

THÁNG 4, THÁNG 5, THÁNG 6 NĂM 2018

BÀI HỌC SA-BÁT

SẴN SÀNG CHO
THỜI KỲ CUỐI CÙNG

PREPARATION FOR THE
END TIME

In tại nhà in Tiếng Nói Hy Vọng ©2018
El Monte, California, USA

MỤC LỤC

1. CUỘC ĐẠI CHIẾN GIỮA THIÊN VÀ ÁC.....	5
2. TIÊN TRI ĐA-NI-ÊN VÀ THỜI KỲ CUỐI CÙNG	12
3. ĐỨC CHÚA GIÊ-SU VÀ SÁCH KHẢI HUYỀN	19
4. THỜI KỲ CUỐI CÙNG VÀ CHƯƠNG TRÌNH CỨU RỐI	26
5. ĐỨC CHÚA GIÊ-SU ĐANG LÀM GÌ TRÊN THIÊN ĐÀNG?	33
6. AI THAY ĐỔI LUẬT PHÁP CỦA ĐỨC CHÚA TRỜI?.....	40
7. MA-THI-Ơ ĐOẠN 24 VÀ 25	47
8. THỜ LẠY ĐÁNG DỰNG NÊN TRỜI VÀ ĐẤT.....	54
9. CÁC LỜI DỐI TRÁ VÀ MƯƠU KẾ CỦA SA-TAN.....	61
10. NƯỚC MỸ VÀ BA-BY-LÔN	68
11. ẮN TRIỆN CỦA ĐỨC CHÚA TRỜI HAY DẤU CỦA CON THÚ?	75
12. BA-BY-LÔN VÀ A-MA-GHI-ĐÔN	82
13. SỰ TÁI LÂM CỦA GIÊ-SU, CHÚA CHÚNG TA	89

Tác giả:

Norman R. Gully, PhD

Dịch giả:

Bà Nguyễn Thị Ngọc Liên

Ban hiệu đính:

Mục sư Nguyễn Khắc Vinh

Kezia Tuyết Nguyễn

Nguyễn Đăng Hưng

Trình bày:

Nguyễn Đăng Hưng

Website Trường Sa-bát:

giaohocodoc.org/truong-sabat

Mọi liên lạc, thư từ xin gửi về:

Mục sư Nguyễn Khắc Vinh

Tiếng Nói Hy Vọng

P.O. Box 5704, El Monte, CA 91734

Tel. (626) 422-6841

www.TiengNoiHyVong.org

Đức Chúa Giê-su và Ngày Tận Thế

Đức Chúa Giê-su đã nói những lời an ủi nầy với các môn đệ của mình trong những giờ phút Ngài còn ở trên thế gian với họ:

“Lòng các ngươi chớ hề bối rối. Hãy tin Đức Chúa Trời cũng hãy tin Ta nữa. Trong nhà Cha Ta có nhiều chỗ ở. Bằng chẳng vậy, ta đã nói cho các ngươi rồi. Ta đi, sắm sẵn cho các ngươi một chỗ. Sau khi ta đã đi và đã sắm sẵn cho các ngươi một chỗ, ta sẽ trở lại đem các ngươi đi với ta. Hầu cho ta ở đâu thì các ngươi cũng ở đó” (Giăng 14:1-4).

Những người theo Đức Chúa Giê-su không hiểu hết ý nghĩa của các lời nầy, và họ cũng không thật sự biết lúc nào thì những lời ấy sẽ được ứng nghiệm. Nhưng họ chắc phải đều cảm thấy được an ủi bởi những lời Chúa phán đây. Một ngày, họ sẽ thấy đều có được một chỗ trong Nhà Cha của Ngài nơi thiên quốc? Chính Đức Chúa Giê-su sẽ sắm sẵn một chỗ cho họ? Quả là những lời hứa diệu kỳ! Đức Chúa Giê-su đã hứa với họ một nơi tốt đẹp hơn bất cứ gì mà họ có thể có được nơi thế gian.

Cũng không lâu trước khi Chúa phán các lời nầy, Ngài cũng nói với các người theo Ngài về những điều sẽ xảy ra trước sự Tái Lâm của Ngài. Đức Chúa Giê-su cho họ nghe về “những điềm lịch sử sẽ xảy ra trong tương lai.” Nghe thì hơi lạ tai, vì lịch sử là những gì xảy ra trong quá khứ, nhưng đây lại là lịch sử của tương lai. Tức là những điều sẽ xảy ra trong tương lai trước những điều của tương lai! Sẽ có chiến tranh. Sẽ có mọi tin đồn và dọa nạt về chiến tranh. Sẽ có chiến tranh, quốc gia nầy tấn công hoặc chống lại quốc gia khác. Sẽ có những nơi người ta đói khát vì không đủ thức ăn. Sẽ có động đất nữa. Đức Chúa Giê-su nói rằng các điều ấy chỉ là khởi đầu của sự hoạn nạn mà thôi. (Ma-thi-ơ 24:8). Những người theo Chúa thật sẽ bị tấn công, và Sa-tan sẽ nói những lời gian dối và dùng đủ mọi kế để làm hại họ, và sẽ còn nhiều điều truân chuyên nữa trong tương lai.

Ngày nay chúng ta có thể nhìn lại lịch sử thế giới và thấy hầu như những điều Đức Chúa Giê-su cảnh báo đều đã xảy ra đến rồi. Hai điều mà Kinh Thánh Lời Chúa dự ngôn đã xảy ra đúng y như lời tiên tri Ngài nói. Thứ nhất là lời hứa Đức Chúa Trời phán trong Đa-ni-ên 7:25 cho biết hội thánh của Chúa bị tấn công trong bao lâu. Hội thánh Chúa sẽ bị tấn công trong “một kỳ, những kỳ, và nửa kỳ (ba năm rưỡi)” (Cũng đọc thêm Khải huyền 12:6, 14; Khải huyền 13:5; và Dân số Ký 14:34). Ba năm rưỡi là tiếng tượng hình; và ba năm rưỡi tức là 1260 ngày. Kinh Thánh có phương trình xem một ngày là một năm mà một số lời tiên tri trong Kinh Thánh áp dụng. 1260 năm, nhưng lúc nào thời kỳ nầy bắt đầu và chấm dứt lúc nào? Thời kỳ 1260 năm bắt đầu vào năm 538. Cộng 1260 năm vào năm 538 thì chúng ta có năm 1798. Đó là sứ điệp đặc biệt thứ nhất. Sứ điệp đặc biệt thứ hai được ghi trong Đa-ni-ên 8:14. Trong câu nầy 2300 ngày được nhắc đến. Tức là 2300 năm. Bắt đầu từ khi Đền Thánh được trùng tu vào năm 457 Trước Chúa, và chấm dứt vào năm 1844 Sau Chúa.

Chúng ta đang sống trong “thời kỳ cuối cùng” (Đa-ni-ên 12:13). Bốn chữ nầy nhắc chúng ta rằng cả hai thời kỳ mà Kinh Thánh tiên đoán, 1260 ngày và 2300 ngày đều đã qua rồi, vì lẽ ấy, chúng ta đích thực đang ở trong giai đoạn cuối cùng của lịch sử nhân loại. Chúng ta không biết lúc nào Chúa sẽ tái lâm (giáng trần lần thứ hai), nhưng chúng ta biết chúng ta phải sẵn sàng.

Sẵn sàng là làm sao? Có lẽ câu trả lời hay nhất là trong Cô-lô-se 2:6 “Anh em đã nhận Đức Chúa Jê-sus Christ thế nào, thì hãy bước đi trong Ngài thế ấy.” Câu nầy có nghĩa gì? Lời khuyên nầy nhắc chúng ta là mình rất dễ bị vướng mắc vào những điều mình nghĩ rằng phải xảy đến trước giờ Đức Chúa Giê-su tái lâm; rằng đừng để chúng ta quá lo nghĩ vào những hỗn loạn của thế giới, của tin tức mỗi ngày, và cả những tư tưởng khác nhau về ngày cuối cùng. Và chúng ta quên nghĩ đến Đức Chúa Giê-su! Chúng ta phải thận trọng đừng để mình bị lạc hướng. Chỉ có Đức Chúa Giê-su là Đấng duy nhất có thể giúp chúng ta gặp Ngài khi Ngài trở lại.

Ba tháng nầy chúng ta sẽ nghiên cứu về thời kỳ cuối cùng, nhưng chủ đề quan trọng hơn cả, ấy là về Đức Chúa Giê-su. Kinh Thánh nói về những gì sẽ xảy đến trong ngày tận thế, nhưng ngay cả giữa các điều ấy, trọng tâm vẫn là Đức Chúa Giê-su. Kinh Thánh nói Ngài là ai, Ngài đã làm gì và đang làm gì cho chúng ta. Kinh Thánh nói về những điều mà Đức Chúa Giê-su sẽ làm khi Ngài trở lại. Đấng Christ và thập tự giá chỉ về sự hy sinh của Ngài, phải là trung tâm điểm của niềm tin của chúng ta. Hay cũng như sứ đồ Phao-lô đã nói, “Vì tôi đã đoán định rằng ở giữa anh em, tôi chẳng biết sự gì khác ngoài Đức Chúa Jê-sus Christ, và Đức Chúa Jê-sus Christ bị đóng đinh trên cây thập tự” (1 Cô-rinh-tô 2:2). Điều gì xảy ra nếu chúng ta cứ hằng nghĩ đến Chúa ngày càng nhiều hơn? Thì chúng ta sẽ ngày càng giống như Ngài hơn. Điều gì xảy ra nếu chúng ta vâng lời Ngài ngày càng nhiều hơn? Thì chúng ta sẽ càng sẵn sàng hơn cho bất cứ điều gì xảy ra trong tương lai ngay trước sự Tái Lâm. Và chúng ta sẽ sẵn sàng cho cái ngày mà Chúa chúng ta sẽ trở lại đặng mang chúng ta đi với Ngài về chỗ mà Ngài đã sắm sẵn cho chúng ta như lời Ngài đã hứa trong Giăng 14:3.

Norman R. Gully, PhD, là giảng sư của viện đại học Southern Adventist University.

BÀI HỌC 1

CUỘC ĐẠI CHIẾN GIỮA THIÊN VÀ ÁC

CÂU GỐC: “Con rồng giận người đờn bà bèn đi tranh chiến cùng con cái khác của người, là những kẻ vẫn giữ các điều răn của Đức Chúa Trời và lời chứng của Đức Chúa Jêsus.” (Khải huyền 12:17).

ĐỌC KINH THÁNH TUẦN NÀY: Ê-xê-chi-ên 28:1, 2, 11–17; Sáng thế Ký 3:1–7; Khải huyền 12:1–17; Rô-ma 8:31–39.

Kinh Thánh dạy về cuộc đại chiến giữa Đức Chúa Trời và Sa-tan. Người ta sẽ hiểu mọi điều đang xảy ra trên thế giới ngày nay khi họ hiểu rõ trận chiến này là gì. Trận chiến này giúp chúng ta hiểu vì sao có tội lỗi và có những điều thương đau, thống khổ và chết chóc nơi trần đời. Trận chiến này giúp chúng ta hiểu vì sao có những cường quốc thống trị thế gian, và những quốc gia mất dần quyền lực của họ. Trận chiến này giúp chúng ta ý thức được lý do vì sao chúng ta phải chia sẻ Tin Phước Lành về Đức Chúa Giê-su với mọi người. Và trận chiến này giúp chúng ta hiểu những điều sẽ xảy ra trước khi Đức Chúa Giê-su trở lại.

Tuần này chúng ta sẽ nhìn đến “nơi” mà cuộc chiến khởi đầu. Nó khởi đầu ngay trong tấm lòng của một thiên sứ vẹn toàn tên là Lu-xi-phe. Chính Lu-xi-phe đã gây chiến với Đức Chúa Trời và mang trận chiến ấy vào địa cầu khi hấn đưa A-đam và Ê-va đến chỗ phạm tội. Cuộc chiến giữa thiên và ác đã xảy ra từ đấy và chẳng ngừng. Mỗi một người trong chúng ta đều là một phần trong cuộc chiến ấy.

Nhưng chúng ta có được tin mừng. Một ngày, Chúa chúng ta là Giê-su sẽ chiến thắng cuộc chiến ấy. Và tin mừng ấy còn lớn hơn nữa ấy là mỗi một người có thể trải nghiệm sự chiến thắng của Đức Chúa Giê-su ngay lúc này. Ngài đã chiến thắng tội lỗi thay cho chúng ta trên Thập Tự Giá. Sự chiến thắng của Ngài cho chúng ta có quyền lực để sống được một đời sống trong đức tin và vâng phục khi chúng ta chờ đợi ngày Ngài sẽ hồi lai.

MỘT THIÊN THẦN TOÀN VỆN PHẠM TỘI

Hôm qua chúng ta bàn đến cuộc đại chiến giữa thiện và ác mà Kinh Thánh dạy. Sự day dỗ này đưa chúng ta đến những câu hỏi quan trọng về trận chiến ấy. Một trong các câu hỏi quan trọng nhất là: *Cuộc chiến này đã bắt đầu như thế nào?* Câu hỏi này quan trọng vì chúng ta biết Đức Chúa Trời là đấng yêu thương, thì làm sao Ngài lại tạo nên sự gian ác, chiến đấu và thống khổ khi Ngài đã dựng nên mọi sự toàn vẹn từ lúc ban đầu. Như vậy cuộc đại chiến giữa thiện và ác chỉ xảy ra SAU khi Ngài đã dựng nên mọi vật. Và cuộc chiến ấy phải không liên hệ gì đến những điều Chúa đã dựng nên. Nhưng cuộc chiến ấy là có thật. Trận chiến ấy đang xảy ra trên thế gian và ảnh hưởng mọi người nơi trần thế.

Đọc Ê-xê-chi-ên 28:1, 2, 11-17 và Ê-sai 14:12-14. Các câu này dạy chúng ta biết gì về tội của Lu-xi-phe và vì sao tội lỗi lại phát xuất từ thiên đàng?

Lu-xi-phe đã là một thiên sứ đẹp huy hoàng và sống tại giữa thiên đàng. Một thiên thần hoàn hảo sống giữa một nơi hoàn hảo, làm sao vị thiên thần ấy lại nảy sinh tội lỗi và phạm tội? Chúng ta không có câu trả lời. Tội lỗi là một điều không ai hiểu được, Kinh Thánh nói, “sự bí ẩn của quyền lực tội lỗi” (2 Tê-sa-lô-ni-ca 2:7 BD2011) bởi vì không ai biết lý do thật của mầm mống tội lỗi.

Đức Chúa Trời cho con người có quyền tự do chọn lựa. Tội lỗi bắt đầu khi Lu-xi-phe tự chọn điều ác. Bà Ellen G. White viết, “Vì sao tội lỗi xuất hiện là điều chúng ta không sao giải thích được. Chúng ta chẳng có lý do nào để biện hộ vì sao tội lỗi nảy sinh . . . Tội lỗi như là một người khách không ai thích mời tới nhà. Tội lỗi là một điều bí ẩn. Chúng ta không giải thích tội lỗi được. Biện hộ cho vì sao có tội lỗi thì không khác gì bào chữa cho tội lỗi. Nhưng nếu có ai tìm được lời bào chữa cho tội lỗi và vì sao có tội lỗi, thì tội lỗi sẽ không còn được gọi là tội lỗi được nữa.” – phỏng trích *Thiện Ác Đấu Tranh – The Great Controversy*, trang 492, 493.

Đức Chúa Trời cho chúng ta có sự tự do chọn lựa. Hãy nghĩ đến những sự lựa chọn nào mà bạn đã làm và những điều đã xảy đến với đời bạn do nơi sự lựa chọn của mình. Những kinh nghiệm ấy có dạy chúng ta gì không? Nhất là việc chúng ta phải luôn nhớ cầu nguyện hết lòng trước khi quyết định hay lựa chọn một điều gì.

BIẾT CHÂN LÝ CŨNG CHƯA ĐỦ

Kinh Thánh dạy rằng sự gian ác mằm mống từ trong tấm lòng của Lusi-phe. Nhưng đồng thời Kinh Thánh cũng không cho chúng ta biết nhiều tội lỗi đã bắt nguồn từ thiên đàng như thế nào. (Chúng ta có thể đọc thêm về chủ đề này trong các văn phẩm của bà Ellen G. White. Đọc đoạn “Khởi thủy của sự Ác” trong cuốn *Thiện Ác Đấu Tranh – The Great Controversy*). Nhưng Kinh Thánh nói rất rõ ràng về việc tội ác bắt đầu ở thế gian cách nào (đọc *Thiện Ác Đấu Tranh*, trang 492, 493 bản Anh ngữ).

Đọc Sáng thế Ký 3:1-7. Điều gì đã xảy ra? A-đam và Ê-va vấp phạm tội nào?

Điều đau lòng nhất của đoạn Kinh Thánh này ấy là Ê-va biết những lời Chúa đã dặn bảo cho bà và A-đam. Chính bà nhắc lại lời căn dặn của Chúa với con rắn rằng Chúa bảo, “Các người không được ăn trái của cây ở giữa vườn; các người cũng không được đụng đến nó, nếu không các người sẽ chết” (Sáng thế Ký 3:3). Kinh Thánh không thấy nói rằng Chúa cấm A-đam và Ê-va không được *đụng đến* trái cấm, nhưng Kinh Thánh nói rõ ràng Ê-va biết ăn trái ấy sẽ đưa đến sự chết.

Nhưng con rắn nói lời dối trá với Ê-va, “Con rắn nói với người nữ, ‘Các người sẽ không chết đâu’” (Sáng thế Ký 3:4). Con rắn có thể dùng kế để Ê-va phải chú ý đến nó, và khi thấy nàng không quay bước bỏ đi, nó bèn thách thức lời Đức Chúa Trời phán dặn họ. Ê-va biết sự thật hay là chân lý, nhưng vẫn không làm theo!

Ê-va đã phạm tội dẫu biết chân lý là gì. Và A-đam cũng phạm tội nữa. Cả hai đều đã được Đức Chúa Trời dựng nên cách toàn hảo. Câu chuyện này là một bài học quan trọng cho chúng ta. Biết chân lý hay lẽ thật cũng chưa đủ để cứu chúng ta. Phải, chúng ta cần Thánh Kinh để biết chân lý là gì. Nhưng chúng ta cũng cần phải làm theo những lời của Kinh Thánh.

Đức Chúa Trời nói một cách. Sa-tan nói một cách khác. A-đam và Ê-va biết lẽ thật là gì. Nhưng họ vẫn chọn để nghe lời Sa-tan. Chúng ta phải làm gì để tránh cho mình không bị sa ngã giống như họ?

CHIẾN TRANH Ở THIÊN ĐÀNG VÀ Ở ĐỊA CẦU

Chúng ta nói về một trận chiến khốc liệt giữa thiện và ác mà khởi điểm là thiên đàng. Nhưng cuộc chiến ấy cũng đang diễn ra tại đây, nơi trần thế, ngay lúc này. Chỉ cần nhìn vào lịch sử ghi lại trong Thánh Kinh chúng ta sẽ thấy cuộc chiến ấy là thật đến độ nào. Kể từ việc A-đam và Ê-va phạm tội cho đến những việc cuối cùng sẽ xảy ra ngay trước khi Đức Chúa Giê-su tái lâm. Chúng ta đang sống trong một địa cầu mà một cuộc chiến tranh quyết liệt đang tiếp diễn. Kinh Thánh cho chúng ta biết những điều gì xảy ra trong trận chiến ấy và lý do vì sao. Nhưng điều quan trọng hơn cả là Kinh Thánh cũng cho chúng ta biết cuộc thư hùng ấy sẽ kết thúc.

Đọc Khải huyền 12:1-17. Các trận chiến tranh nào được nói đến trong các câu này, và chúng xảy ra ở đâu?

Trong Khải huyền 12:1-17, chúng ta thấy có một trận chiến xảy ra trên thiên đàng và một vài trận chiến tranh khác khởi sự trên địa cầu. Trận chiến đầu là giữa con rồng (Sa-tan, theo Khải huyền 12:7-9) và Mi-ca-ên. Mi-ca-ên là một tên gọi khác của Đức Chúa Giê-su. (Trong tiếng Hê-bơ-rơ, Mi-ca-ên có nghĩa là “Ai mới giống như Đức Chúa Trời?”) Thiên sứ Lu-xi-phe trở thành Sa-tan. Cái tên Sa-tan có nghĩa là “kẻ thù” hay “kẻ không phải bạn” hay “kẻ gây chiến”.

Cuộc thiện ác tranh chiến không phải là một cuộc thư hùng giữa các thần thánh. Không, cuộc chiến ấy là một cuộc chiến tranh vĩ đại giữa thiên sứ Lu-xi-phe đối nghịch lại Đức Chúa Giê-su, là Đấng đã dựng nên nó. Lu-xi-phe cũng cho thấy là sự tấn công của nó vào Đức Chúa Trời qua cách nó tấn công loài người trên thế gian và với bất cứ điều gì mà Đức Chúa Trời đã tạo dựng.

Khi tấn công Đức Chúa Giê-su nơi thiên đàng, Sa-tan thua và bị đuổi khỏi thiên đàng. Nó bèn xuống tấn phá thế gian là địa cầu mà Đức Chúa Trời đã tạo dựng để đặt để con cái Ngài là A-đam vào trong ấy. Sự phá hoại của Sa-tan thành công nơi A-đam nên Đức Chúa Giê-su phải xuống thế gian để cứu chuộc lại địa cầu mà Chúa Cha đã tạo dựng. Sa-tan theo phá khuấy chương trình cứu rỗi của Đức Chúa Giê-su nơi địa cầu. Nó tìm cách làm hư chương trình ấy từ khi Hài nhi Giê-su ra đời, cho đến khi Ngài vào trong đồng vắng và đến lúc Ngài sắp phải chịu đóng đinh nơi cây thập tự. Nhưng Sa-tan thất bại trong mọi cuộc tấn công của nó nên nó quay sang tấn công những người tin Chúa và đi theo Ngài. Cuộc chiến này đã xảy ra từ lúc ban đầu khi hội thánh đầu tiên được thành lập bởi các tín đồ tin Đấng Christ (Cơ Đốc nhân) (Khải huyền 12:6, 14-16) cho đến ngày hôm nay. Và cuộc chiến tranh này sẽ chỉ ngày càng khốc liệt hơn (Khải huyền 12:17) cho đến khi Sa-tan sẽ thua trận khi Đức Chúa Giê-su hồi lai.

Đọc Khải huyền 12:10-12. Qua các câu Kinh Thánh này, chúng ta tìm thấy được niềm hy vọng nào khi cuộc chiến giữa thiện và ác đang xảy ra chung quanh mình?

ĐỨC CHÚA GIÊ-SU Ở CÙNG CHÚNG TA CHO ĐẾN TẬN THỂ

Sách Khải huyền cảnh báo cho dân của Đức Chúa Trời biết trước các cuộc tấn công của Sa-tan vào hội thánh. Sa-tan đã tấn công hội thánh Chúa suốt lịch sử của hội thánh.

“Cuộc tấn công các tín đồ theo Đức Chúa Giê-su bắt đầu từ thời hoàng đế Nero, là Sê-sa của La Mã, khoảng thời gian sứ đồ Phao-lô bị xử tử. Các sự tấn công hung bạo ấy xảy ra suốt mấy trăm năm. Cơ Đốc nhân bị vu cáo và buộc tội cho những tội ác mà họ không làm. Người ta đổ tội các Cơ Đốc nhân khi có động đất, nạn đói kém, và các bệnh tật của thế gian. Mọi người, mọi dân căm hận các Cơ Đốc nhân. Có những kẻ sẵn lòng tấn công và hà hiếp Cơ Đốc nhân để nhận tiền hối lộ và phẩm tước của đời này. Cơ Đốc nhân còn bị vu cáo rằng họ muốn làm cách mạng đánh đổ chính quyền La Mã. Cơ Đốc nhân bị vu cáo là tìm cách chống lại đạo người Giu-đa. Người ta đổ tội Cơ Đốc nhân không khác gì các tật bệnh hay sâu bọ đang phá hoại mùa màng. Nhiều Cơ Đốc nhân đã bị bắt ra đấu trường làm mồi cho thú dữ tại La Mã.” – phỏng trích Ellen G. White, *Thiện Ác Đấu Tranh – The Great Controversy*, trang 40,

Kinh Thánh nói rằng “người đàn bà” hay là hội thánh thật của Chúa, chạy trốn nơi đồng vắng để tránh các cuộc tấn công này (Khải huyền 12:6). Kinh Thánh cũng hai lần nói người đàn bà có cánh như cánh chim ưng. Đôi cánh này cho chúng ta mừng tượng được hình ảnh người đàn bà này bay đi nơi nào đó để ẩn náu và có sự hỗ trợ. Đức Chúa Trời đã chăm sóc người đàn bà (hay hội thánh Chúa) khi nàng trốn lánh nơi đồng vắng. Con rắn (Sa-tan) không thể đến phá hại nàng (Khải huyền 12:14). Đức Chúa Trời luôn luôn bảo vệ hội thánh Ngài trong những cuộc tấn công dữ dội. Chúa đã hứa Ngài sẽ gìn giữ hội thánh Ngài cho đến tận thể.

Đức Chúa Giê-su đã có lời hứa này với dân Ngài trong thời kỳ cuối cùng, “Này ta ở cùng các ngươi cho đến tận thể” (Ma-thi-ơ 28:20). Quả là một lời hứa diệu kỳ! Nhưng lời hứa ấy có phải là chúng ta sẽ không lo phải gặp khó khăn, thử thách, hay ngay cả phải mất mạng vì đức tin của mình chăng? Dĩ nhiên là không. Chúng ta đã biết có bao người tin Chúa và theo Chúa đã phải chịu nhiều thống khổ ngay đến cả cái chết. Vậy thì lời hứa này có nghĩa gì? (Đọc Rô-ma 8:31-39 và Ma-thi-ơ 10:28 để tìm câu trả lời).

Không gì có thể tách chúng ta khỏi tình yêu thương của Đức Chúa Trời. Không một sự tấn công nào, một cơn đói kém nào, và ngay cả sự chết. Đức Chúa Giê-su sẽ luôn ở cùng chúng ta. Đức Chúa Trời không hứa với chúng ta rằng chúng ta sẽ KHÔNG hề gặp thử thách, đau đớn, hay cả sự chết. Ma-thi-ơ 29:20 có nghĩa là Ngài sẽ Ở CÙNG chúng ta trong bất cứ mọi hoàn cảnh hoặc cảnh ngộ nào. Chúng ta cũng có được niềm hy vọng về sự sống đời đời với Ngài nơi trời mới và đất mới (2 Ti-mô-thê 4:8).

LUẬT PHÁP VÀ TIN LÀNH

Có bao giờ bạn nghĩ đến cái danh xưng của mình nói lên cho người khác biết niềm tin của mình không? Hãy phân tích thử cái tên “Cơ Đốc Phục Lâm An Thất Nhật” của chúng ta. Các chữ “An Thất Nhật” nghĩa là yên nghỉ trong ngày thứ bảy, nhắc cho chúng ta biết mình là những người giữ ngày Sa-bát (tức ngày yên nghỉ) vào ngày Thứ Bảy trong tuần lễ. Cái tên ấy nói lên việc chúng ta giữ Điều răn Thứ Tư trong Mười Điều Răn của Đức Chúa Trời, và tỏ ra là chúng ta tin vào sự giữ trọn các điều răn của Chúa. Các chữ “Cơ Đốc Phục Lâm” trong danh xưng của mình nói lên rằng chúng ta là những người thật sự tin vào Sự Tái Lâm của Đức Chúa Giê-su. Vì vậy cái tên Seventh-day Adventist hay Cơ Đốc Phục Lâm An Thất Nhật nói lên hai niềm tin chính yếu của chúng ta trong thời kỳ sau rốt này: (1) luật pháp và (2) Tin Mừng rằng Đức Chúa Giê-su cứu chúng ta khỏi tội.

Đọc các câu Kinh Thánh dưới đây và cho biết các câu này cho thấy sự liên kết thế nào giữa luật pháp và Tin Lành rằng Đức Chúa Giê-su cứu chúng ta ra khỏi tội:

Giê-rê-mi 44:23 _____

Rô-ma 3:20-16 _____

Rô-ma 7:7 _____

Chúng ta đã phạm tội vì vi phạm luật pháp Đức Chúa Trời. Tin mừng của Phúc Âm ấy là các tội lỗi của chúng ta có thể được tha. Chúng ta được cứu bởi đức tin nơi Đức Chúa Giê-su và qua sự chết của Ngài nơi thập tự giá đã chuộc tội cho chúng ta. Ngoài ra, Đức Chúa Trời cũng cho chúng ta sức mạnh để vâng giữ chính các luật pháp mà chúng ta đã phá vỡ, và sức mạnh để tuân giữ các luật pháp ấy cách trọn vẹn. Các món quà đặc biệt Chúa đã ban cho chúng ta là: (1) được cứu bởi đức tin, (2) sự chết nơi thập tự giá của Đức Chúa Giê-su, và (3) quyền năng để vâng giữ trọn vẹn mạng lệnh Chúa. Đó là ba đặc điểm cho thấy môn đồ theo Chúa khác với những người của thế gian.

Khải huyền 14:12. Các câu này cho thấy thế nào mối liên hệ giữa luật pháp và Phúc Âm mà Đức Chúa Giê-su đã cứu chúng ta ra khỏi tội?

_____

_____

Là tín đồ Cơ Đốc Phục Lâm An Thất Nhật, chúng ta tin vào việc giữ trọn luật pháp Đức Chúa Trời. Chúng ta thấy sự vâng phục luật pháp của mình được tăng trưởng bởi vì lòng yêu thương chúng ta đối với Chúa đã tăng trưởng mỗi ngày. Làm sao chúng ta có thể giải thích cho người khác hiểu rằng vâng phục luật pháp không có nghĩa là cố gắng để có được sự sống đời đời bằng việc làm của sức riêng mình?

NGHIÊN CỨU BỔ TÚC:

“Đã có một thời gian khi mà mỗi thiên sứ và người mà Đức Chúa Trời dựng nên đã yêu Ngài với một tấm lòng trung thành. Đó là lúc mà hạnh phúc và hòa bình trọn vẹn ở khắp mọi nơi vì người ta trung tín với Chúa. Các thiên sứ nơi thiên đàng vui mừng hầu việc Chúa. Họ vui mừng và hãnh diện khoe sự vinh hiển của Chúa trong đời sống họ, và họ ca ngợi Ngài. Lòng yêu mến Chúa là điều quan trọng nhất trong sự hiện hữu của họ. Họ yêu thương lẫn nhau bằng một tình yêu sâu xa và vô vụ lợi. Không điều xấu xa nào có thể làm nhiễm độc sự hòa bình ấy. Nhưng rồi có một sự thay đổi bất ngờ. Lu-xi-phe đã lạm dụng sự tự do Đức Chúa Trời ban cho mỗi kẻ thọ tạo của Ngài. Tội lỗi bắt nguồn từ Lu-xi-phe là vị thiên sứ mà Đức Chúa Trời yêu quý và đặt làm thiên sứ trưởng trên hết thầy các thiên binh. Chỉ có Đức Chúa Giê-su mới được tôn kính hơn Lu-xi-phe nơi thiên đàng.” – phỏng trích Ellen G. White, *Các Tổ Phụ và Các Tiên Tri – Patriarchs and Prophets* trang 35.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Bằng chứng nào Kinh Thánh cho chúng ta biết Sa-tan là có thật? Bằng chứng nào Kinh Thánh cho để chúng ta thấy Sa-tan dự phần trong trận đại chiến giữa điều thiện và điều ác? Làm thế nào để chúng ta giúp người khác hiểu rằng Sa-tan là một kẻ có thật chứ không chỉ là một chữ trừu tượng để chỉ về sự gian ác trong lòng con người?
2. Đức Chúa Trời đã ban phước cho Hội Thánh Cơ Đốc Phục Lâm An Thất Nhật được có một sự am hiểu Kinh Thánh. Nhưng làm sao, biết lẽ thật không thôi cũng không đủ để cứu chúng ta? Chúng ta còn cần gì nữa?
3. Bạn đã trải nghiệm được quyền năng của tình yêu Đức Chúa Giê-su có để giúp bạn vượt qua sự vấp phạm như thế nào? Những kinh nghiệm bản thân này có thể giúp gì cho bạn trong những lúc khó khăn có thể xảy ra trong tương lai?
4. Trong lớp, hãy thảo luận về câu của bà White, “...đã yêu Đức Chúa Trời với một tấm lòng trung thành.” Tư tưởng này giúp gì cho chúng ta hiểu rõ hơn sự liên kết giữa luật pháp và Tin Lành? Cái tư tưởng này cho chúng ta thấy thế nào về cái lẽ thật rằng muốn yêu Chúa, trước hết chúng ta phải có sự tự do để chọn hành động yêu của mình? Còn cách nào khác để chúng ta có thể diễn đạt tình yêu của Đức Chúa Trời cho người khác?

BÀI HỌC 2

TIÊN TRI ĐA-NI-ÊN VÀ THỜI KỲ CUỐI CÙNG

CÂU GỐC: “Đoạn, vua cất tiếng nói cùng Đa-ni-ên rằng: Quả thật, Đức Chúa Trời các ngươi là Đức Chúa Trời của các thần, và là Chúa của các vua; chính Ngài là Đấng tỏ ra những sự kín nhiệm, vì người đã có thể tỏ ra sự kín nhiệm này” (Đa-ni-ên 2:47).

ĐỌC KINH THÁNH TUẦN NÀY: Lu-ca 16:10; Đa-ni-ên 1, 2; 3:1-6; Khải huyền 13:11-15; Đa-ni-ên 3:13-18; Giăng 3:7; Đa-ni-ên 4, Đa-ni-ên 6.

Đức Giê-hô-va có một chương trình vĩ đại cho Y-sơ-ra-ên trong thời Cựu Ước. Đức Chúa Trời đã biểu Môi-se nói với dân Y-sơ-ra-ên rằng: “Các ngươi sẽ thành một nước thấy tế lễ, cùng một dân tộc thánh cho ta” (Xuất Ê-díp-tô Ký 19:6). Đức Chúa Trời muốn Y-sơ-ra-ên làm chứng về Ngài. Ngài muốn họ tỏ cho tất cả mọi người thấy lẽ thật rằng Đức Giê-hô-va là Đức Chúa Trời duy nhất. Đáng tiếc thay Y-sơ-ra-ên đã không làm được sứ mạng thánh nầy cho Chúa. Và rồi nước Y-sơ-ra-ên bị mất vào tay của Ba-by-lôn và bao nhiêu người học giả của họ đã bị bắt đi đầy tại Ba-by-lôn.

Nhưng vẫn có những người trung thành với Đức Chúa Trời trong thời gian dân Y-sơ-ra-ên bị bắt làm tơi mọi tại xứ người. Đức Chúa Trời đã dùng họ để làm nhân chứng cho Ngài và để rao truyền cho người ngoại biết về Đức Giê-hô-va là Đức Chúa Trời Toàn Năng. Thanh niên Đa-ni-ên và ba người bạn của ông, dầu làm nô lệ trong đất dân ngoại, họ đã làm chứng về Chúa. Họ là mẫu mực mà dân Y-sơ-ra-ên đáng lý phải làm.

Đa-ni-ên và các bạn ông cũng là gương mẫu cho hết thầy chúng ta nữa. Chúng ta sống trong những ngày cuối cùng của lịch sử nhân loại, và Đức Chúa Trời cũng đã chọn chúng ta để làm nhân chứng của Ngài cho toàn mọi người trên thế gian. Chúng ta học được bài học nào qua câu chuyện của Đa-ni-ên và ba người bạn của ông hầu giúp chúng ta trong công tác thánh mà Đức Chúa Trời giao phó.

TRUNG TÍN TRONG VIỆC NHỎ

“Ai trung tín trong việc rất nhỏ, cũng trung tín trong việc lớn; ai bất nghĩa trong việc rất nhỏ, cũng bất nghĩa trong việc rất lớn.” (Lu-ca 16:10).

Nhiều tội ác tàn bạo hay bất nhân xảy đến vì người ta đã bắt đầu bằng những việc sai lầm hay gian dối nhỏ nhặt mà không ngừng, rồi cứ kéo sang việc xấu hơn chút ít và dần dần các thói xấu ấy trở thành một ung nhọt hiểm nghèo.

Đọc Đa-ni-ên đoạn 1. Trong đoạn này chúng ta học được câu chuyện của Đa-ni-ên và ba người bạn, Xa-đơ-rắc, Mê-sắc, và A-bết-nê-gô, họ đã đặt Đức Chúa Trời trên hết trong đời sống họ. Sự trung thành bền bỉ của họ cho chúng ta thấy mầu mực mà Đức Chúa Trời đã muốn Y-sơ-ra-ên là như thế nào? Cũng đọc Phục truyền Luật lệ Ký 4:6-8 và Xa-cha-ri 8:23 để giúp bạn trả lời câu hỏi này.

Vua xứ Ba-by-lôn muốn biết Đa-ni-ên và các bạn của ông khôn ngoan cỡ nào. Vua đã hỏi Đa-ni-ên và các bạn những câu hỏi khó khăn để thử họ. Bốn thanh niên này đã có những câu trả lời khôn sáng, “Khi vua hỏi họ những câu hỏi về mọi sự khôn ngoan sáng suốt, thì thấy họ giỏi hơn gấp mười những đồng bóng và thuật sĩ trong cả nước mình.” Vua thấy có sự liên hệ giữa thức ăn họ ăn và sự thông minh lãnh hội qua việc học hành của họ. Đa-ni-ên và ba người bạn đã từ chối những món ăn giống như đã dọn nơi bàn tiệc của nhà vua; trái lại họ vâng phục luật vệ sinh về phép ăn uống của Chúa dạy. Đức Chúa Trời ban cho những người thanh niên này sự thông sáng vì họ đã vâng lời làm theo sự dạy dỗ của Chúa. Nếu cả Y-sơ-ra-ên trong mọi đường lối của họ mà họ biết vâng phục Chúa thì Ngài cũng đã ban phước cho họ y như Ngài đã ban phước cho Đa-ni-ên và ba người bạn của mình. Cũng một thể ấy, trong thời đại sau rốt này, Đức Chúa Trời cũng sẽ ban phước chúng ta nếu chúng ta trung thành với sự dạy dỗ của Ngài.

Đức Chúa Trời đã ban cho người Cơ Đốc Phục Lâm nhiều lễ thật. Là hội thánh, chúng ta phải tự hỏi mình: Tôi đã trung tín và vâng lời so với những gì Chúa ban cho mình chưa? Tôi đã chia sẻ lễ thật của Chúa cho ai chưa và như thế nào? Làm sao để chúng ta trở nên những nhân chứng dạn dĩ hơn cho Chúa?

ĐA-NI-ÊN: MỘT TẤM LÒNG KHÔNG KIÊU NGẠO

Qua nhiều trăm năm, đoạn 2 của sách Đa-ni-ên đã giúp cho muôn muôn người trên thế giới tin vào Đức Chúa Trời của Kinh Thánh. Đoạn sách này là bằng chứng hùng hồn rằng Đức Chúa Trời là thật và Ngài biết các việc tương lai.

Đọc Đa-ni-ên 2. Như thế nào, đoạn sách này đã cho chúng ta thấy các bằng chứng hùng hồn rằng Đức Chúa Trời là thật? (Đa-ni-ên 2:40-43). Làm sao mà một người sống 2600 năm trước lại có thể viết xuống những điều đang xảy ra ở Âu Châu ngày nay? Làm thế nào những lời ông Đa-ni-ên viết xuống là những bằng cứ rằng Đức Chúa Trời biết mọi sự sẽ xảy đến trong tương lai trước khi chúng xảy ra?

Đa-ni-ên đã thẳng thắn tuyên bố rằng Đức Chúa Trời là Đấng đã ban cho ông hiểu những sự mầu nhiệm của giấc mộng. Thật rất dễ cho Đa-ni-ên tự nhận rằng nhờ tài sức riêng mình mà ông không những biết được giấc mộng của vua Nê-bu-cát-nết-xa là gì mà còn giải thích nó nữa. Nhưng Đa-ni-ên không có sự ngu muội ấy. Ông và các bạn mình đã cầu nguyện cùng Đức Chúa Trời và hết lòng trông cậy Ngài; nếu Đức Chúa Trời đã không khải thị cho Đa-ni-ên thì ông và các bạn đã cùng chung số phận với các nhà thông thái, các người phù thủy hay kẻ làm nghề đoán mộng của xứ Ba-by-lôn rồi!

Một lát sau, Đa-ni-ên lại nhắc cho nhà vua rằng không có một nhà thông thái hay một phù thủy nào có thể kể lại cho nhà vua điểm chiêm bao vua đã thấy nhưng không nhớ được. Trái lại, chỉ có Đức Chúa Trời trên trời mới có thể giải đoán mọi điều nhiệm mầu vì chỉ mình Ngài là Đức Chúa Trời thật.

Với lòng khiêm nhường và sự trông cậy nơi Chúa, Đa-ni-ên đã là một nhân chứng hùng hồn cho Ngài. Đa-ni-ên khôn ngoan và thông minh dường ấy còn biết hạ mình nhìn nhận quyền năng của Chúa, thì chúng ta ngày hôm nay còn phải hạ mình đến dường nào? Và chúng ta, là những kẻ đã biết chương trình cứu rỗi của thiên đàng đã thành tựu nơi thập tự giá và Đức Chúa Giê-su đã trả giá cứu chuộc cho chúng ta rồi, đó là những điều Đa-ni-ên không biết đến trong thời kỳ ông, thì chúng ta tất phải còn hạ mình hơn nữa.

Thập tự giá dạy cho chúng ta bài học nào để lòng tự cao của chúng ta phải bị dẹp tắt? Chúng ta sẽ ở đâu nếu không có Thập tự giá? Tại sao chúng ta chỉ có thể khoe khoang duy nhất một điều, ấy là Thập tự giá? (Đọc Ga-la-ti 6:14).

PHO TƯỢNG VÀNG

Các học giả Kinh Thánh đã từ lâu thấy có sự liên kết giữa Đa-ni-ên đoạn 3, về câu chuyện của ba người trai trẻ Hê-bơ-rơ nơi đồng vắng Đu-ra, và Khải huyền đoạn 13, là các cảnh tượng cho sự bắt bớ đạo mà con dân Đức Chúa Trời phải đối diện trong quá khứ và trong tương lai khi những ngày cuối cùng sẽ đến.

So sánh Đa-ni-ên 3:1-6 và Khải huyền 13:11-15. Có những điểm tương đồng nào trong hai đoạn Kinh Thánh này?

Cả hai đoạn sách đều cùng chung chủ đề, sự thờ phượng. Hai đoạn này cho chúng ta thấy nhà cầm quyền dùng quyền cai trị để bắt người khác phải thờ phượng họ. Các quyền lực cai trị này đã dám giành trộm lấy đi sự thờ phượng mà chỉ dành để tôn vinh Đức Chúa Trời, và chỉ duy Ngài mà thôi.

Đọc Đa-ni-ên 3:13-18. Chúng ta có thể học được bài học nào từ câu chuyện này để giúp chúng ta hiểu những khó khăn và hoạn nạn nào mà chúng ta phải đối mặt trong ngày cuối cùng, và chúng ta phải làm gì để sẵn sàng đối đầu với chúng.

Trong thời Đa-ni-ên, Nê-bu-cát-nết-sa là vị vua hùng mạnh nhất trên đất. Vua đã dám chế nhạo các người thanh niên này và Đức Chúa Trời của họ. Vua nói, “Đức Chúa Trời nào sẽ cứu các người được khỏi tay ta?” Chẳng mấy chốc Vua đã nhận biết Đức Chúa Trời là ai và đã tuyên bố rằng, “Đáng ngợi khen Đức Chúa Trời của Sa-đơ-rắc, Mê-sác và A-bết-Nê-gô! Ngài đã sai thiên sứ Ngài và giải cứu các tôi tớ Ngài nhờ cậy Ngài, họ đã trái mạng vua, và liều bỏ thân thể mình, hầu để không hầu việc và không thờ phượng thần nào khác ngoài Đức Chúa Trời mình” (Đa-ni-ên 3:28).

Đức Chúa Trời đã cứu ba người thanh niên này khỏi cái chết bạo tàn. Phép lạ này đã làm cho nhà vua nhìn biết rằng Đức Chúa Trời mà họ thờ lạy là một Đấng diệu kỳ.

Nhưng giả thử Đức Chúa Trời đã không làm phép lạ để cứu họ? Ba người trẻ tuổi này họ biết là họ có thể bị đốt cháy nơi lò lửa hực (Đa-ni-ên 3:18). Họ không biết điều gì sẽ xảy đến trong tương lai của họ. Nhưng họ vẫn chọn làm điều đúng, vâng giữ mạng lệnh (điều răn) của Chúa cho dầu họ có thể thiệt mạng đi nữa. Câu chuyện này cho chúng ta thấy đức tin vững mạnh của các người này, và họ sẵn sàng chết để giữ đức tin mình.

Làm sao chúng ta biết mình có thể đứng vững trong đức tin mình như các câu chuyện của Đa-ni-ên và của ba người bạn của ông, khi những thử thách đến với chúng ta trong ngày cuối cùng?

KHI NHỮNG NGƯỜI KHÔNG TIN CHÚA HOÁN CẢI

Đa-ni-ên đoạn 3 kết thúc với việc vua Nê-vu-cát-nết-sa tin rằng chỉ có Đức Chúa Trời là Đức Chúa Trời thật và quyền năng của Ngài là có thật. Nhưng chỉ biết về Đức Chúa Trời và quyền năng của Ngài có được xem là đã được tái sinh không? Trong Giăng 3:7, Đức Chúa Giê-su đã nói là mọi người phải được sanh lại thì mới được cứu. Và chúng ta có thể thấy trong trường hợp của vua Nê-bu-cát-nết-xa (Đa-ni-ên 4:30), ông không phải là một người đã thay đổi (hay đã được sanh lại).

Đọc Đa-ni-ên 4:30. Nhà vua có vấn đề gì? Cũng đọc Giăng 14:5; Công vụ 17:28; và Đa-ni-ên 5:23 để lấy ý.

Cuối đoạn 4 sách Đa-ni-ên, vua Nê-bu-cát-nết-sa phải trải nghiệm điều khốn đốn mới ý thức được rằng chỉ có Đức Chúa Trời mới là Đấng thật có quyền năng. Duy chỉ mình Ngài. Không có Đức Chúa Trời, vua thật chẳng có gì cả.

“Trong quá khứ, vua Nê-bu-cát-nết-sa đã là một bạo chúa, nhưng sau kinh nghiệm này, vua đã trở nên một nhà cầm quyền khôn ngoan và nhân đức. Trong quá khứ, vua đã kiêu ngạo và chống đối lại Đức Chúa Trời và thách thức quyền năng của Ngài. Ngày trước vua đã dám khi dễ Đức Chúa Trời của thiên đàng, nhưng ngày nay nhà vua đã tôn vinh quyền năng của Đức Chúa Trời Chí Tôn. Vua muốn được thờ lạy Đức Chúa Trời và vâng phục luật pháp của Ngài; và vua muốn toàn dân của đế quốc mình được ấm no và hòa bình. Vua đã hoán cải vì vua đã học được một bài học mà mọi nhà cầm quyền của các nước thế gian phải nên học: ấy là quyền năng thật và sự vinh hiển thật đến từ Đức Chúa Trời cho những kẻ biết tôn kính Ngài. Nê-bu-cát-nết-xa đã thốt lên rằng, ‘Bây giờ, ta, Nê-bu-cát-nết-sa, ngợi khen, tôn vinh, và làm cả sáng Vua trên trời; mọi công việc Ngài đều chơn thật, các đường lối Ngài đều công bình; và kẻ nào bước đi kiêu ngạo, Ngài có thể hạ nó xuống.’” – phỏng trích Ellen G. White, *Các Đấng Tiên Tri và Các Vua – Prophets and Kings*, trang 25,

Kinh Thánh trong những cuộc tấn công dữ dội. Chúa đã hứa Ngài sẽ gìn giữ hội thánh Ngài cho đến tận thế.

Đọc Đa-ni-ên 4:35. Chân lý nào về Đức Chúa Trời mà Nê-bu-cát-nết-sa đã hiểu được qua các lời này?

Đa-ni-ên 4 cho chúng ta thấy quyền năng của Đức Chúa Trời “của người Hê-bơ-ơ” đã được những người không phải thuộc dân Do Thái tiếp nhận để thay đổi lòng họ và của cả toàn thế gian. Câu chuyện của Nê-bu-cát-nết-sa là lời hứa báo trước về những gì sẽ xảy ra với hội thánh tương lai trong thời kỳ Tàn Ước là thời kỳ mà rất nhiều người không phải dân Do Thái đã được biết về Đức Chúa Giê-su và họ sẽ truyền rao danh Ngài cho mọi người khắp toàn thế giới.

Đọc Giăng 3:7. Đức Chúa Giê-su nói về một điều nào mà con dân của Ngài cần phải sẵn sàng cho ngày tận thế?

LÒNG TRUNG TÍN CỦA ĐA-NI-ÊN VỚI ĐỨC CHÚA TRỜI

Đọc Đa-ni-ên 6 và trả lời các câu hỏi dưới đây:

Câu 4, 5 cho chúng ta biết gì về Đa-ni-ên? Các câu này dạy gì cho chúng ta biết cung cách mình đối với người chung quanh? Đức Chúa Trời muốn người ta nghĩ gì về chúng ta?

Đọc câu 4, 5 lần nữa. Có sự liên kết nào giữa những điều xảy ra trong các câu này với những điều xảy ra trong Khải huyền 13:4, 8, 11-17 trong ngày cuối cùng?

Giả thử bạn đang ở trong vai trò của Đa-ni-ên. Có lý do nào để bạn nghĩ ông không cần hoặc không nên cầu nguyện? Cầu nguyện sẽ đưa ông đến chỗ bị quăng vào hang sư tử, tại sao Đa-ni-ên không dùng lý do ấy để cho mình được phép tránh không phải cầu nguyện?

Bạn nghĩ tại sao Đa-ni-ên cứ tiếp tục cầu nguyện như ông vẫn thường làm, cho dầu là ông không nhất thiết phải làm điều ấy?

Vua Đa-ri-út nói gì với Đa-ni-ên trong câu 16, ngay cả trước khi Đa-ni-ên phải bị quăng vào hang sư tử? Những lời vua nói có cho chúng ta thấy nhà vua đã biết rằng Đức Chúa Trời của Đa-ni-ên là Đấng quyền năng? Những lời vua nói cũng có cho chúng ta thấy Đa-ni-ên đã làm chứng gì cho vua về Đức Chúa Trời mà ông phụng sự và thờ lạy?

NGHIÊN CỨU BỔ TÚC:

“Chúng ta đang ở vào giai đoạn cuối của lịch sử thế gian này. Hơn bao giờ hết, bây giờ là lúc chúng ta phải quan tâm đặc biệt đến cuốn sách của Đa-ni-ên. Sách này nói về thời kỳ mà chúng ta đang sống đây. Chúng ta cần phải đọc sách Khải huyền cùng với sách Đa-ni-ên, vì sự dạy dỗ trong Khải huyền có một mối tương quan đặc biệt với các sứ điệp trong Đa-ni-ên. Sa-tan đã qui quyết rêu rao với nhiều người rằng không ai có thể hiểu thấu những lời tiên tri trong hai sách Đa-ni-ên và Khải huyền, đừng hoài công học hỏi làm chi vô ích. Nhưng đó là cách Sa-tan đối trá. Đức Chúa Trời hứa với chúng ta rõ ràng rằng Ngài sẽ ban phước một cách đặc biệt cho những người có lòng nghiên cứu các lời dự đoán về tương lai trong hai sách này. “Những kẻ dốt chẳng ai sẽ hiểu; song kẻ khôn sáng sẽ hiểu” Đa-ni-ên 12:10). Đức Chúa Giê-su cũng hứa Ngài sẽ giúp dân Ngài hiểu được những lời khải thị trong sách Khải huyền. “Phước cho kẻ đọc cùng những kẻ nghe lời tiên tri này, và giữ theo điều đã viết ra đây. Vì thì giờ đã gần rồi.” – phỏng trích Ellen G. White, *Các Tổ Phụ và Các Tiên Tri – Patriarchs and Prophets* trang 547, 548.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Đọc lại lời cầu nguyện của Đa-ni-ên trong đoạn 9:3-19. Các lời cầu nguyện này cho chúng ta thấy ông hiểu được ý nghĩa của ân điển như thế nào? Ân điển là lòng nhân từ, sự tha thứ, và quyền năng chống lại tội lỗi, của Đức Chúa Trời. Lời cầu nguyện của Đa-ni-ên cho chúng ta thấy thế nào vì tình yêu thương của Đức Chúa Trời mà Ngài cứu chúng ta, chứ không phải vì chúng ta đã làm gì để xứng đáng được Ngài cứu mình? Phải, chúng ta phải hiểu rõ lẽ thật (hay chân lý) này, nhưng tại sao chúng ta cũng phải trải nghiệm chân lý này nữa?
2. Trong lớp, hãy thảo luận sự khó khăn và xung đột trong lòng của ba người trai trẻ Hê-bơ-rơ trong Đa-ni-ên đoạn 3 và của Đa-ni-ên trong đoạn 6. Các người này đã đứng vững vàng trong niềm tin của họ như thế nào? Hai câu chuyện này có những điểm tương đồng nào? Và có những điểm dị biệt nào? Chúng ta có thể học được bài học nào qua hai câu chuyện này về sự trung thành với Đức Chúa Trời và Ngài sẽ giúp chúng ta trở thành những chứng nhân đắc lực cho Ngài như thế nào?
3. Giải thích “sanh lại” hay “tái sanh” là gì? Tại sao Đức Chúa Giê-su lại nói rằng chúng ta “phải được sanh lại” (Giăng 3:7)?

BÀI HỌC 3

ĐỨC CHÚA GIÊ-SU VÀ SÁCH KHẢI HUYỀN

CÂU GỐC: “*Kẻ nào thắng, ta sẽ cho ngồi với ta trên ngôi ta, như chính ta đã thắng và ngồi với Cha ta trên ngôi Ngài.*” (Khải huyền 3:21).

ĐỌC KINH THÁNH TUẦN NÀY: 1 Cô-rinh-tô 10:1-11; Khải huyền 12:1-17; Khải huyền 19:11-15; Ê-phê-sô 1:20.

Nếu đọc qua Kinh Thánh Tân Ước, chúng ta sẽ thấy một sự thật, ấy là Tân Ước và Cựu Ước có liên hệ với nhau. Các tác giả Tân Ước thường dẫn chứng bằng dùng lời của các sách tiên tri hay của các sách lịch sử. Chính Đức Chúa Giê-su cũng thường nhắc đến nhiều điều khác nhau của Cựu Ước đã xảy ra hoặc đã cần phải xảy ra (Đọc Mác 14:49).

Chúng ta cũng thấy sự tương quan này giữa Cựu Ước và sách cuối cùng của Tân Ước là sách Khải huyền. Thật vậy, khó hiểu được những điều ông Giăng ghi lại trong Khải huyền nếu người đọc không biết những điều mà Cựu Ước đã chép. Hơn mọi sách trong Khải huyền, sách Đa-ni-ên là quyển sách giúp chúng ta hiểu Khải huyền nhất. Đó là lý do vì sao chúng ta phải nghiên cứu hai sách song song với nhau.

Sách Khải huyền dùng nhiều câu Kinh Thánh đã ghi trong Tân Ước vì các câu này tỏ về Đức Chúa Giê-su. Toàn sách Khải huyền là những sự khai thị huyền nhiệm về Đức Chúa Giê-su. Các sự khai thị này cho chúng ta biết những gì Đức Chúa Giê-su đã làm cho dân Ngài và những gì Ngài sẽ làm cho chúng ta trong ngày cuối cùng. Bất cứ một sự học hỏi hay nghiên cứu nào về ngày cuối cùng phải đặt trọng tâm vào Đức Chúa Giê-su. Và sách Khải huyền đã làm điều ấy. Tuần này chúng ta sẽ nghiên cứu về Đức Chúa Giê-su đã được ghi lại trong sách Khải huyền.

CÁC ĐỀ TÀI ĐƯỢC BÀN ĐẾN TRONG KHẢI HUYỀN

Cả hai sách Đa-ni-ên và Khải huyền có thể được chia ra vào các loại đề tài sau: (1) lịch sử và (2) những gì sẽ xảy đến trong ngày cuối cùng. Cả hai đề tài liên hệ với nhau rất tỏ tường trong mỗi sách. Chúng ta có thể đọc về các việc đã xảy ra trong lịch sử mà hai sách này đã tiên đoán để biết rằng những điều chưa xảy ra chắc sẽ xảy ra trong tương lai và trong thời kỳ cuối cùng. Bởi vậy nghiên cứu các sự kiện lịch sử của Cựu Ước sẽ giúp chúng ta hiểu rõ và chuẩn bị cho tương lai của thời đại chúng ta đang sống đây.

Đọc 1 Cô-rinh-tô 10:1-11. Các câu này nói gì về các qui tắc cần áp dụng khi học Kinh Thánh?

Tuần rồi chúng ta học một vài câu chuyện trong sách Đa-ni-ên cho chúng ta thấy những sự việc sẽ xảy ra trong ngày cuối cùng (thí dụ như các chuyện ghi trong Đa-ni-ên 3:6, 15, 17 và Đa-ni-ên 6:6-9, 21, 22). Khi học các câu chuyện này, chúng ta hiểu rõ hơn về những điều mà dân của Đức Chúa Trời sẽ đối diện trong thời kỳ cuối cùng. Sách Khải huyền cho chúng ta biết thêm về các việc này. Có thể là cái tư tưởng quan trọng hơn hết qua các câu chuyện trong Đa-ni-ên là cuối cùng Đức Chúa Trời sẽ cứu chúng ta. Sách Khải huyền cũng dạy cho chúng ta biết rằng những kẻ theo và phụng sự Đức Chúa Trời sẽ chiến thắng huy hoàng.

Sách Khải huyền có thể được chia ra nhiều chủ đề khác nhau, hoặc bằng từng đoạn: đoạn 1 – 11 nói về đề tài lịch sử. Đoạn 13 – 22 nói về những điều sẽ xảy đến trong thời cuối cùng. Và dĩ nhiên cũng có những đoạn nói về cả hai chủ đề trên. Chúng ta hãy theo dõi.

Đọc Khải huyền 12:1-17. Đoạn này thì được phân loại theo chủ đề nào đây? Nó có thể là lịch sử hay là theo loại nói về các sự kiện tương lai? Xin giải thích.

Chúng ta sẽ thấy Khải huyền đoạn 12 có thể xếp loại vào cả hai chủ đề, lịch sử và những việc sẽ xảy đến. Đoạn này nói về nhiều trận chiến trong lịch sử: (1) câu 7-9 nói về cuộc chiến Sa-tan đã tranh chiến chống lại Đức Chúa Trời và bị đuổi khỏi thiên đàng; (2) câu 4 nói về sự tấn công của Sa-tan đối với Hải nhi Giê-su; và (3) câu 14-16 về Sa-tan tấn công hội thành Chúa. Sau phần nói về các cuộc tranh chiến trong lịch sử, câu 17 cho chúng ta thấy sự tấn công mà Sa-tan sẽ tấn công các kẻ theo Đức Chúa Trời trong ngày cuối cùng.

NHỮNG HÌNH ẢNH VỀ ĐỨC CHÚA GIÊ-SU

Đọc các câu dưới đây, mỗi câu gọi Đức Chúa Giê-su bằng một tên khác nhau. Có câu thì diễn tả về Đức Chúa Giê-su và những việc Ngài đã làm, đang làm, và sẽ còn tiếp tục làm cho chúng ta. Giải thích về các hình ảnh của Đức Chúa Giê-su qua các câu này.

Khải huyền 1:5

Khải huyền 1:18

Khải huyền 5:8

Khải huyền 19:11-15

Khải huyền 21:6

Các câu này chỉ là một số nhỏ của nhiều câu Kinh Thánh trong sách Khải huyền cho chúng ta thấy hình ảnh của Đức Chúa Giê-su và công việc của Ngài. Đức Chúa Giê-su là Chiên Con. Hình ảnh Chúa là Chiên Con giúp chúng ta hiểu được việc giáng trần lần thứ nhất của Ngài để chết thay cho tội lỗi của chúng ta. Người Do Thái giết con chiên con khi họ rời khỏi xứ Ê-díp-tô. “Vì Đấng Christ là con sinh lễ Vượt Qua của chúng ta, đã bị giết rồi” (1 Cô-rinh-tô 5:7). Đức Chúa Giê-su phán Ngài “là Đấng Sống, ta đã chết, kìa nay ta sống đời đời, cầm chìa khóa của sự chết và âm phủ” (Khải huyền 1:18). Như lời Kinh Thánh chép lại trong Lu-ca 24:46, “Có lời chép rằng Đấng Christ phải chịu đau đớn đường ấy, ngày thứ ba sẽ từ kẻ chết sống lại.” và sau khi về trời, Đức Chúa Giê-su sẽ trở lại (tái lâm) trong quyền uy và vinh hiển để phán xét, “Vì Con người sẽ ngự trong sự vinh hiển của Cha mình mà giáng xuống cùng các thiên sứ, lúc đó, Ngài sẽ thưởng cho từng người, tùy việc họ làm” (Ma-thi-ơ 16:27).

Là Cơ Đốc nhân, chúng ta tin vào sự giáng sinh của Đức Chúa Giê-su, sự chết của Ngài, và sự phục sinh của Ngài, và sự tái lâm của Ngài. Làm cách nào để mỗi ngày, đây là các niềm tin mà chúng ta phải ghi nhớ và là một phần quan trọng trong cuộc sống, trong mọi sự chọn lựa hoặc quyết định mà chúng ta làm hằng ngày?

ĐỨC CHÚA GIÊ-SU ĐANG LÀM VIỆC NƠI THIÊN ĐÀNG VÌ CHÚNG TA

Chúng ta biết sách Khải huyền có hai chủ đề chính là về lịch sử và về những gì sẽ xảy đến trong thời kỳ cuối cùng. Nhưng cũng có một đề tài khác mà chúng ta thấy được nhắc đến trong Khải huyền, ấy là về đền thánh của sách Hê-bơ-rơ. Đền thánh của sách Hê-bơ-rơ là đền thờ trong Cựu Ước mà Đức Chúa Trời đã phán truyền cho dân Y-sơ-ra-ên phải làm nơi cho Ngài ngự vào và cho họ thờ phượng Ngài. Đền thánh ấy có trước đền thờ do vua Sô-lô-môn xây dựng ở Giê-ru-sa-lem. Khải huyền nhắc đến đề tài đền thánh trong cả hai chủ đề chính của sách ấy là về lịch sử và về thời kỳ cuối cùng.

Đền thánh của Hê-bơ-rơ bắt đầu bằng khoảnh sân trước hay còn gọi là hành lang. Đây là nơi bên ngoài đền thánh. Tại đây chúng ta thấy có bàn thờ là nơi con sinh tể phải chịu chết. Con sinh tể này biểu tượng cho chiến con của Đức Chúa Trời là Đức Chúa Giê-su phải chết vì tội lỗi chúng ta. Sau khi con vật hy sinh đã chết rồi thì thầy tế lễ đi vào phòng thứ nhất của đền thánh là nơi để các chân đèn. Đức Chúa Giê-su đã đi qua những nơi ấy trước khi Ngài về trời. Ngài cũng đã đi vào phòng thứ nhất của đền thánh hay là Nơi Thánh (Khải huyền 1:13). Mô hình của đền thánh Hê-bơ-rơ là sau căn phòng thứ nhất, sẽ có phòng thứ nhì được gọi là Nơi Chí Thánh, chỉ có Thầy Tế lễ Thượng phẩm mới được đi vào phòng ấy mỗi năm một lần trong ngày Đại lễ Chuộc tội.

Đọc Khải huyền 4:1, 2. Cánh cửa mở ra có nghĩa gì? Các việc gì xảy ra trong các câu này? Cũng đọc Công vụ 2:33; Công vụ 5:31; Hê-bơ-rơ 10:12, 13; và Khải huyền 12:5 để có câu trả lời.

Đức Chúa Giê-su đi vào Nơi Thánh của Đền Thánh trên trời sau khi Ngài thăng thiên. Đó là cửa thứ nhất được mở ra. Sách Khải huyền cho chúng ta biết Ngài đang đứng giữa những chân đèn vàng trong nơi thánh (Khải huyền 1:10-18).

Đọc Khải huyền 11:19. Tại đây chúng ta thấy Giăng đang có sự hiện thấy về đền thờ trên trời được mở ra. Ông nhìn thấy rương (hòm) giao ước. Hòm giao ước là một chiếc tủ nằm ngang có nắp và chứa Bảng Mười Điều Răn mà Đức Chúa Trời đã ban cho Môi-se và dân Y-sơ-ra-ên trong đồng vắng. Hòm giao ước được đặt ở trong căn phòng thứ nhì của đền thờ Hê-bơ-rơ ở thế gian. Có gì đặc biệt khi Giăng nhìn thấy hòm giao ước?

Hòm giao ước là ý chỉ về Phòng hay Nơi Chí Thánh của đền thờ trên trời. Hòm giao ước cũng cho ta thấy là Đức Chúa Giê-su đang làm việc tại căn phòng thứ hai (Nơi Chí Thánh). Việc làm của Ngài cho chúng ta niềm hy vọng rằng cả thiên đàng “đều đang làm việc để giữ cho dân Chúa sẵn sàng và giữ lòng trung tín với Ngài trong thời kỳ cuối cùng.” – Ellen G. White, *My Life Today*, trang 307.

ĐỨC CHÚA GIÊ-SU TRONG SÁCH KHẢI HUYỀN: PHẦN I

Tất cả mọi chi tiết ghi trong sách Khải huyền, từ các chủ đề cho đến sự điệp cảnh báo đều cùng chung một mục đích: chỉ cho chúng ta biết về Đức Chúa Giê-su.

Vì lẽ ấy, sách Khải huyền mở đầu bằng các câu: “Mọi điều viết trong Sách này đã được mặc khải qua Đức Chúa Giê-su Christ” (Khải huyền 1:1). Tên của quyển sách này: Khải thị sự huyền nhiệm hay là mặc khải. Chữ Khải huyền cũng có nghĩa là chúng ta được khải thị. Thế nên nếu ai nói rằng sách Khải huyền khó hiểu quá hay là không phải để cho người thường hiểu được thì họ đã nói rất sai. Tại sao Đức Chúa Trời lại muốn chúng ta không hiểu nếu Ngài đã đặt sách Khải huyền trong Kinh Thánh?

Đọc lại Khải huyền 1:1-8. Các câu này dạy gì cho chúng ta về Đức Chúa Giê-su?

Đức Chúa Giê-su xuất hiện trong sách Khải huyền, bắt đầu là “Lãnh tụ của các vua chúa trên đất” (Khải huyền 1:5). Gần cuối sách, Giảng diễn tả Ngài là “Đức Chúa Trời cai trị trên các dân”. Các câu này cho chúng ta biết rằng Chúa của chúng ta là Chủ tể và là Đấng Cứu Thế và Ngài có quyền trên mọi điều xảy ra trên địa cầu này. Sự thật này giúp chúng ta an lòng cho dầu khi quanh ta, cuộc đời dường như đầy chao đảo và có nhiều điều chúng ta không sao thấy hợp lẽ được.

Trong Khải huyền 1:5, 6, Giảng cho thấy rõ ràng Đức Chúa Giê-su là Đấng Cứu Thế. Ông viết, “Đức Chúa Jêsus Christ là Đấng làm chúng thành tín, sanh đầu nhứt từ trong kẻ chết và làm Chúa của các vua trong thế gian! Đấng yêu thương chúng ta, đã lấy huyết mình rửa sạch tội lỗi chúng tôi, và làm cho chúng ta nên nước Ngài”. Huyết báu của Đức Chúa Giê-su đã chảy ra trên cây thập tự giá để rửa sạch và chuộc tội cho hết thảy chúng ta. Cái chết hy sinh của Đức Chúa Giê-su đã làm chúng ta được nên thánh (1 Cô-rinh-tô 6:11), nhờ đó mà chúng ta mới xứng đáng được với Đức Chúa Trời. Chỉ có Đức Chúa Giê-su mới chuộc tội cho chúng ta được vì không một ai trong chúng ta hoàn toàn trong sạch để có thể chuộc tội và cứu chính mình được.

Khải huyền 1:7, 8 dạy gì cho chúng ta về Đức Chúa Giê-su?

Đức Chúa Giê-su sẽ tái lâm. Mọi người sống trên thế gian sẽ thấy Ngài trở lại. Và Ngài sẽ chấm dứt mọi đau thương, bệnh tật, và sự chết cho dân Ngài.

Khải huyền 1:1-8 cho chúng ta niềm hy vọng nào khi ta thấy hoạn nạn quanh đời mình?

ĐỨC CHÚA GIÊ-SU TRONG SÁCH KHẢI HUYỀN: PHẦN II

Trong các câu này, Đức Chúa Giê-su đứng nơi căn phòng thứ nhất của đền thánh. Đền thánh trên thiên đàng là nơi Đức Chúa Trời được thờ lạy. Khi Giăng thấy Đức Chúa Giê-su xuất hiện tại đó, ông liền phủ phục dưới chân Ngài. Ngài bèn an ủi Giăng và bảo với ông rằng đừng sợ hãi. Rồi Ngài nói với ông rằng Ngài là Alpha (Đầu tiên) và Omega (Cuối cùng). Đây là hai chữ cái trong bảng chữ của tiếng Gờ-réc, chữ đầu và chữ cuối. Các danh xưng này có nghĩa là Đức Chúa Giê-su là Đức Chúa Trời và Ngài hằng có mãi mãi. Sau đó, Chúa nói về sự chết của Ngài và sự phục sinh từ kẻ chết của Ngài và điều ấy mang niềm hy vọng cho mọi người. Đức Chúa Giê-su cầm chìa khóa của âm phủ. Ngài nói những sự thật này để cho Giăng hiểu rằng Ngài có quyền trên sự chết (nó không chế ngự được Ngài). Chúng ta còn nhớ Đức Chúa Giê-su cũng đã phán lẽ thật này khi Ngài nói với Ma-thê, em gái của La-xa-rô là người đã chết rằng, “Ta là sự sống lại và sự sống; kẻ nào tin ta thì sẽ sống, mặc dầu đã chết rồi. Còn ai sống mà tin ta thì không hề chết. Người tin điều đó chẳng?” (Giăng 11:25, 26).

Đức Chúa Giê-su hứa với chúng ta cùng một lời hứa Ngài đã nói với Giăng và với Ma-thê, rằng chúng ta có niềm hy vọng nơi Ngài. Ngài sẽ đánh thức chúng ta khỏi sự chết. Tất cả mọi hy vọng của chúng ta, là những Cơ Đốc nhân đặt niềm tin vào lời hứa quý báu này của Đức Chúa Giê-su, vì chúng ta sẽ sống lại đặng được đoàn tụ với Cha thiên thượng của mình. Nếu không có niềm hy vọng này, thì chúng ta có gì bây giờ trong cuộc sống ngày nay!

Đọc Khải huyền 22:7, 12, 13. Các câu này cho chúng ta thấy gì về Đức Chúa Giê-su?

Đức Chúa Giê-su là Alpha và Omega. Ngài là Đấng có mặt trong sự Sáng Thế trong Cựu Ước và là Đấng chúng ta thấy trong Khải huyền của Tân Ước. Sự dạy dỗ trong cả hai phần Cựu và Tân Ước đều để nói về Đức Chúa Giê-su. Sự vâng phục của Đức Chúa Giê-su đã giúp mang A-đam trở về hòa thuận cùng Đức Chúa Cha. Đức Chúa Giê-su đã chiến thắng mọi sự lọc lừa của Sa-tan vì nó muốn cho Ngài phạm tội. Đức Chúa Giê-su đã chiến thắng tội lỗi ở những phần nào A-đam đã vấp phạm.” – Phòng trích Ellen G. White, *The SDA Bible Commentary*, Bộ 6, trang 1092, 1093. Phải, Đức Chúa Giê-su đã có từ lúc ban đầu tạo dựng nên con người; và cuối cùng, Ngài cũng là Đấng sẽ làm cho chúng ta mới lại.

NGHIÊN CỨU BỔ TÚC:

“Sách Khải huyền mở cho chúng ta thấy nhiều điều và nhiều bí ẩn về Đức Chúa Trời. Cái tên Khải huyền (khải thị những điều huyền nhiệm) cho thấy đây là cuốn sách mang sự hiểu biết chứ không như nhiều người có tư tưởng sai lầm rằng loài người không sao hiểu nổi sách này. Đức Chúa Giê-su đã biểu lộ cho tôi tớ của Ngài là ông Giăng những điều bí ẩn trong sách Khải huyền. Đó là dự định của Đức Chúa Giê-su, vì Ngài muốn mọi sự huyền nhiệm sẽ được tỏ bày và giải thích cho mọi người, để họ học và hiểu được qua sự khải thị của Ngài. Giăng viết các sự thật về những gì sẽ xảy đến cho nhân loại khi họ sống qua thời kỳ cuối cùng của lịch sử địa cầu. Giăng cũng viết về các sự thật này cho những người cùng thời với ông. Có những điều ghi trong Khải huyền là những điều đã xảy ra trong quá khứ, và cũng có những điều đang xảy ra ngay hôm nay trong thời kỳ hiện đại. Và có những điều Khải huyền viết nói về những điều sẽ xảy ra vào lúc chung cuộc khi cuộc chiến tranh giữa thiện và ác, giữa Đức Chúa Trời và Sa-tan sẽ chấm dứt. Có những điều trong sách Khải huyền cho chúng ta thấy những gì sẽ xảy ra khi Đức Chúa Trời sẽ làm mới lại địa cầu và sự vui mừng chiến thắng của những người đã được Đức Chúa Giê-su cứu.” – phỏng trích Ellen G. White, *Công Vụ của Các Sứ Đồ – The Acts of the Apostles (Leaders and Teachers)*, trang 584.

Qua bài học tuần này chúng ta đã có những câu Kinh Thánh trong sách Khải huyền nói về Đức Chúa Giê-su. Đọc Khải huyền 3:14; 5:5, 6; 7:14; và 19:11-16. Khi chúng ta gộp các câu này lại thì sẽ thấy một hình ảnh rõ ràng về Đức Chúa Giê-su và những gì Ngài đã làm vì chúng ta.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Các tác giả của Tân Ước dùng nhiều câu Kinh Thánh của Cựu Ước cho các bài viết của họ. Điều ấy có nghĩa gì với chúng ta? Chúng ta có thấy Kinh Thánh là quan trọng cho đức tin của mình hay không? Làm sao chúng ta có thể bảo vệ niềm tin của mình khi có những người cố nói rằng Kinh Thánh không có ảnh hưởng gì với đời sống con người hay với đời sống của hội thánh nữa?
2. Đọc lại sách Khải huyền. Cố tìm những câu viết về Đức chúa Giê-su. Chia sẻ các câu bạn tìm được cho các học viên khác trong lớp. Các câu này còn cho chúng ta thấy công việc Đức Chúa Giê-su đang làm cho chúng ta ngay giờ phút này, quyền năng của Ngài, và đời sống thánh khiết của Ngài là gì? Và điều này có mang cho bạn một niềm an ủi không?
3. Chúng ta sống trên một địa cầu mà sự chết xảy đến hằng ngày. Làm sao chúng ta có thể tìm được niềm hy vọng và sự an ủi trong lời hứa rằng Đức Chúa Giê-su đã chiến thắng sự chết rồi?

BÀI HỌC 4

THỜI KỲ CUỐI CÙNG VÀ CHƯƠNG TRÌNH CỨU RỜI

CÂU GỐC: “*Này sự yêu thương ở tại đây: ấy chẳng phải chúng ta đã yêu Đức Chúa Trời, nhưng Ngài đã yêu chúng ta, và sai Con Ngài làm của lễ chuộc tội chúng ta.*” (1 Giăng 4:10).

ĐỌC KINH THÁNH TUẦN NÀY: *Giăng 14:9; Sô-phô-ni 3:17; Giăng 1:1–3; Rô-ma 8:38, 39; Thi thiên 91:15, 16.*

Điểm khác biệt quan trọng nào giữa Cơ Đốc giáo và các tôn giáo không thuộc Cơ Đốc giáo? Các tôn giáo không phải Cơ Đốc giáo nói rất nhiều về các giáo chủ (vị thành lập tôn giáo của họ) và các sự dạy dỗ của các vị ấy. Nhưng các tôn giáo không phải Cơ Đốc giáo chẳng nói được bao nhiêu điều về những gì mà giáo chủ của họ *đã làm cho họ là các tín đồ*. Tại sao? Bởi vì các giáo chủ này không làm được gì để cứu tín đồ của họ cả. Điều quý nhất mà họ có thể làm được là họ dạy những kẻ theo họ là phải tự “cứu” lấy mình.

Nhưng Cơ Đốc giáo thì khác. Là Cơ Đốc nhân, chúng ta nói về các sự dạy dỗ của Đức Chúa Giê-su. Nhưng đồng thời chúng ta cũng nói về những gì Đức Chúa Giê-su đã làm để cứu chúng ta. Đức Chúa Giê-su đã làm gì? Ngài đã trở nên người phạm (Rô-ma 8:3). Ngài đã chết cái chết của một kẻ đầy tội lỗi và chịu nhục hình trên thập tự giá (Rô-ma 5:8). Ngài đã sống lại từ kẻ chết (1 Phi-e-rơ 1:3). Ngài đang làm việc trên thiên đàng để mang chúng ta về sống với Ngài nơi thiên quốc (Ê-bơ-rơ 7:25). Tất cả các điều này là để cứu chúng ta. Chúng ta không thể tự cứu mình bằng bất cứ hành động hay đại nghĩa nào của mình cả. Sự thật rằng chỉ có mình Đức Chúa Giê-su mới cứu chúng ta được là một chân lý rất quan trọng cho chúng ta trong những ngày cuối cùng này.

TÌNH YÊU CỦA CHA THIÊN THƯỢNG CHO CHÚNG TA

Không lâu trước khi Ngài phải chết trên thập tự giá, Đức Chúa Giê-su trò chuyện cùng các môn đệ thân tín nhất của mình, Ngài giải thích cho họ biết rằng con người chỉ có thể trở về cùng Cha Thiên Thượng của họ nhờ vào việc tin Đức Chúa Giê-su mà thôi. Một trong những người theo Đức Chúa Giê-su là Phi-líp khi nghe vậy thì nói, “Chúa ôi, xin chỉ Cha cho chúng con. Như vậy là đủ rồi” (Giăng 14:8).

Đức Chúa Giê-su trả lời Phi-líp thế nào trong Giăng 14:9? Câu trả lời của Chúa cho chúng ta biết gì về Cha Thiên Thượng của chúng ta? Qua câu hỏi của Phi-líp chúng ta thấy ông đã có tư tưởng sai lầm nào về Đức Chúa Trời? Các sự sai lầm ấy là gì? Vì sao câu trả lời của Đức Chúa Giê-su chỉ ra sự sai lầm của Phi-líp?

Nhiều người cho rằng Cựu Ước diễn tả về một Đức Chúa Trời hà khắc. Và họ cũng nói rằng Tân Ước cho chúng ta thấy một Đức Chúa Trời đầy nhân từ và rất sẵn lòng tha thứ. Những người này nói rằng Kinh Thánh cho chúng ta thấy hai hình ảnh rất khác nhau của Đức Chúa Trời. Nhưng suy nghĩ như vậy là sai. Đức Chúa Trời của Cựu Ước cũng là Đức Chúa Trời của Tân Ước, và Ngài có cùng một lòng nhân từ và sẵn sàng tha thứ như nhau.

Một trong những lý do mà Đức Chúa Giê-su phải đến thế gian là để tỏ bày cho người ta thấy sự thật về Đức Chúa Cha. Thời kỳ khi Đức Chúa Giê-su xuống trần thế, cái tư tưởng sai lạc về Đức Chúa Cha đã tràn ngập trong đầu mọi người khắp nơi, nhất là những kẻ chẳng tin Đức Chúa Trời. Và còn đau lòng hơn nữa, ngay cả chính dân được chọn của Chúa cũng đã có những tư tưởng sai lầm về Ngài. “Thế gian lúc ấy là một nơi tối tăm bởi vì người ta tin vào những ý tưởng sai lạc về Đức Chúa Trời. Đức Chúa Giê-su đến để mang chân lý đến cho loài người trên thế gian và để mang họ trở về lại cùng Đức Chúa Trời. Đức Chúa Giê-su đến đã đánh đổ những lời dối trá của Sa-tan.” – Phòng trích Ellen G. White, *Hy Vọng Muôn Đời - The Desire of Ages*, trang 22.

Đức Chúa Trời trước sau như một. Ngài không hề thay đổi. Nếu chúng ta hiểu rõ rằng tại sao những điều xảy đến trong thời kỳ Cựu Ước thì chúng ta sẽ thấy Đức Chúa Trời là một Đấng đầy lòng nhân từ và sẵn lòng tha thứ, trong Cựu Ước cũng như trong Tân Ước. “Đức Chúa Trời là sự yêu thương,” (1 Giăng 4:8). Đức Chúa Trời không đổi thay. “Đức Chúa Giê-su, hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời, không hề thay đổi” (Hê-bơ-rơ 13:8).

Cũng hãy nhớ rằng chính Đức Chúa Trời của Cựu Ước là Đấng đã phải chịu treo trên thập tự giá. Đây là Đức Chúa Trời chậm nóng giận, và vì tình yêu của Ngài mà Ngài không bao giờ bỏ chúng ta (Thi thiên 147:11). Ngài là Đức Chúa Trời muốn cho dân sự Ngài được phần hưng và có niềm hy vọng (Giê-rê-mi 28:11). Ngài là thành tín, công bình và đầy lòng yêu thương (Xuất Ê-díp-tô Ký 34:6, 7). Đức Chúa Trời là tất cả những điều kể trên và còn nhiều hơn nữa.

TÌNH YÊU ĐỨC CHÚA GIÊ-SU CÓ CHO CHÚNG TA

Tội lỗi đã làm cho nhân loại bị chia cách khỏi Đức Chúa Trời. Sự ngăn cách giữa con người và Đức Chúa Trời thật rộng, thật sâu và thật nguy hiểm. Sự cách ngăn ấy phải chấm dứt. Ngày nào khoảng cách ấy chưa được dẹp bỏ thì con người vẫn còn bị hư mất trong đời đời. Không gì có thể hàn gắn được sự cách ngăn ấy trừ một điều nào đó nhiệm mầu và kỳ diệu mới có thể làm cho con người được hòa thuận lại và không còn bị tách rời khỏi Cha Thiên Thượng của họ. Điều nhiệm mầu ấy chỉ có thể thực hiện được bởi một Đức Chúa Trời diệu kỳ thì mới giải quyết được nan đề của sự phân ly. Đấng diệu kỳ ấy chính là Đức Chúa Giê-su. Đức Chúa Giê-su đã trở nên người phạm, sống cuộc sống của người phạm mà không hề phạm tội, và Ngài đã phải trả giá chuộc tội cho tội lỗi của mỗi người chúng ta.

Đọc Giăng 1:1-3, 14 và Phi-líp 2:5-8. Các câu này dạy chúng ta biết gì về Đức Chúa Giê-su?

Đức Chúa Giê-su là Đấng nhiệm mầu và là Đấng có sự sống đời đời. Ngài không cần phải trông nhờ bất cứ ai cho sự sống của Ngài. Ngài không những chỉ giống như Đức Chúa Trời mà chính Ngài là Đức Chúa Trời. Đức Chúa Giê-su vẫn là Đức Chúa Trời khi Ngài nhận mang lấy hình thể của con người. Ngài làm người để phải chịu bị thống trị bởi luật của thể xác loài người như mọi con người trên trần gian. Ngài làm người để Ngài có thể chết thế cho chúng ta. Ngài chết cho bất cứ ai đã vi phạm Luật Pháp của Đức Chúa Trời, vì vậy Ngài đã chết cho tất cả mọi người đã sống trên địa cầu (Rô-ma 3:23).

Khi Đức Chúa Giê-su xuống trần thế, Ngài ở trong dạng thể con người, Ngài không có một quyền năng nào đặc biệt hơn loài người. Đức Chúa Giê-su vâng phục luật pháp của Đức Chúa Trời, nhưng Ngài không dùng quyền năng Thiên Chúa của mình để vâng phục, mà Ngài chỉ biết trông cậy, tin tưởng và nhờ vào quyền năng của Đức Chúa Trời như mọi con người có thể trông cậy.

Đức Chúa Giê-su hoàn toàn là Đức Chúa Trời và Ngài cũng hoàn toàn là một con người. Đức Chúa Giê-su “lấy lời có quyền phép của Ngài đặt nâng đỡ muôn vật” (Hê-bơ-rơ 1:3). Nhưng cũng cùng Đức Chúa Trời này đã xuống trần gian bằng hình ảnh một hài nhi phải nằm trong máng cỏ. Đức Chúa Giê-su “có trước muôn vật, và muôn vật đứng vững trong Ngài” (Cô-lô-se 1:17). Đức Chúa Giê-su là Đấng đã dựng nên muôn vật (Giăng 1:3). Và cũng chính đây là Đức Chúa Trời đã bị đóng đinh và treo trên cây thập tự giá (Công vụ 5:30).

Tất cả những lời Kinh Thánh chúng ta đã học trên cho chúng ta thấy tình yêu mà Đức Chúa Giê-su đã có cho nhân loại. Cho hết thầy chúng ta. Qua tình yêu thương của Đức Chúa Giê-su mà chúng ta biết Đức Chúa Trời như thế nào. Quả là một lễ thật mà chúng ta phải hết sức vui mừng.

Những gì chúng ta học trong ngày hôm nay có cho chúng ta những lý do mạnh mẽ để tin tưởng vào những lời sứ đồ Phao-lô đã viết trong Rô-ma 8:38, 39?

TÌNH YÊU CỦA ĐỨC THÁNH LINH CÓ CHO CHÚNG TA

Nhiều người không hiểu Đức Thánh Linh. Người ta thường hiểu lầm Đức Thánh Linh cũng như họ hay hiểu lầm Đức Chúa Cha. Có nhiều tư tưởng gia về Kinh Thánh nghĩ rằng Đức Thánh Linh không phải là một Đấng thực thể. Mà các tư tưởng gia này lại tin rằng Thánh Linh chỉ là một hình ảnh trừu tượng để nói lên về một tình yêu giữa Đức Chúa Cha và Đức Chúa Con. Lỗi suy nghĩ này đặt Đức Thánh Linh trong một thể trừu tượng và chỉ là một niềm xúc cảm giữa Đức Chúa Trời và Đức Chúa Giê-su chứ không là Đức Chúa Thánh Linh.

Nhưng Kinh Thánh chứng minh rằng Đức Thánh Linh là một Đấng thực thể. Cơ Đốc nhân đã được làm báp-têm trong danh của Đức Chúa Thánh Linh cũng như danh của Đức Chúa Cha và Đức Chúa Con (Ma-thi-ơ 28:19). Đức Thánh Linh dành sự vinh hiển về cho Đức Chúa Giê-su (Giăng 16:14). Đức Thánh Linh nói cho loài người biết rằng tội lỗi là điều sai (Giăng 16:8). Chúng ta có thể làm Đức Thánh Linh buồn lòng qua cách chúng ta sống cuộc sống mình (Ê-phê-sô 4:30). Đức Thánh Linh an ủi chúng ta (Giăng 14:16). Ngài là một Thầy giáo (Lu-ca 12:12). Ngài “nói với Đức Chúa Trời vì chúng ta” (Rô-ma 8:26). Đức Thánh Linh làm cho chúng ta được nên thánh (1 Phi-e-rơ 1:2). Đức Chúa Giê-su nói rằng chính Đức Thánh Linh hướng dẫn người ta đi đến chân lý (Giăng 16:13).

Đức Thánh Linh cũng là Đức Chúa Trời. Ngài là một trong ba ngôi Đức Chúa Trời như Đức Chúa Cha và Đức Chúa Con. Đức Cha, Đức Con, và Đức Thánh Linh là Đức Chúa Trời.

Mọi điều Đức Thánh Linh làm tỏ cho chúng ta thấy lòng yêu thương của Đức Chúa Trời. Ngoài ra Đức Thánh Linh còn làm những điều gì nữa? Hãy đọc Lu-ca 12:12; Giăng 16:8-13; và Công vụ 13:2 để giúp tìm câu trả lời.

Điều gì là minh chứng vĩ đại nhất để chỉ cho chúng ta biết Đức Thánh Linh là Đức Chúa Trời? Ấy là sự kiện rằng Đức Thánh Linh đã làm cho Ma-ri thọ thai và làm sự ra đời của Hài nhi Giê-su được thực hiện. Chính Đức Thánh Linh đã đặt hài nhi Giê-su vào tử cung của người nữ đồng trinh Ma-ri, và bảo thai lớn dần trong bụng Ma-ri. Sự kiện nhiệm mầu này chỉ có Đức Chúa Trời mới thực hiện được thôi.

Đức Thánh Linh cùng làm việc với Đức Chúa Cha và Đức Chúa Con để cứu chúng ta. “Đức Chúa Trời Cha, Con, và Thánh Linh xót thương loài người vô cùng, và ba Ngôi Đức Chúa Trời đã cùng làm việc với nhau để cứu nhân loại khỏi tiền công của tội lỗi.” Phỏng trích Ellen G. White, *Các Lời Khuyên Bảo cho Sức Khỏe – Counsels on Health*, trang 222.

Tại sao cái ý tưởng rằng, cả ba Ngôi Đức Chúa Trời đang cùng nhau làm việc để chúng ta được cứu, xoa dịu bớt mọi bồn chồn và bức rứt trong lòng chúng ta?

CHÚNG TA CÓ THỂ ĐOAN CHẮC RẰNG ĐỨC CHÚA TRỜI SẼ CỨU MÌNH

Một số chúng ta, là tín đồ Cơ Đốc Phục Lâm có niềm ưu tư rằng không biết mình có được cứu không. Chúng ta muốn biết mình sẽ nhận được sự sống đời đời không. Chúng ta cố gắng sống đời sống hoàn hảo, nhưng tận tâm tâm biết mình vẫn còn nhiều thiếu sót để xứng đáng được cứu. Chúng ta dò xét lòng mình, và rồi thấy mình thật chẳng có niềm hy vọng là xứng đáng trong đời này.

Sự hoàn hảo thánh khiết của cuộc đời Đức Chúa Giê-su nơi trần thế thật khác xa cuộc đời của chúng ta. Rồi chúng ta đọc thấy lời Kinh Thánh nói, “Hãy vào cửa hẹp, vì cửa rộng và đường khoáng dẫn đến sự hư mất, kẻ vào đó cũng nhiều. Song cửa hẹp và đường chật dẫn đến sự sống, kẻ kiếm được thì ít” (Ma-thi-ơ 7:13, 14). Những lời này chỉ làm niềm ưu tư chính bản thân mình có vào được nước Thiên Đàng không càng thêm nặng nề.

Như vậy thì làm thế nào để chúng ta cảm thấy mình sẵn sàng cho ngày Đức Chúa Giê-su trở lại. Đây là câu trả lời: Chúng ta phải biết chắc ngay giờ phút này là mình đã được cứu. Chúng ta phải có được cái niềm vui rằng Đức Chúa Giê-su đã cố gắng hết sức Ngài để cứu chúng ta, để giành chúng ta ra khỏi kềm kẹp của Sa-tan và gông cùm của sự chết. Thì chúng ta sẽ luôn sẵn sàng đối diện với tương lai. Bởi vì chúng ta đã học những ngày qua rằng cả thiên đàng, Đức Chúa Cha, Đức Chúa Con và Đức Thánh Linh đã làm hết sức và đủ mọi cách để cứu chúng ta. Vậy cho nên chúng ta có thể tin tưởng vào Đức Chúa Trời vì Ngài luôn muốn cứu chúng ta.

Đọc các câu dưới đây. Niềm hy vọng nào chúng ta tìm được trong sự tin tưởng rằng Đức Chúa Trời muốn cứu chúng ta? Tại sao chúng ta có thể đoan chắc về những điều Đức Chúa Trời đã làm cho chúng ta và các lời hứa về những gì Ngài sẽ làm cho chúng ta trong tương lai?

Thi thiên 91:15, 16 _____

Giô-ên 2:31, 32 _____

Giăng 10:28 _____

Rô-ma 10: 9-13 _____

1 Giăng 5:11-13 _____

Đức Chúa Trời nói với chúng ta, đến cả Ngài đã ra lệnh cho chúng ta, là phải sống một đời sống thánh khiết. Nhưng đời sống thánh khiết này chỉ có thể thành hiện thực nhờ bởi Đức Chúa Giê-su đã cứu chúng ta. Chúng ta không sống đời sống thánh khiết để sẽ được ban thưởng sự cứu rỗi mà là vì Đức Chúa Giê-su đã chuộc chúng ta rồi nên chúng ta cố gắng sống cuộc đời thánh khiết. Chúng ta phải biết vâng phục Chúa cho đến đến độ phải đổi lấy mạng sống mình. Nhưng chúng ta phải tin vào món quà rằng Ngài cứu chúng ta. Vì món quà này là niềm hy vọng duy nhất cho chúng ta. Những kẻ tin Chúa sẽ tỏ cho mọi người trên thế gian thấy rằng họ là những kẻ trung thành và vâng phục Chúa trong ngày cuối cùng. Đời sống trung thành và vâng phục ấy chỉ đến qua sự tin tưởng rằng Đức Chúa Giê-su cứu họ.

PHÚC ÂM CÒN ĐẾN MUÔN ĐỜI

Đọc Khải huyền 14:6, 7. “Tin lành đời đời” có nghĩa gì?

Tin mừng về sự cứu rỗi như lời Giảng nói, còn nguyên muôn đời là thêm một bằng chứng rằng Đức Chúa Trời không hề thay đổi. Một Đức Chúa Trời không hề thay đổi nên phúc âm của Ngài cũng trước sau như một, chẳng bao giờ đổi thay. Phúc âm cho chúng ta thấy tình yêu thương của Chúa cho chúng ta cũng không bao giờ thay đổi. Tin mừng này phải được nói cho tất cả mọi con người trên toàn địa cầu này biết.

“Trước khi sáng thế, Ngài đã chọn chúng ta trong Đấng Christ, đấng làm nên thánh không chỗ trách được trước mặt Đức Chúa Trời, bởi sự thương yêu của Ngài đã định trước cho chúng ta được trở nên con nuôi của Ngài bởi Đức Chúa Jesus Christ, theo ý tốt của Ngài” (Ê-phê-sô 1:4, 5). Câu này có cho chúng ta thấy lẽ thật rằng Tin Lành còn đến muôn đời?

Trong hai câu Kinh Thánh trên, hãy xem những chữ mà tác giả Phao-lô dùng. “Chọn”, “định trước”, “bởi sự thương yêu của Ngài”. Đọc Ê-phê-sô 1:4, 5. Tất cả các chữ ấy đều tỏ cho chúng ta thấy ý định Đức Chúa Trời muốn cho chúng ta được sống muôn đời bên Ngài. Sự thật rằng Đức Chúa Trời đã dự tính sẽ cứu chúng ta từ trước khi tạo thiên lập địa, từ trước khi chúng ta hiện hữu, chúng tỏ tình yêu vô bờ của Ngài cho chúng ta. Tình yêu ấy tỏ rằng chúng ta được cứu không bởi do tài cán hay bởi công sức mình. Mà đúng ra, chúng ta được cứu bởi tình yêu Chúa có cho mình.

Làm thế nào chúng ta có thể tỏ cho mọi người quanh mình thấy rằng Đức Chúa Trời đã chọn chúng ta làm dân của Ngài và Ngài cũng muốn họ trở thành dân của Ngài nữa? Chúng ta tỏ cho mọi người thấy lẽ thật ấy qua cách sống của mình, sống một nếp sống “thánh khiết và không chỗ trách được” trước mặt Chúa. Đức Chúa Trời đã chọn chúng ta cũng để chúng ta sống nếp sống ấy.

Đức Chúa Trời đã chọn chúng ta để chúng ta tỏ bày và chia sẻ “Tin Lành” (hay Phúc Âm hoặc Tin Mừng) cho mọi người trên đất (Khải huyền 14:6). Sứ điệp phúc âm phải được chia sẻ cho mọi người khắp mọi nơi trước khi Đức Chúa Giê-su trở lại. Tại sao chúng ta phải cảm hội và trải nghiệm Tin Lành thực trong đời mình trước khi chúng ta đi ra chia sẻ cho người khác?

NGHIÊN CỨU BỔ TÚC:

Chúng ta có thể đoán chắc trong niềm tin rằng chúng ta đã được cứu. Nhưng đừng ai tưởng rằng mình đã tự cứu ấy là do nơi công đức của mình. Có thể nào chúng ta có một đức tin giả dối như vậy chăng? Có chứ. Đức Chúa Giê-su đã khuyến cáo chúng ta biết về điều ấy. Trong Ma-thi-ơ 7:21-23, Ngài đã phán, “Chẳng phải hề những kẻ nói cùng ta rằng: Lạy Chúa, lạy Chúa, thì đều được vào nước thiên đàng đâu; nhưng chỉ kẻ làm theo ý muốn của Cha ta ở trên trời mà thôi. Ngày đó, sẽ có nhiều người thưa cùng ta rằng: Lạy Chúa, lạy Chúa, chúng tôi chẳng từng nhờn danh Chúa mà nói tiên tri sao? nhờn danh Chúa mà trừ quỷ sao? và lại nhờn danh Chúa mà làm nhiều phép lạ sao? Khi ấy, ta sẽ phán rõ ràng cùng họ rằng: Hỡi kẻ làm gian ác, ta chẳng biết các ngươi bao giờ, hãy lui ra khỏi ta!”

Những người mà Đức Chúa Giê-su nhắc đến trong hai câu Kinh Thánh nầy có hai lỗi lầm. Trước hết, quả họ có làm mọi điều tốt lành và nhờn đức trong danh Chúa. Nhưng họ không làm theo chương trình mà Chúa đã truyền. Chương trình của Đức Chúa Trời là chúng ta phải giữ luật pháp của Ngài. Đức Chúa Giê-su không quở trách họ bằng câu, “hãy đi tránh khỏi mắt ta, hỡi những kẻ không xứng đáng.” Mà Ngài lại nói, “Hỡi kẻ làm gian ác.” Lời Chúa nói có nghĩa là họ có hành động, nhưng không hành động trong lòng vâng phục điều răn Chúa. Ngài biết lòng họ. Thứ hai, chúng ta có thấy là những người nầy xem mình là quan trọng lắm và việc họ làm là to lớn lắm. Họ hành động nhưng lòng không để vào những việc mình làm. Họ khoe với Chúa thành quả của mình và tưởng vì vậy Đức Chúa Trời sẽ xem họ là công bình. Nhưng họ quên mất, chỉ có những điều Đức Chúa Giê-su đã làm mới cứu chúng ta được. Khi chúng ta chấp nhận Đức Chúa Giê-su là Đấng chuộc chúng ta thì Đức Chúa Trời mới nhìn thấy chúng ta qua đời sống thánh khiết của Đức Chúa Giê-su.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Martin Luther nói, “Khi tôi nhìn vào con người tôi, tôi không biết làm sao mà tôi có thể được cứu được. Khi tôi nhìn vào Đức Chúa Giê-su, tôi không biết làm thế nào tôi phải bị chết mất cả.” – Phỏng trích. Tại sao chúng ta nên nhớ những lời nầy?
2. Đức Chúa Trời đã chọn cho chúng ta được cứu từ trước khi Ngài tạo dựng nên thế gian. Với lẽ thật như vậy thì tại sao *không* có nghĩa là tất cả mọi người sẽ được cứu? Tại sao sẽ có những người không được cứu? Có phải vì Đức Chúa Trời đã không chọn họ? Hay là bởi vì sự lựa chọn của chính cá nhân họ? Xin giải thích.
3. Có một trận thư hùng đang xảy ra giữa thiện và ác. Hiểu được điều ấy giúp chúng ta thế nào để chúng ta sống trên địa cầu đang có bao nhiêu là điều xấu xa đang xảy ra?

BÀI HỌC 5

ĐỨC CHÚA GIÊ-SU ĐANG LÀM GÌ TRÊN THIÊN ĐÀNG?

CÂU GỐC: “Cũng vì đó nên Đức Chúa Trời đã đem Ngài lên rất cao, và ban cho Ngài danh trên hết mọi danh, hầu cho nghe đến danh Đức Chúa Jê-sus, mọi đầu gối trên trời, dưới đất, bên dưới đất, thảy đều quì xuống” (Phi-líp 1:9, 10).

ĐỌC KINH THÁNH TUẦN NÀY: Rô-ma 8:3; Giăng 1:29; Khải huyền 5:12; Hê-bơ-rơ 7:1–28; Hê-bơ-rơ 9:11–15.

Sách Hê-bơ-rơ nói về chức vụ của Đức Chúa Giê-su nơi đền thánh của Đức Chúa Trời. “Trong nơi thánh mà Đức Chúa Jê-sus đã vào như Đấng đi trước của chúng ta, vì đã trở nên thầy tế lễ thượng phẩm đời đời” (Hê-bơ-rơ 6:20). Kinh Thánh cho thấy Đức Chúa Giê-su là Thầy Tế lễ Thượng phẩm. Ngài trở thành Thầy Tế lễ Thượng phẩm của chúng ta sau khi Ngài hoàn tất công việc của Ngài nơi thế gian (đọc Hê-bơ-rơ 10:12).

Tuần này chúng ta sẽ học về chức vụ Tế lễ Thượng phẩm của Đức Chúa Giê-su cho chúng ta. Chúng ta sẽ nghiên cứu để thấy Ngài giúp dân Ngài chuẩn bị thế nào cho thời kỳ cuối cùng.

Đức Chúa Giê-su đang làm gì cho chúng ta nơi đền thánh trên thiên đàng? Và tại sao hiểu được chức vụ và phận sự của Chúa rất là quan trọng cho chúng ta trong thời kỳ cuối cùng?

MÓN QUÀ QUÍ BÁU NHẤT CỦA ĐỨC CHÚA TRỜI CHO NHÂN LOẠI

Chúng ta phải học về sự chết của Đức Chúa Giê-su. Sự chết của Ngài sẽ giúp chúng ta hiểu được và chuẩn bị cho sự tái lâm của Ngài. Thập Tự Giá là nơi Chúa phải chịu tử hình và sự sống lại trong chiến thắng của Ngài là nền tảng cho đức tin của chúng ta.

Đọc Rô-ma 8:3; 1 Ti-mô-thê 1:17; 1 Ti-mô-thê 6:16; 1 Cô-rinh-tô 15:33. Tại sao Đức Chúa Trời phải sai con Ngài đến thế gian để chết?

Đức Chúa Trời sai Con Ngài đến thế gian vì tội lỗi chúng ta và Đức Chúa Giê-su phải chết thay cho chúng ta. Đức Chúa Giê-su phải xuống thế gian và phải chiến thắng tội lỗi trong cùng hình thể như con người. Nghĩa là Ngài đã phải trở thành như chúng ta để cứu chúng ta. Nếu vẫn ở trong thể dạng Đức Chúa Trời, Đức Chúa Giê-su không thể chết được, vì vậy Ngài cần phải sinh ra trong cùng dạng thể như loài người. Thân thể con người mới có thể chết được. Chúa phải làm mọi điều ấy để chiến thắng tội lỗi cho chúng ta.

Tuy là thánh, Đức Chúa Giê-su vẫn là Đức Chúa Trời dấu sau khi Ngài “đã sinh như con người” (Phi-líp 2:7,8). “Ngài đã làm cho mình trống không, Mặc lấy hình thể của một nô lệ, Trở nên giống như loài người, Được thấy trong hình dáng như một người. Ngài tự hạ mình xuống, Vâng phục cho đến chết, Thậm chí chết trên cây thập tự.”

Làm sao phần Đức Chúa Giê-su là Đức Chúa Trời không chết trên thập tự giá mà chỉ có phần Đức Chúa Giê-su là con người chết mà thôi? Chúng ta không có câu trả lời vì đó là một sự huyền nhiệm mà chỉ có Đức Chúa Trời mới biết được. Chúng ta chỉ biết một điều kỳ diệu, ấy là trong khi Ngài sống như người phàm, Đức Chúa Giê-su không bao giờ dùng thần quyền của mình là Đức Chúa Trời để thi hành chức vụ của mình.

Đọc Lu-ca 9:22. Câu này cho chúng ta biết tại sao Đức Chúa Giê-su đã chết cho chúng ta?

Đức Chúa Giê-su đã được ra đời để phải chết. Sự chết của Ngài vì chúng ta đến từ một tình yêu vô bờ bến, không tình yêu nào sánh bằng. Thiên đàng cũng không tìm được điều gì cao quý hơn tình yêu ấy. Cho đến bây giờ, không ai có thể hiểu được tình yêu ấy của Đức Chúa Giê-su dành cho nhân loại.

Thập tự giá cho chúng ta ý thức thế nào rằng việc làm của chúng ta, bởi công sức của chúng ta, cũng chẳng bao giờ đủ để cứu chính chúng ta?

CHIÊN CON CỦA ĐỨC CHÚA TRỜI

Đọc Giăng 1:29; Khải huyền 5:12; và Khải huyền 13:8. Chữ tượng hình nào chúng ta thấy trong các câu này. Tại sao chữ này giúp chúng ta hiểu được chương trình cứu rỗi của Đức Chúa Trời?

Giăng Báp-tít đã gọi Đức Chúa Giê-su là Chiên Con của Đức Chúa Trời. Danh xưng này chỉ về đền thánh của người Hê-bơ-rơ. Đền thánh Hê-bơ-rơ là nơi mà người ta thờ phượng Đức Chúa Trời trong thời kỳ Cựu Ước. Các sách phúc âm nói về Đức Chúa Giê-su và thế nào Ngài là Chiên Con của Đức Chúa Trời.

Sách Hê-bơ-rơ nói về chức vụ của Đức Chúa Giê-su là Thầy Tế lễ Thượng phẩm (Hê-bơ-rơ 1:3). Đức Chúa Giê-su làm chức vụ Tế lễ Thượng phẩm để cầu thay cho chúng ta. Chúa nhận lãnh chức vụ này sau khi Ngài chết thay cho chúng ta trên cây thập tự. Đức Chúa Giê-su chính là Chiên Con đã chết thay cho tội lỗi của loài người. Sau khi Chúa phục sinh, Ngài đã về trời và bước vào trong nơi chí thánh trên trời.

Đọc Hê-bơ-rơ 7:1-28. Các câu này nói gì về Đức Chúa Giê-su?

Các câu này trong sách Hê-bơ-rơ rất sâu sắc và hàm nhiều ý nghĩa. Các câu này cho chúng ta thấy Đức Chúa Giê-su cao trọng hơn hết thầy các thầy tế lễ của giòng dõi A-rôn, là những người đã làm việc trong đền thánh dưới thế. Bây giờ chúng ta có Đức Chúa Giê-su là thầy Tế lễ Thượng phẩm của chúng ta trong Đền Thánh trên trời.

ĐỨC CHÚA GIÊ-SU, ĐANG ĐANG LÀM MỌI ĐIỀU CHO CHÚNG TA Ở THIÊN ĐÀNG

Đọc Hê-bơ-rơ 7:24-27 và Hê-bơ-rơ 8:6. Chân lý nào chúng ta tìm thấy trong các câu này? Niềm hy vọng nào chúng ta có được qua chân lý ấy?

Là Thầy Tế lễ Thượng phẩm của chúng ta, Đức Chúa Giê-su đang cầu thay cho chúng ta. Chỉ có mình Ngài trong vai trò này mới hoàn toàn cứu giúp chúng ta vì Ngài đang làm những phận sự mà không một lãnh tụ tôn giáo hay mục sư hoặc linh mục nào có thể làm được: (1) Đức Chúa Giê-su là Thiên Chúa. Chỉ có Thiên Chúa mới có thể tha tội. Bởi vì Ngài là Thiên Chúa, Đức Chúa Giê-su có quyền tha tội cho chúng ta. (2) Ngài là Thầy Tế lễ Thượng phẩm đời đời của chúng ta. Đức Chúa Giê-su làm công việc của Ngài cũng bằng tình yêu và lòng thương cảm mà Ngài đã làm, chữa lành kẻ bệnh, an ủi người khổ đau, như khi Ngài còn ở trần thế. (3) Đức Chúa Giê-su cũng là con người. (4) Nhưng Ngài đã được sinh ra vô tội, và Ngài không bao giờ phạm tội. (5) Là Đấng chưa từng phạm tội nhưng Ngài đã chết thay cho tội lỗi của mỗi con người. (6) Chỉ một mình Đức Chúa Giê-su, là Thiên Chúa đầu thai làm người, mới có thể cầu thay cho con người nơi đền thánh của thiên đàng.

Đọc Hê-bơ-rơ 9:11-15. Các câu này cho chúng ta thấy sự chết của Ngài đã làm gì cho chúng ta điều gì? Việc làm của Đức Chúa Giê-su nơi đền thánh của thiên đàng lúc này còn mang điều gì đến cho chúng ta?

Câu 12 nói rằng Đức Chúa Giê-su đã chuộc tội cho chúng ta. Theo văn ngữ của bản bằng tiếng Gờ-réc, thì chữ này “phóng thích” còn có nghĩa là “đã trả giá chuộc”, cùng một từ mà Lu-ca 1:67, 68 đã dùng, “Bấy giờ, Xa-cha-ri được đầy đầy Đức Thánh Linh, thì nói tiên tri rằng: ‘Ngợi khen Chúa, là Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên, Vì đã thăm viếng và chuộc dân Ngài.’” Hê-bơ-rơ 9:12 cho chúng ta thấy chính Đức Chúa Giê-su phải đổ huyết (chết) mới đủ trả giá chuộc chúng ta. Sự chết của Ngài là món quà Chúa đã cho không, và chúng ta chẳng có gì trả nổi, đặng cứu chuộc loài người. Nhưng chỉ những ai chấp nhận món quà ấy thì mới có được sự cứu rỗi ấy.

Đức Chúa Giê-su chỉ có thể làm phận sự cầu thay của Ngài cho chúng ta nơi đền thánh sau khi Ngài đã “chuộc và phóng thích” chúng ta. Hai sự thật này cho chúng ta niềm hy vọng nào rằng Chúa đang cầu thay cho chúng ta nơi đền thánh trên thiên đàng?

ĐỨC CHÚA GIÊ-SU ĐẲNG TRUNG BẢO CỦA CHÚNG TA

Tội lỗi mang lại sự xa cách giữa Đức Chúa Trời và loài người. Nhưng sự chết của Đức Chúa Giê-su nơi Thập Tự Giá là để mang nhân loại trở về lại cùng Thiên Chúa là Cha, là Đấng dựng nên họ.

Đọc Hê-bơ-rơ 6:19, 20. Đức Chúa Giê-su đã làm gì cho chúng ta?

Hê-bơ-rơ 9:24 nói về công việc Đức Chúa Giê-su đang làm cho chúng ta hiện thời. Ngài đang làm gì?

Khi chấp nhận sự chuộc tội mà Đức Chúa Giê-su đã làm, thì tội lỗi của chúng ta được tha hết. Chúng ta có thể ứng hầu trước mặt Đức Chúa Trời như thể mình là những kẻ chưa hề phạm tội, vì mọi tội lỗi đã được tha. Nhưng cho dầu người ta là ai đi nữa, dầu họ đã là Cơ Đốc nhân, người ta vẫn có thể tiếp tục phạm tội. Tại sao chúng ta phạm tội? Chúng ta phạm tội vì chúng ta không tin vào lời hứa Đức Chúa Giê-su đã nói là chúng ta có thể chống cự và thắng được tội lỗi. Nhưng khi chúng ta vấp phạm, Đức Chúa Giê-su sẽ giúp chúng ta vì Ngài là Thầy Tế lễ Thượng phẩm cầu thay cho chúng ta. Trong chức vụ ấy, trước mặt Đức Chúa Trời, Đức Chúa Giê-su đã chỉ vào giòng huyết báu Ngài đã đổ ra để chết thay cho loài người là minh chứng rằng chúng ta đã được chuộc rồi. Ngài không chỉ về những hành vi tốt hoặc xấu của chúng ta, vì chắc chắn chẳng có điều gì chúng ta đã làm đủ tốt để có thể tự cứu mình. Đức Chúa Giê-su nài xin Cha Ngài cứu chúng ta vì những gì chính Ngài đã làm cho chúng ta.

Phải, chúng ta có được đời sống mới trong Đức Chúa Giê-su. Nhưng là những Cơ Đốc nhân đã sinh lại, có phải chúng ta hiểu mình cần sự nhân từ và tha tội của Đức Chúa Giê-su luôn luôn? Vậy thì tại sao hiểu rằng Đức Chúa Giê-su là Thầy Tế lễ Thượng phẩm của chúng ta là điều quan trọng?

NGÀY ĐỨC CHÚA TRỜI LÀM SẠCH TỘI CHO DÂN NGÀI

Sách Hê-bơ-rơ nói về đền thánh của Cựu Ước, là đền thánh mà dân Y-sơ-ra-ên đã đến để thờ lạy Đức Chúa Trời trong sa mạc trước khi có đền thờ mà vua Sô-lô-môn đã xây cho Đức Chúa Trời. Sách Hê-bơ-rơ dạy chúng ta rằng đền thánh trong sa mạc là cùng một mô hình của đền thờ nơi thiên quốc. Mỗi đền thờ đều có hai phần. Một phần bên ngoài của đền thờ người Do Thái là có một nơi để giết con sinh tế. Sự chết (hay đổ huyết) này là ý chỉ về sự chết hy sinh của Con Trời nơi cây thập tự vì tội lỗi của nhân loại. Máu của các vật tế lễ làm dơ nơi thánh của đền thờ, nên đền thờ cần phải được tẩy sạch.

Trong đền thánh theo nghi lễ của người Do Thái, chia ra làm hai phần, Nơi Thánh và Nơi Chí Thánh. Các thầy tế lễ thường chỉ giúp việc dâng con sinh tế ở Nơi Thánh. Chỉ có Thầy Tế Lễ Thượng phẩm mới được vào trong nơi Chí Thánh để cầu thay cho dân sự được cứu trước mặt Đức Chúa Trời. Đức Chúa Giê-su đã làm việc trong cả hai nơi của đền thánh. Tại thế gian, Ngài đã làm con sinh tế chết thay cho tội lỗi của mọi tội nhân khi Ngài bị treo trên thánh giá. Chúa đã về trời, và tại thiên đàng, Ngài đang làm phận sự của Thầy Tế lễ Thượng phẩm để cầu thay trong Nơi Chí Thánh của đền thánh trên thiên đàng.

Nghi lễ thời Cựu ước, hằng năm trong ngày Đại lễ Chuộc tội, Thầy Tế lễ Thượng phẩm vào trong Nơi Chí thánh dâng cầu thay cho toàn dân sự trên đất được tẩy sạch mọi tội lỗi (đọc Lê-vi Ký 16:12-14).

Đọc Hê-bơ-rơ 9:20-23. Cho biết tất cả các vật phải được làm sạch bởi huyết chuộc tội? Vì sao điều này phải được làm để cho thấy phận sự Đức Chúa Giê-su đang làm trong chức vụ một Tế lễ Thượng phẩm trong ngày Đại lễ Chuộc tội?

Nhiều nhà nghiên cứu Kinh Thánh ngạc nhiên với tư tưởng rằng đền thánh trên trời cũng cần phải được làm cho thanh sạch. Hê-bơ-rơ 9:23 cho chúng ta thấy là việc làm của Thầy Tế lễ Thượng phẩm dưới đất là hình bóng của công việc Đức Chúa Giê-su đang làm để làm thanh sạch đền thánh và để cho dân Ngài được thánh khiết. Nghiên cứu sách Đa-ni-ên chúng ta đã học được rằng Đức Chúa Giê-su bắt đầu việc làm thanh sạch đền thánh từ năm 1844. Chúng ta đang sống trong thời kỳ ấy.

NGHIÊN CỨU BỔ TÚC:

“Các sự hiện thấy của Đa-ni-ên cho chúng ta thấy sự cuối cùng của nhân loại nổi lên vào Ngày Đại lễ Chuộc tội làm cho thanh sạch đền thờ. Ngày đó là ngày khi Đức Chúa Giê-su làm thanh sạch mọi con dân của Đức Chúa Trời. Ngài sẽ làm điều ấy ngay trước khi Ngài tái lâm. Đa-ni-ên cũng được cho sự khả thị để biết thời giờ mà Đức Chúa Giê-su vào nơi chí thánh trên trời qua những điều xảy trong lịch sử loài người. Tại thiên đàng, Đức Chúa Giê-su cũng làm công việc của một quan tòa, Ngài sẽ tỏ cho mọi ai trên thiên đàng cũng như tại trần thế rằng con dân của Đức Chúa Trời là không có tội. Ngài sẽ phóng thích mọi con dân của Đức Chúa Trời ra khỏi tội, và xác định rằng mọi lời Sa-tan nói là những lời dối trá.” – theo sách *Handbook of Seventh-day Adventist Theology – Nghiên cứu về Thiên Chúa* (in tại Hagerstown, Md.) phỏng trích trang 394.

Sau khi Đức Chúa Giê-su chết, Đức Chúa Trời đã lập một giao ước mới với mọi ai chấp nhận rằng Đức Chúa Giê-su đã chết cho tội lỗi mình và từ chối không phạm tội nữa. Trong giao ước mới, các tội lỗi của quá khứ, bởi đức tin, đã được Đức Chúa Giê-su trả giá cả rồi. Và rồi Ngài mang các tội lỗi ấy vào đền thánh trên trời. Cũng như tội lỗi đã làm nhơ bẩn đền thánh trên đất (mỗi khi một con sinh tế bị giết thể), tội lỗi nơi chân thánh giá đã làm đền thánh trên trời nhơ bẩn. Các Thầy Tế lễ Thượng phẩm dưới đất phải tẩy sạch đền thánh trong Ngày Đại lễ Chuộc tội. Đền thánh trên trời cũng cần phải được Đức Chúa Giê-su là Thầy Tế lễ Thượng phẩm tẩy sạch các tội lỗi đã viết trong sách của Ngài. Nhưng trước khi Đức Chúa Giê-su có thể xóa bỏ các tội lỗi ấy, Ngài phải xem xét ai đã tin Ngài và thôi không phạm tội nữa. Đó là những kẻ duy nhất sẽ nhận được phần thưởng của huyết báu của Ngài đặng hưởng sự sống đời đời.” – Phỏng trích Ellen G. White, *Thiên Ác Đấu Tranh – The Great Controversy* trang 421, 422.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Hai điều cần yếu nào mà bà Ellen G. White đã nói đến mọi ai phải có nếu họ muốn được hưởng phần thưởng của huyết báu chuộc tội của Đức Chúa Giê-su để cất đi tội lỗi của họ? Vì sao chúng ta phải am hiểu lẽ thật này?
2. Đọc Lê-vi Ký 16:15, 16. Trong thời kỳ ấy, huyết có nghĩa gì? Huyết có nghĩa gì với chúng ta ngày nay?

BÀI HỌC 6

AI THAY ĐỔI LUẬT PHÁP CỦA ĐỨC CHÚA TRỜI?

CÂU GỐC: “Vua đó sẽ nói những lời phạm đến Đấng Rất Cao, làm hao mòn các thánh của Đấng Rất Cao, và định ý đổi những thời kỳ và luật pháp; các thánh sẽ bị phó trong tay người cho đến một kỳ, những kỳ, và nửa kỳ” (Đa-ni-ên 7:25).

ĐỌC KINH THÁNH TUẦN NÀY: *Rô-ma 8:1; Rô-ma 7:15–25; Rô-ma 7:1–14; Giăng 20:19–23; Công vụ 20:6, 7; Đa-ni-ên 7:23–25.*

Ngày Sa-bát và luật pháp của Đức Chúa Trời sẽ đóng một vai trò quan trọng trong ngày cuối cùng. Nhưng một lần nữa chúng ta cần khẳng định rõ ràng rằng, chúng ta tin rằng con người được cứu chỉ bởi đức tin mà thôi. Như vậy chúng ta hiểu rằng tuân giữ luật pháp và giữ ngày Sa-bát thánh không thôi vẫn không đủ cứu chúng ta phải không? Đồng thời, chúng ta cũng biết rằng trong thời kỳ cuối cùng, việc tuân giữ luật pháp của Đức Chúa Trời là một sự thử nghiệm. Khi chúng ta giữ Ngày Sa-bát, chúng ta cho mọi người trên đất biết chúng ta tôn kính Đức Chúa Trời và trung thành với Ngài. Vì lẽ ấy, ngày Sa-bát rất quan trọng.

Tuần này chúng ta sẽ nghiên cứu luật pháp Đức Chúa Trời. Chúng ta sẽ học về Ngày Sa-bát và các quyền lực tôn giáo trên thế gian đã cố gắng sửa đổi điều răn về Ngày Sa-bát. Những điều này có ý nghĩa gì với chúng ta trong thời kỳ cuối cùng.

LỜI HỨA

Một lời hứa diệu kỳ của Đức Chúa Trời có cho chúng ta được ghi trong Rô-ma, “Bởi vậy hiện nay không có sự kết tội cho những ai ở trong Đức Chúa Giê-su Christ.” (Rô-ma 8:1, BD2011). Chữ “bởi vậy” cho chúng ta thấy là lời hứa này là câu trả lời cho một câu hỏi mà ông Phao-lô đã đặt ra ở cuối đoạn 7 (đọc câu 24).

Đọc Rô-ma 7:25-35. Phao-lô nói gì với chúng ta qua các câu Kinh Thánh này? Tại sao sứ điệp trong các câu này cho thấy lẽ thật trong Rô-ma 8:1 thật an ủi lòng người?

Có phải Phao-lô nói về cá nhân ông trong các câu Kinh Thánh này hay không? Nhiều nhà nghiên cứu Kinh Thánh đã bàn cãi và tìm câu trả lời cho các câu này hằng trăm năm. Nhưng một điều rất rõ ràng, ấy là Phao-lô nói rằng tội lỗi là có thật. Tất cả mọi người, kể cả mọi Cơ Đốc nhân, đều hiểu được sự tranh đấu mà Phao-lô nói đến ở đây. Ai đã chẳng từng thấy nổi ham muốn chọn điều không phải? Ai đã chẳng từng thấy mình đấu hàng tội lỗi? Chúng ta đều đã từng vấp phạm! Chúng ta đều biết thế nào là mặc cảm biết mình đã làm điều mình chẳng nên làm. Với Phao-lô, luật pháp không phải là cái có làm chúng ta phạm tội; chúng ta phạm tội, theo lời ông, ấy là vì sự yếu đuối của con người xác thịt của chúng ta.

Rồi tiếp đó, ông Phao-lô đã thốt lên những lời nổi tiếng này, “Khốn thay cho tôi! Ai sẽ cứu tôi khỏi thân thể sẽ chết này?” (Rô-ma 7:24). Trả lời cho lời ta thán của Phao-lô là Đức Chúa Giê-su. Và niềm hy vọng diệu kỳ ấy nằm trong Rô-ma 8:1, “Bởi vậy hiện nay không có sự kết tội cho những ai ở trong Đức Chúa Giê-su Christ.” Những kẻ tin Đức Chúa Giê-su đã cứu chuộc mình sống được một đời sống mới nhờ quyền năng của Đức Thánh Linh. Phải, những người tin Chúa cũng tranh đấu chống lại tội lỗi, và tội lỗi là có thật. Nhưng nhờ vào đức tin trong Đức Chúa Giê-su, họ không bị xem là có tội dưới luật pháp nữa. Họ vâng giữ luật pháp nhờ Đức Thánh Linh giúp họ sống đời sống mới, và họ chẳng còn sống theo đời sống tội lỗi cũ nữa.

Tại sao lời hứa trong Rô-ma 8:1 lại là một lời hứa diệu kỳ?

LUẬT PHÁP VÀ TỘI LỖI

Đọc Rô-ma 7:1-14. Các câu này cho chúng ta thấy sự liên hệ thế nào giữa luật pháp và tội lỗi? Các câu này cũng giải thích thế nào cho chúng ta biết rằng luật pháp chẳng bao giờ cứu chúng ta được?

Phao-lô dạy hai tư tưởng quan trọng qua các câu này. Thứ nhất, ông cho chúng ta thấy luật pháp không phải là vấn đề. Bởi vì chính luật pháp là “Luật Pháp là thánh, và điều răn là thánh, đúng, và tốt” (Rô-ma 7:12). Vấn đề là ở nơi tội lỗi, vì tội lỗi đưa đến sự chết. Thứ hai, Phao-lô nói rằng luật pháp không có quyền lực nào để cứu chúng ta khỏi tội lỗi và khỏi sự chết được cả. Luật pháp rõ ràng chỉ cho chúng ta thấy những vấn nạn mà tội lỗi có được và tội lỗi mang đến sự chết. Luật pháp cho chúng ta thấy rằng chúng ta cần được cứu; nhưng luật pháp không cho chúng ta một giải pháp nào để giải quyết vấn đề tội lỗi cả.

Chỉ có những ai không đọc Rô-ma 7:1-14 cận kề mới nói rằng Đức Chúa Trời đã bỏ Mười Điều Răn và xem luật pháp là lỗi thời. Những lời ông Phao-lô viết sẽ vô nghĩa nếu chúng ta không còn cần phải vâng giữ luật pháp. Ông tin rằng luật pháp vẫn tiếp tục có quyền năng ảnh hưởng đời sống chúng ta. Bởi vì, thế nào đi nữa, nhờ có luật pháp mà chúng ta biết rằng tội lỗi là có thật. Luật pháp cũng chỉ cho chúng ta biết tìm đến Tin Tốt Lành về Đức Chúa Giê-su. Đọc lại Rô-ma 7:7.

Đọc Rô-ma 7:13 cẩn thận. Phao-lô nói gì về luật pháp trong câu này và tại sao chúng ta còn cần có luật pháp hơn nữa?

Luật pháp không mang lại sự chết. Tội lỗi mang lại sự chết. Luật pháp chỉ cho chúng ta thấy tội lỗi là nguy hiểm dường nào. Luật pháp là tốt, và luật pháp chỉ cho chúng ta thấy tội lỗi của mình. Nhưng luật pháp không giải quyết được các vấn đề tội lỗi mang lại. Chỉ có Tin Lành mới làm được điều ấy. Đó là vì sao mà Phao-lô nói, “Nhưng bây giờ chúng ta đã được giải thoát khỏi Luật Pháp rồi, tức là đã chết đối với những gì giam giữ chúng ta bấy lâu nay, để chúng ta phục vụ Chúa theo cách mới của Đức Thánh Linh, chứ không theo lối cũ của văn tự.” (Rô-ma 7:6). Chúng ta phải giữ mình có mối tương giao với Đức Chúa Giê-su, tin Ngài và tin tưởng vào sự cứu rỗi của Ngài.

ĐỨC CHÚA TRỜI CÓ THẬT ĐỔI NGÀY SA-BÁT SANG NGÀY CHỦ NHẬT KHÔNG?

Đọc Giảng 20:19-23. Các câu này nói về lý do tại sao các môn đồ của Đức Chúa Giê-su đang họp mặt với nhau tại trong một căn phòng trên lầu. Có một số Cơ Đốc nhân cho rằng các môn đệ của Đức Chúa Giê-su nhóm lại trong phòng cao trong ngày Thứ Nhất để thờ lạy Đức Chúa Giê-su vì Ngài đã sống lại từ kẻ chết trong ngày ấy. Các câu Kinh Thánh nói gì về việc ấy?

Đọc Công vụ 20:6, 7. Các câu này có cho thấy việc đổi ngày Sa-bát sang ngày Thứ Nhất, tức ngày đầu tuần không? Cũng đọc thêm Công vụ 2:46 để thấy câu trả lời.

Đọc 1 Cô-rinh-tô 16:1-4. Qua các câu này chúng ta học thấy là các môn đồ Chúa quyền tiên giúp dân Chúa trong ngày thứ nhất của tuần lễ. Chúng ta có thấy sự dạy dỗ nào của họ nói rằng phải đổi ngày Sa-bát từ ngày Thứ Bảy sang ngày Chủ nhật không?

Không một câu Kinh Thánh nào chúng ta đọc thấy nói rằng các tín đồ họp lại để nhóm thờ phượng trong ngày đầu tiên của tuần lễ. Việc họ họp lại không có liên hệ gì đến việc đổi ngày Sa-bát. Những Cơ Đốc nhân nào nói rằng các câu Kinh Thánh này chứng minh rằng ngày Sa-bát đã được đổi từ Thứ Bảy sang Chủ Nhật là nói những điều mà các câu này không có ý như vậy.

NGÀY THỨ BẢY TRONG TÂN ƯỚC

Đọc Lu-ca 4:14-15 và Lu-ca 23:55,56. Các câu này nói gì cho chúng ta biết về ngày thứ bảy là ngày Sa-bát trong thời kỳ Đức Chúa Giê-su còn sống và sau khi Ngài đã chết và sống lại?

Sứ đồ Lu-ca ghi lại việc các người đàn bà trong vòng những người môn đồ theo Đức Chúa Giê-su, đã làm. “Sau đó họ trở về để chuẩn bị hương liệu và dầu thơm. Ngày Sa-bát họ nghỉ theo luật định” (Lu-ca 24:56). Trong các bản Kinh Thánh Anh ngữ, chữ “luật định” ở đây được dùng là “commandment” hay là “điều răn”. Rõ ràng câu này nói về luật pháp điều răn thứ tư mà Đức Chúa Trời đã viết vào trong bảng đá tại trên núi Sinai. Bây giờ giả thử Đức Chúa Giê-su đã thật sự đổi ngày Sa-bát khi Ngài còn sống thì tại sao các người đàn bà này lại nghỉ trong các ngày ấy? Hành động của các người đàn bà môn đồ Chúa ở đây chứng tỏ Chúa chẳng bao giờ dạy họ phải đổi ngày Sa-bát yên nghỉ của Ngài.

Đọc Công vụ 13:14, 42-44 và Công vụ 16:12, 13. Có bằng chứng nào cho chúng ta biết về giữ ngày thứ bảy Sa-bát thánh trong các câu này? Có bằng chứng nào cho thấy họ giữ ngày Chủ nhật làm ngày Sa-bát?

Chúng ta không tìm thấy một bằng chứng nào trong các câu Kinh Thánh Tân Ước nói rằng ngày Sa-bát đã được đổi sang ngày Chủ nhật. Nhưng các câu Kinh Thánh này cho chúng ta thấy rõ ràng những môn đồ của hội thánh đầu tiên giữ ngày Thứ Bảy làm ngày yên nghỉ thánh.

Làm cách nào để bạn có thể chia sẻ lẽ thật về ngày Sa-bát trong một tư cách ân cần và yêu thương, cho những người thờ phượng trong ngày Chủ nhật?

CHIẾC SỪNG NHỎ VÀ NGÀY SA-BÁT

Chúng ta phải vâng giữ luật pháp của Đức Chúa Trời. Luật pháp của Chúa bao gồm cả điều răn về Ngày Sa-bát. Vậy tại sao có nhiều Cơ Đốc nhân giữ ngày Chủ nhật?

Chúng ta hãy trở lại học sách Đa-ni-ên để thấy câu trả lời. Đa-ni-ên đoạn 7 nói về bốn cường quốc đã thống trị thế giới thời xưa: Ba-by-lon, Mê-đô Ba-tư, Hy Lạp, và La Mã. Rồi có một vương quốc nổi lên giữa thời kỳ La Mã cai trị thế giới. Đa-ni-ên gọi quyền lực này là chiếc sừng nhỏ. Chiếc sừng nhỏ biểu hiệu cho ai?

Đọc Đa-ni-ên 7:23-25. Các câu dạy gì để giúp chúng ta hiểu vì đâu sự thờ phượng trong ngày Chủ nhật bắt đầu?

Đa-ni-ên 7:25 cho chúng ta thấy quyền lực của cái sừng nhỏ đã cố gắng thay đổi luật pháp của Đức Chúa Trời. Chúng ta không biết rõ điều gì đã xảy ra và xảy ra cách nào, nhưng chúng ta biết là chính Giáo hội Công Giáo La Mã đã đổi ngày Sa-bát Thứ Bảy sang ngày Chủ nhật. Ngày nay hầu hết Cơ Đốc nhân toàn thế giới thờ phượng trong ngày thứ nhất của tuần lễ. Họ không tuân giữ luật pháp Kinh Thánh đã dạy phải giữ ngày thứ bảy của tuần lễ làm ngày yên nghỉ thánh theo ý Chúa.

Cũng cùng hình ảnh nào chúng ta thấy trong Khải huyền 3:1-17 và Đa-ni-ên 7:1-8? Các hình ảnh này giúp chúng ta hiểu điều gì sẽ xảy ra trong ngày cuối cùng.

Khải huyền dùng những hình ảnh về chiếc sừng nhỏ mà chúng ta thấy ở trong Đa-ni-ên. Các hình ảnh này cho thấy Giáo hội Công Giáo La Mã tấn công dân Chúa, và điều ấy xảy ra trong thời kỳ cuối cùng. Kinh Thánh khuyến cáo chúng ta rằng trong những ngày cuối cùng của lịch sử địa cầu, Giáo hội La Mã sẽ tấn công bất cứ những ai từ chối không “thờ phượng” trong ngày Chủ nhật.

Khải huyền 14:7 dùng cùng những chữ lấy từ điều răn thứ tư (Xuất Ê-díp-tô Ký 20:11). Làm thế nào Khải huyền 14:6, 7 giúp cho chúng ta thấy rằng ngày Sa-bát sẽ đóng một vai trò quan trọng trong cuộc chiến cuối cùng về sự thờ phượng?

NGHIÊN CỨU BỔ TÚC:

“Điều răn thứ tư cho chúng ta thấy Đức Chúa Trời là Đấng đã dựng nên trời đất biển và các nguồn nước. Công việc tạo dựng thế gian chứng thực rằng Đức Chúa Trời khác hơn mọi thần thánh khác, vì họ chỉ là thần giả. Đức Chúa Trời đã làm ngày thứ bảy trong tuần lễ nên thánh, Ngài cho loài người một ngày Sa-bát thánh để loài người có cơ hội được nghỉ ngơi và để nhắc nhở cho họ tưởng nhớ đến việc tạo dựng thế gian của Ngài. Đức Chúa Trời thiết lập Ngày Sa-bát để giúp loài người tưởng nhớ Đấng Tạo Hóa của họ, là một Đấng sống (không chết). Ngài lập ngày Sa-bát để làm cái mốc nhắc nhở con người rằng Ngài đã dựng nên họ và Ngài là đấng mà họ phải yêu thương và thờ lạy. Sa-tan chỉ muốn kéo loài người xa Đức Chúa Trời và đừng vâng giữ mạng lệnh Ngài. Vì lẽ đó Sa-tan muốn dẹp bỏ Điều Răn thứ Tư vì ấy là điều răn hướng con người về một Thiên Chúa là Đấng đã tạo dựng chúng ta.” – phỏng trích Ellen G. White, *Thiện Ác Đấu Tranh – The Great Controversy*, trang 54, 55.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Có một số Cơ Đốc nhân tin rằng tội lỗi là có thật. Nhưng họ cũng cho rằng luật pháp Đức Chúa Trời đã không cần thiết nữa. Tư tưởng này có hợp lý không? Giải thích và cho biết lỗi lầm của tư tưởng này?
2. Bạn đã có kinh nghiệm nào với những người nói rằng chúng ta nên giữ ngày Chủ nhật thay vì giữ ngày Sa-bát? Bạn trả lời họ cách nào? Họ trả lời bạn thế nào? Bạn trả lời thế nào với những người nói rằng giữ ngày Sa-bát thánh là một cách để tự cứu mình bằng cách ăn nết ở và giữ các luật lệ của mình?

BÀI HỌC 7

MA-THI-Ơ ĐOẠN 24 VÀ 25

CÂU GỐC: “*Vì nhiều christ giả và tiên tri giả sẽ dấy lên, làm những dấu lớn, phép lạ, nếu có thể được thì họ cũng đến dỗ dành chính những người được chọn*” (Ma-thi-ơ 24:24).

ĐỌC KINH THÁNH TUẦN NÀY: *Ma-thi-ơ 24:1–25; Khải huyền 13:11–17; Ma-thi-ơ 7:24–27; Lu-ca 21:20.*

Trong Ma-thi-ơ đoạn 24 và 25, Đức Chúa Giê-su dạy chúng ta nhiều sự thật về thời kỳ cuối cùng. Ngài cũng cho biết chúng ta phải làm gì để sẵn sàng cho ngày Ngài sẽ tái lâm.

Những lời Chúa nói với các môn đệ Ngài trong thời kỳ họ sống cũng là những lời Chúa nói với chúng ta trong thời kỳ chúng ta đang sống đây. Nhưng hơn hết, những lời Chúa dạy là cho những người vẫn còn sống trên đất khi Ngài trở lại, và Ngài không nhất thiết về một bức tranh tuyệt vời cho thời kỳ đó. Sẽ có chiến tranh và những lời đồn đãi về chiến tranh. Sẽ có bệnh tật, dịch lệ, những kẻ giả mạo xưng mình là đáng cứu thế, và dân Chúa sẽ bị tấn công. Những lời Chúa nói, nếu chúng ta nhìn lại lịch sử thì thấy các điều này đã xảy ra rồi.

Nhưng Đức Chúa Giê-su không chỉ báo trước những điều sẽ xảy đến mà trong Ma-thi-ơ đoạn 25, Ngài kể một câu chuyện tượng hình tả cái cảnh khi người ta gặp Đức Chúa Trời thì có những gì xảy ra. Phải, ai cũng gặp khó khăn và thử thách, nhưng Đức Chúa Giê-su sẽ luôn luôn ở cùng dân Ngài để họ có thể giữ vững đức tin đặng họ có thể sẵn sàng gặp Ngài khi Ngài tái lâm.

MINH CHỨNG TỎ TƯỜNG RẰNG NHỮNG LỜI CHÚA NÓI LÀ ĐÚNG

Hãy tưởng tượng bạn cùng hàng ngàn người khác đang ngồi trên đồi của hồ Ga-li-lê. Nơi ấy, Đức Chúa Giê-su nói với mọi người rằng đền thờ nguy nga tại thành Giê-ru-sa-lem sẽ sụp đổ. Không biết các môn đồ nghĩ gì khi họ nghe Chúa phán những lời ấy, nhưng các câu hỏi họ hỏi Ngài một chập sau đó cho thấy họ đồng nghĩa sự tàn phá của đền thờ là liên quan với “thời kỳ cuối cùng” (xem Ma-thi-ơ 24:3).

Đọc Ma-thi-ơ 24:1-25. Các câu Kinh Thánh nầy mang theo sứ điệp nào mà Đức Chúa Giê-su có cho các môn đồ Ngài về những ngày cuối cùng của lịch sử nhân loại?

Đoạn Kinh Thánh nầy cho thấy tỏ tường là Đức Chúa Giê-su không muốn các môn đồ Ngài bị rối trí bởi những lời dối trá mà họ sẽ nghe trong tương lai. Đó là những lời dối trá nào? Đức Chúa Giê-su nói về những lời giả dối mà các kẻ giả xưng mình là tiên tri, những kẻ dùng bình phong tôn giáo đặng lườm gạt hay dụ dỗ người nghe. Ngài nói rằng sẽ có những kẻ giả mạo tự xưng họ là Đức Chúa Giê-su hiện hình. Điều đáng buồn là những kẻ giả dối nầy lại có nhiều người tin theo.

Chúng ta sống trong một thời kỳ mà khi nhìn lại quá khứ trong lịch sử và cả trong thời kỳ hiện đại, thì chúng ta thấy những lời Đức Chúa Giê-su cảnh báo thật là đúng. Trong thế giới ngày nay, chúng ta thấy không biết bao kẻ đã dám tự xưng mình là “đấng cứu thế”, có kẻ còn tự mạo mình là Đức Chúa Giê-su đầu thai, hay những người tự gọi mình là “đấng Mê-si”. Đức Chúa Giê-su đã nói trước về điều nầy để cho dân Ngài đề phòng, và càng ngày, càng có nhiều kẻ tự xưng mình hoặc được tôn xưng như vậy. Chúng ta biết ngày cuối cùng của thể gian thật cận kề và ngắn ngủi.

Đọc Ma-thi-ơ 24:25. Câu nầy giúp đức tin của chúng ta vững mạnh hơn và cho chúng ta niềm hy vọng càng hơn như thế nào?

TRUNG TÍN VỚI CHÚA CHO ĐẾN TẬN THỂ

Đọc Ma-thi-ơ 24:9 và Khải huyền 13:11-17. Đức Chúa Giê-su nói gì trong Ma-thi-ơ và Giảng cũng viết những câu tương tự trong Khải huyền?

Đức Chúa Giê-su báo trước cho dân Ngài nhiều điều đối trá mà ma quỷ sẽ dùng để gạt gẫm người ta trong những ngày cuối cùng. Một trong những điều quỷ quyết nó dùng sẽ là lời nói dối trên toàn thế giới để làm cho nhiều quốc gia sẽ đứng lên chống nghịch lại lẽ thật và bắt dân chúng khắp địa cầu cùng nhau làm theo những sự thờ phượng giả dối. Những ai cố gắng đứng vững chống lại mưu đồ của ma quỷ sẽ gặp nhiều khó khăn, ghét bỏ và bị tấn công. Sẽ có người phải bị giết.

Đọc Ma-thi-ơ 24:13. Đức Chúa Giê-su nói gì trong câu này về bí quyết phải được cứu và giữ lòng trung tín khi sẽ có những sự tấn công khắp thế giới trong tương lai nhắm vào dân của Đức Chúa Trời?

“Những ai gìn giữ trí óc mình mạnh mẽ nhờ các lẽ thật của Kinh Thánh sẽ là những người duy nhất trung tín với Chúa cho đến hồi chung cuộc của cuộc chiến giữa thiện và ác.” – *Thiện Ác Đấu Tranh – The Great Controversy*, trang 593, 494

Đọc Ma-thi-ơ 7:24- 27. Trong các câu này Đức Chúa Giê-su còn nói thêm gì về tầm quan trọng của việc chúng ta cần giữ trung thành với Đức Chúa Trời.

Phải, rất quan trọng cho chúng ta phải hiểu biết Kinh Thánh. Nhưng Đức Chúa Giê-su biết rằng chỉ lẽ thật không thôi chưa đủ để giúp chúng ta trung thành với Đức Chúa Trời khi có các sự tấn công vào đức tin của mỗi người trong thời kỳ cuối cùng. Chúng ta phải áp dụng và thực hành những điều mình học từ Kinh Thánh nữa. Trong câu chuyện của người khôn và người ngu nầy chúng ta thấy cả hai cùng xây nhà, nhưng người khôn xây trên nền móng của sự dạy dỗ của Đức Chúa Giê-su.

Tại sao nhà của người khôn đứng vững vàng? Tại sao nhà của người kia bị sụp đổ tan tành? Sự vắng lời Chúa hay sự không vắng lời giúp người ta đứng vững vàng trong đức tin?

“SỰ GÓM GHIẾT PHÁ HỦY NƠI THÁNH”

Những lời Đức Chúa Giê-su nói trong câu nầy đến từ lời tiên tri trong Đa-ni-ên (Đa-ni-ên 9:27; Đa-ni-ên 11:31; Đa-ni-ên 12:11).

Đọc Ma-thi-ơ 24:15 và Lu-ca 21:20. Hai câu nầy giúp chúng ta hiểu rõ hơn Đức Chúa Giê-su muốn nói về điều gì khi Ngài gọi “sự góm ghiết tàn phá”.

Qua hai câu Kinh Thánh chúng ta thấy rõ ràng lời cảnh báo của Đức Chúa Giê-su nói về một tương lai đau buồn sẽ xảy đến kể cả sự tàn phá sẽ đến với Giê-ru-sa-lem vào năm 70 S.C. Lúc ấy chính đế quốc La Mã đã tàn phá và hủy diệt Giê-ru-sa-lem và đền thờ Đức Chúa Trời.

Đa-ni-ên 12:11 và 11:31 cho thấy “sự góm ghiết sẽ tận diệt và hủy phá”. Sự góm ghiết nầy xảy đến với Y-sơ-ra-ên từ khi thế lực của hội thánh La Mã cầm quyền từ năm 538 – 1798. Trong thời gian nầy, hội thánh La Mã đã sửa đổi lẽ thật Kinh Thánh và thay thế bằng sự dạy dỗ sai lạc về việc con người được cứu như thế nào và họ có đến gần cùng Đức Chúa Trời ra sao. Các sự dạy dỗ sai lạc nầy đã che đậy lẽ thật về những điều Đức Chúa Giê-su đã làm và vẫn còn đang làm cho chúng ta tại nơi đền thánh trên trời.

Chúng ta học và biết rằng cái sừng nhỏ và một hình ảnh về Giáo hội Công giáo của thời La Mã. Đa-ni-ên 8:9 cho thấy quyền lực của cái sừng nhỏ này đã phát triển nhanh chóng trên toàn bờ cõi của đế quốc La Mã. Rồi trong Đa-ni-ên 8:10, cái sừng nhỏ tấn công dân Đức Chúa Trời. Nhưng Kinh Thánh hứa với chúng ta rằng Đức Chúa Giê-su sẽ cứu dân Ngài trong những ngày sau rốt (Đa-ni-ên 7:9, 10; Đa-ni-ên 8:14; Ma-thi-ơ 24:29).

“MUỖI NGƯỜI NỮ ĐỒNG TRINH”

Đọc câu chuyện trong sách Ma-thi-ơ 25:1-13. Trong câu chuyện này Đức Chúa Giê-su đã dùng thí dụ về câu chuyện của 10 người nữ đồng trinh để nhắc nhở chúng ta phải sẵn sàng về ngày Chúa tái lâm thế nào?

Trong câu chuyện này, cả 10 người nữ đều là những người nữ đồng trinh là hình bóng họ thấy đều là những Cơ Đốc nhân, những người không bị Sa-tan làm lung lạc trong cuộc tranh chấp giữa thiện và ác. Đức Chúa Giê-su dùng hình ảnh chờ đợi đón tiếp chàng rể có nghĩa là họ chờ đợi ngày Chúa tái lâm. Nhưng trong thời kỳ cuối cùng, cả 10 người đều ngủ gục trong sự chờ đợi của mình. Đức Chúa Giê-su đã nhắc nhở hết thảy chúng ta phải tỉnh thức vì chúng ta không biết ngày giờ Chúa trở lại là khi nào.

Cả 10 người nữ đồng trinh đều có đèn của mình. Trong khi họ mỗi một chờ đợi thì chàng rể đến. Chàng rể đến trễ. Khi tỉnh giấc, đèn của 5 người nữ dại gần tắt vì cạn dầu. Đây là hình bóng của những người cũng cùng chờ đợi Chúa nhưng khi Ngài đến, họ không nhận ra Ngài vì họ không có một mối tương quan nào với Ngài. Dầu là hình bóng chỉ về Đức Thánh Linh, nhưng dầu họ gần cạn trong khi họ phải cần thật nhiều dầu. Thật đáng tiếc.

DÙNG NĂNG KHIẾU (TA-LÂNG) CỦA MÌNH

Đọc câu chuyện Chúa kể trong Ma-thi-ơ 25:13-30 nói về các ân tứ và tài năng Đức Chúa Trời ban cho chúng ta. Qua câu chuyện này, phần nào cho thấy khi chúng ta dùng các tài năng của mình giúp chúng ta sẵn sàng cho ngày Đức Chúa Giê-su tái lâm?

“Của cải” mà người chủ giao cho mỗi người đầy tớ qua số lượng ta-lâng (một đơn vị tiền trong thời Đức Chúa Giê-su) cho mỗi người. Đức Chúa Trời cũng ban cho chúng ta mỗi người một số năng khiếu nhiều hay ít, nhưng người nào cũng có. Tài năng hay năng khiếu chúng ta có được do bẩm sinh. Nhiều hay ít là do Chúa ban, nhưng như những kẻ làm công trong câu chuyện, chúng ta đều có trách nhiệm trong cách chúng ta dùng năng khiếu mà Chúa cho mình.

Chúng ta phải biết dâng đời mình bằng cách để Đức Thánh Linh hướng dẫn chúng ta và Ngài sẽ cho chúng ta càng nhiều ân tứ hơn nữa. Chúng ta đừng để mình giống như đứa đầy tớ biếng nhác. Nó có ít năng khiếu, nhưng nó đem dầu tài năng mình mà không dùng để phục vụ chủ mình. Đức Thánh Linh cũng đã ban cho hẳn tài năng, nhưng hẳn không làm gì để tăng tiến năng khiếu của mình. Đức Chúa Giê-su đã gọi nó là “kẻ đầy tớ dốt và biếng nhác”. Đây là một bài học cho hết thầy chúng ta để ghi nhớ khi chúng ta sống trong những ngày cuối cùng.

NGHIÊN CỨU BỔ TÚC:

“Ai trung tín trong việc nhỏ sẽ được giao phó cho những việc lớn hơn” (Lu-ca 16:10). Thường chúng ta không xem việc nhỏ là quan trọng vì những việc ấy nhỏ. Nhưng những việc nhỏ trong cuộc sống đã dạy cho chúng ta biết hành xử khi những việc trọng đại hơn xảy đến. Và hơn nữa, việc nhỏ cũng quan trọng trong đời sống mỗi ngày của một Cơ Đốc nhân, không kém gì việc lớn.” – Phòng trích Ellen G. White, *Các Bài Học Đức Chúa Giê-su Dạy*, trang 355-356.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Nhiều người tin vào cái tư tưởng rằng con người có thể mang lại thiên đàng nơi hạ giới. Bạn có thể cho vài thí dụ về tư tưởng ấy không? Và tại sao các viễn tượng ấy khi thực hiện đều đi đến chỗ thất bại?
2. Tại sao vâng phục Đức Chúa Trời sẽ làm đức tin ta mỗi ngày mỗi vững mạnh hơn? Câu trả lời có giúp giải thích cho lời Kinh Thánh nói, “đức tin không có việc làm là đức tin chết!” (Gia-cơ 2:26)? Hãy nghĩ đến những khó khăn mà dân Chúa phải nhận lãnh vì “vâng phục Chúa” (Khải huyền 14:12). Tại sao điều này là quan trọng chúng ta cần biết khi mình chuẩn bị cho thời kỳ khó khăn sắp đến?
3. Chúng ta học gì qua bài học của 10 người nữ đồng trinh? Cả 10 người khi chờ đợi chàng rể họ cũng giống như nhau, hành động như nhau và cùng một tâm tình như nhau. Có gì khác nhau mà có thể chính bản thân chúng ta cũng có để đưa chúng ta đến cảnh như năm người nữ đồng trinh ngu dại?

BÀI HỌC 8

THỜ LẠY ĐÁNG DỰNG NÊN TRỜI VÀ ĐẤT

CÂU GỐC: “Điều ấy đoạn, tôi thấy một vị thiên sứ khác bay giữa trời, có Tin Lành đời đời, đăng rao truyền cho dân cư trên đất, cho mọi nước, mọi chi phái, mọi tiếng, và mọi dân tộc.” (Khải huyền 14:6).

ĐỌC KINH THÁNH TUẦN NÀY: *Khải huyền 14:6, 7; Ma-thi-ơ 24:14; Ga-la-ti 3:22; Lu-ca 23:32–43; Khải huyền 14:8–12.*

Là tín đồ Cơ Đốc Phục Lâm chúng ta tin vào “chân lý của thời đại”. Chân lý tỏ bày theo Kinh Thánh ấy là Lễ thật của Chúa sẽ được tỏ bày cho nhân loại vào thời điểm họ cần biết chân lý của Ngài nhất. Và qua thời gian, Đức Chúa Trời tiếp tục làm sáng tỏ lễ thật mà Ngài ban cho chúng ta (2 Phi-e-rơ 1:12). Để hiểu “chân lý của thời đại” chúng ta có thể tìm thấy trong lời hứa đầu tiên về Tin Lành (Sáng thế Ký 3:15). Đức Chúa Trời đã ban lời hứa về sự cứu rỗi (Tin Lành hoặc Phúc Âm) cho A-đam và Ê-va rằng Đấng Cứu Thế sẽ đến từ dòng dõi mà người nữ, Ê-va, sanh ra. Ngài nhắc lại lời hứa ấy với Áp-ra-ham trong Sáng thế Ký 18:18. Và khi Đức Chúa Giê-su ra đời, Ngài là Đấng Cứu Thế mà Đức Chúa Trời đã hứa từ buổi ban đầu về Tin Lành (Mác 10:45).

Ngày hôm nay, trong thời hiện đại, chúng ta có sứ điệp của Ba Thiên Sứ (Khải huyền 14:6-12) là “chân lý của thời đại” chúng ta đang sống. Đây là chân lý mà mọi người trong thế gian ngày nay phải cấp bách cần biết.

Tuần lễ này chúng ta sẽ nghiên cứu đến sứ mạng của thiên sứ thứ nhất. Sứ điệp này mang nhiều lễ thật quan trọng cho tất cả mọi ai muốn giữ lòng trung tín với Chúa trong những thời kỳ khó khăn sắp tới.

MỘT TIN MỪNG LỚN CHO MUÔN NGƯỜI

Đọc Khải huyền 14:6; Ma-thi-ơ 24:15; và Ma-thi-ơ 28:19. Mỗi câu Kinh Thánh này chung qui nói về cùng một tư tưởng. Tư tưởng ấy là gì? Làm thế nào để các câu này giúp chúng ta, là hội thánh Chúa, biết tầm quan trọng của trách nhiệm mang tin lành đến cho muôn người và giúp họ biết về Đức Chúa Giê-su?

Chúng ta có thể nói rằng sứ điệp của thiên sứ thứ nhất cùng là mạng lệnh mà Đức Chúa Giê-su đã truyền cho các môn đồ Ngài trong Ma-thi-ơ 28:19. Sứ điệp của thiên sứ thứ nhất là “chân lý của thời đại” cho con người trong thời đại chúng ta. Như đã nói trong bài học ngày hôm qua, chân lý cho thời đại là chân lý mà chúng ta cần có nhất.

Bạn có thấy trong cả ba câu Kinh Thánh đều cho thấy rằng chúng ta phải truyền rao lời Chúa cho mọi người. Mỗi một người của mọi quốc gia, mọi dân tộc, mọi gia đình, mọi ngôn ngữ và tất cả mọi cư dân sống trên mặt địa cầu. Mọi người phải biết, vì lẽ thật này là cho tất cả mọi người không chừa bỏ một ai.

Đọc Ga-la-ti 3:22. Câu này cho chúng ta thấy gì về tư tưởng rằng mọi người sống trên mặt địa cầu đều cần phải được nghe và biết về Phúc Âm?

Tội lỗi ở khắp nơi. Mọi người trên thế giới này đều có phạm tội và vi phạm luật pháp của Đức Chúa Trời. Tội lỗi sẽ không dứt, chúng ta cứ phải sống trong tội lỗi. Nếu không có ai cứu chúng ta ra khỏi vũng bùn lầy này, chúng ta thấy đều nhận được tiền trả công cho tội lỗi mình, là sự chết. Sự chết đời đời và ngăn cản không cho chúng ta được đoàn tụ lại với Cha Thiên Thượng của chúng ta.

Chúng ta cần có một Đấng Cứu Chuộc cho mình. Chúng ta có bốn phạm phải rao truyền Tin Mừng có Đấng Cứu Chuộc cho mọi người, vì Đấng ấy là món quà diệu kỳ mà Đức Chúa Trời đã ban cho nhân loại. Đó là lý do vì sao giáo hội Cơ Đốc Phục Lâm đi khắp cùng mặt đất để truyền rao Tin Mừng cứu rỗi cho mọi người, mọi giống dân, mọi ngôn ngữ, mọi quốc gia, mọi chính kiến.

Vì sao việc chia sẻ Tin Mừng cho nhiều người là rất hữu ích cho đời sống tâm linh của chúng ta? Vì sao làm chứng cho người quanh mình là một trong những cách hay nhất để giúp chúng ta sẵn sàng cho ngày Đức Chúa Giê-su hồi lai?

KẸ TRỘM TRÊN THẬP TỰ GIÁ VÀ TIN LÀNH

Đọc Lu-ca 23:32-43. Câu chuyện về tên trộm trên thập tự giá cho chúng ta thấy được niềm hy vọng nào về “Tin Lành” được truyền ra cho mọi tội nhân (Khải huyền 14:6)?

Bà White viết về tên trộm trên cây thập tự cùng chịu án tử hình đồng lúc với Đức Chúa Giê-su. Tên cướp này là một kẻ phạm tội đến độ phải bị xử tử theo luật pháp thời ấy. Nhưng lòng hăn không hoàn toàn chai đá. “Tên cướp đã sống một nếp đời tội lỗi và đã khép chặt cửa lòng hăn về niềm tin vào Đức Chúa Giê-su. Đời hăn ngày càng chìm sâu trong tội lỗi. Rồi hăn bị bắt, bị buộc tội và hăn sẽ phải bị xử tử bằng cách chết treo trên thập tự giá.” – Phong trích *Niềm Hy Vọng Muôn Đời – The Desire of Ages*, trang 749.

Nhưng điều gì xảy ra cho kẻ trộm cướp đáng tội chết này? Khi bị treo trên thập tự giá hăn ý thức được người bị treo kế bên hăn là Đức Chúa Giê-su và Ngài là con Đức Chúa Trời. Kẻ tội nhân đã kêu lên, “Chúa Giê-su ôi, khi Ngài đến trong nước mình rồi, xin nhớ lấy tôi!” (Lu-ca 23:42).

Đức Chúa Giê-su trả lời ra sao với lời kêu nài ấy? Ngài có trả lời, “Xin lỗi bạn, nhưng đã bao lâu bạn đã từ chối ta, và ngày càng chìm sâu trong tội lỗi?” Hoặc Ngài nhắc lại cho hăn những tội lỗi của hăn và trả lời hăn rằng, “trễ quá rồi,” không? Kẻ trộm cướp này tội lỗi đầy đầu, hăn chẳng có gì để xứng đáng cho Chúa nhìn, nhưng Đức Chúa Giê-su đã trả lời, “Quả thật, ta nói cùng ngươi hôm nay, ngươi sẽ được ở với ta trong nơi Ba-ra-đi.”

Câu trả lời của Đức Chúa Giê-su với tên trộm là Tin Mừng đời đời. Tin mừng này chính là sứ điệp của thiên sứ thứ nhất. Đó là tâm điểm của mọi điều chúng ta tin và chúng ta giảng dạy.

Niềm hy vọng nào bạn tìm thấy được qua câu chuyện của tên trộm bị treo trên thập tự giá?

HÃY KÍNH SỢ ĐỨC CHÚA TRỜI VÀ TÔN VINH NGÀI

Đọc Khải huyền 14:7. Câu “hãy kính sợ Đức Chúa Trời” có nghĩa là gì và “tôn vinh Ngài” là làm gì? Chúng ta tôn vinh Chúa như thế nào, bằng cách nào? Các tư tưởng này liên hệ thế nào với câu Kinh Thánh trước đó, Khải huyền 14:6?

Chúng ta thấy có hai hành động trong câu này, trước hết là “kính sợ Đức Chúa Trời” và sau đó “tôn vinh Ngài”. Nếu chúng ta thật sự kính sợ Đức Chúa Trời thì chúng ta sẽ sống cách nào để mang sự vinh hiển đến cho Ngài. Hành động thứ nhất đưa đến hành động thứ hai.

Đọc Sáng thế Ký 22:12; Xuất Ê-díp-tô Ký 20:20; Gióp 1:9; Truyền đạo 12:13; và Ma-thi-ơ 5:16. Bằng cách nào các câu này giúp chúng ta hiểu hành động “kính sợ Đức Chúa Trời” là gì? Các câu Kinh Thánh này cũng dạy chúng ta thấy sự liên hệ giữa lòng kính sợ Đức Chúa Trời và tôn vinh Ngài như thế nào?

Trong các câu Kinh Thánh trên, cái mạng lệnh phải “kính sợ Đức Chúa Trời” dính liền với sự vâng lời Ngài. Khi chúng ta vâng lời Chúa và làm đều đúng, chúng ta mang sự vinh hiển cho Ngài. Nhiều người nói rằng kính sợ Chúa tức là kính Chúa và thờ lạy Ngài. Đúng, nhưng ý nghĩa của việc “kính sợ Chúa” còn sâu xa hơn cả lòng tôn kính và sự thờ lạy. Chúng chỉ về sự thật rằng chúng ta là những con người đã được sinh ra trong tội lỗi và chúng ta đã làm những điều tội lỗi. Nếu chúng ta ý thức được sự bất toàn này của mình thì đó là “kính sợ Chúa”. Vì sự kính sợ ấy mới đưa chúng ta đến dưới chân Thập Tự Giá để được tha thứ. Vì sự kính sợ ấy mới đưa chúng ta đến sự tiếp nhận quyền năng của Đức Chúa Trời để rửa sạch tội ác mà ma quỷ phủ trùm chúng ta. Bởi có sự kính sợ ấy mà chúng ta mới hiểu rằng nếu không có Thập Tự Giá, linh hồn chúng ta sẽ bị hư mất (đọc Ma-thi-ơ 10:28).

Bạn đã có bao giờ trải nghiệm được ý nghĩa của lòng thật sự kính sợ Đức Chúa Trời chưa?

ĐÃ ĐẾN LÚC ĐỂ ĐỨC CHÚA TRỜI PHÁN XÉT MỌI NGƯỜI

Kinh Thánh nói rõ ràng rằng Đức Chúa Trời là Chúa của sự công bình và Ngài sẽ đoán xét hết thảy mọi người (Khải huyền 14:7). Sẽ có một ngày sự công bình của Đức Chúa Trời sẽ đến và lúc ấy là lúc mọi người toàn thể giới sẽ bị phán xét. Ngày phán xét của Đức Chúa Trời sẽ đến và không còn sự bất công nhưng sẽ mang lại sự công bằng đã bị thiếu sót trong đời này.

Đọc Ma-thi-ơ 12:36; Truyền đạo 12:14; Rô-ma 2:6; và 1 Cô-rinh-tô 4:5. Sau khi đọc hết các câu này hãy tự hỏi, “Có thể nào một hành động hay việc làm của tôi sẽ đủ để cứu tôi khi Đức Chúa Trời phán xét cả cuộc đời tôi?”

Đức Chúa Trời biết trên đầu chúng ta có bao nhiêu sợi tóc. Cũng cùng Đức Chúa Trời sẽ phán xét hết thảy mọi người nào đã sống trên mặt địa cầu. Phải chúng ta thảy đều sẽ bị phán xét. Nhưng sẽ không có sự hình phạt cho những tín đồ của Đức Chúa Giê-su, vì họ đã được làm sạch khỏi mọi tội lỗi nhờ bởi sự cứu chuộc của Đức Chúa Giê-su.

“Loài người, trước mặt Đức Chúa Trời đều là những kẻ có tội. Nhưng Đức Chúa Giê-su đã đứng giữa loài người và Đức Chúa Trời. Ngài sẽ làm chứng về họ với Đức Chúa Cha, rằng nhiều linh hồn đã từ bỏ tội lỗi. Bởi đức tin, họ đã dâng linh hồn họ cho Đức Chúa Giê-su. Ngài sẽ xin Cha mình hãy có sự nhân từ với họ. Sa-tan sẽ lên tiếng tố cáo rằng họ là tội nhân và họ thuộc về hắn, nhưng Đức Chúa Giê-su đã làm sạch các linh hồn này bằng nhận lãnh mọi tội lỗi của họ và chết vì các tội ấy tại Thập Tự Giá. Sự vâng phục của Đức Chúa Giê-su đã làm Ngài phải chết. Nhưng sự chiến thắng của Ngài đã ban cho Ngài mọi quyền năng của thiên đàng và thế gian, nên Ngài có thể nói cùng Cha mình mọi linh hồn nào đã tiếp nhận sự hy sinh của Ngài sẽ được hưởng sự nhân từ của Đức Chúa Trời.” – phỏng trích Ellen G. White, *Các Lời Chứng Cho Hội Thánh – Testimonies for the Church*, bộ 6, trang 471.

THỜ PHƯỢNG ĐỨC CHÚA TRỜI LÀ ĐẲNG ĐÃ Dựng NÊN TRỜI ĐẤT

Đọc lại Khải huyền 14:6, 7. Phân tích các câu này thành từng phần nhỏ và nghiên cứu. Mỗi phần nhỏ của các câu này nói gì, và thế nào mà tất cả đều liên kết với nhau?

Đức Chúa Giê-su truyền cho dân Ngài phải rao truyền Tin Lành đời đời. Ngài truyền chúng ta phải làm chứng về Ngài cho người khác. Ngài cũng truyền cho chúng ta phải kính sợ Đức Chúa Trời và tôn vinh Ngài. Nhưng còn có một điều nữa mà Đức Chúa Giê-su truyền dân Ngài phải làm trong thời kỳ cuối cùng. Ngài truyền họ phải thờ phượng Đức Chúa Trời vì Ngài là Đấng đã dựng nên họ. Mệnh lệnh này là một phần của chân lý của thời đại. Chúng ta đã học và biết chân lý của thời đại này là chân lý mà chúng ta cần nhất trong thời chúng ta đang sống đây. Chân lý của thời đại chúng ta đây là các điều sau: (1) Tin Lành (Phúc Âm) còn đến muôn đời; (2) Mệnh lệnh Chúa truyền phải làm chứng về Đức Chúa Giê-su cho muôn người; (3) Sự thật rằng chúng ta đang sống trong giai đoạn mà Đức Chúa Trời đang phán xét mọi người đã sống trên mặt địa cầu.

Tất cả các điều ấy là sự thật và là chân lý của thời đại. Nhưng chúng đều là vô nghĩa nếu chúng ta không thờ phượng Đức Chúa Trời là Đấng đã dựng nên chúng ta.

Khi chúng ta thờ phượng Đấng dựng nên chúng ta thì chúng ta mới hiểu được loài người là gì và họ phải sống cách nào. Chúng ta hiểu rằng loài người cao quý hơn muôn vật trên thế gian vì họ đã được dựng nên theo ảnh tượng của Đức Chúa Trời là Đấng đã tạo dựng họ. Chúng ta được giống như Chúa trên nhiều phương diện. Khi chúng ta thờ phượng Đấng dựng nên mình, chúng ta bày tỏ cho mọi người thấy rằng chúng ta nương tựa và nhờ nơi Ngài để có sự sống và cho niềm hy vọng của tương lai chúng ta. Đó là lý do vì sao việc giữ ngày thứ bảy Sa-bát là hệ trọng. Ngày Sa-bát là bằng chứng đánh dấu rằng Đức Chúa Trời là Đấng Tạo Hóa nên chúng ta chỉ thờ lạy một mình Ngài mà thôi.

Đọc Khải huyền 14:8-11. Các câu này giúp chúng ta hiểu vì sao việc thờ phượng Chúa là Đấng dựng nên chúng ta là rất quan trọng.

NGHIÊN CỨU BỔ TÚC:

Đã từ lâu, các học giả Kinh Thánh đã thấy có sự liên kết giữa mạng lệnh phải thờ phượng Đức Chúa Trời như đã khải thị cho Giăng trong Khải huyền 14:7 phù hợp với điều răn thứ tư mà Đức Chúa Trời đã truyền cho Môi-se trong Xuất Ê-díp-tô Ký 20:11. Cả hai đều giống nhau, chỉ có một phần khác mà Khải huyền có ghi thêm, “Hãy thờ phượng Đấng dựng nên trời, đất, biển và *các suối nước*.” Trong Xuất Ê-díp-tô-ký Đức Chúa Trời truyền, “vì trong sáu ngày Đức Giê-hô-va đã dựng nên trời, đất, biển, và muôn vật ở trong đó”. Các suối nước hay nguồn của các dòng nước mới có thể mang lại sự sống cho con người hay là sự tuôn đổ của các nguồn nước.

Sự khác nhau này, theo ông John Baldwin, một học giả Kinh Thánh, “Chúng ta phải nhớ là sứ đồ Giăng viết các câu này để chỉ về thời kỳ mà Đức Chúa Trời sẽ phán xét mọi người. Có thể thiên sứ muốn nhắc nhở các độc giả sách Khải huyền về cái thời kỳ mà Đức Chúa Trời đã đoán phạt loài người, và Ngài đã để cho các nguồn nước tuôn đổ để mang trận Đại Hồng Thủy đến để bao trùm toàn thế giới, thì sự phán xét trong thời kỳ cuối cùng cũng cùng một thể ấy.” – phỏng trích John Baldwin, *Creation, Catastrophe and Calvary* (xuất bản bởi Review and Herald Publishing Association, 2000), trang 27.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Tội lỗi là một nan đề rất lớn. Nhưng tại sao Đức Chúa Trời chỉ có một câu trả lời cho nan đề ấy, và như vậy là đủ?
2. Bài học nào khác chúng ta học được từ câu chuyện của tên cướp trên thập tự giá? Câu chuyện này có cho chúng ta thấy được quyền lực của Thập Tự Giá có thể thay đổi cuộc đời chúng ta không?

BÀI HỌC 9

CÁC LỜI DỐI TRÁ VÀ MƯU KẾ CỦA SA-TAN TRONG NGÀY CUỐI CÙNG

CÂU GỐC: “Con rồng lớn đó bị quăng xuống, tức là con rắn xưa, gọi là ma quỷ và Sa-tan, đã dành cả thiên hạ; nó đã bị quăng xuống đất, các sứ nó cũng bị quăng xuống với nó.” (Khải huyền 12:19).

ĐỌC KINH THÁNH TUẦN NÀY: Khải huyền 2:13, 24; 2 Cô-rinh-tô 11:13–15; Thi thiên 146:4; Khải huyền 13:1–17.

Trên thiên đàng, Sa-tan đã dùng mưu kế quỷ quyệt và những lời dối trá để dối gạt và dụ dỗ các thiên sứ trước khi nó bị đuổi và quăng ra khỏi thiên đàng.

Nơi Vườn Ê-đen, Sa-tan dưới lối một con rắn nhiều màu sắc đẹp mắt để lừa gạt Ê-va. Lịch sử cho thấy, từ Vườn Ê-đen cho đến nay, Sa-tan chuyên dùng những mưu kế lừa đảo và những lời nói dối (Khải huyền 20:8) để đạt những điều nó muốn. Sa-tan khôn ngoan hơn, nhiều quyền năng hơn, và xảo quyệt hơn bất cứ một con người nào trên mặt địa cầu. Vì lẽ ấy, chúng ta phải nương tựa và ở thật gần Đức Chúa Giê-su luôn luôn và giữ chặt lẽ thật của Ngài. Lời khuyên dặn của Môi-se cùng dân Y-sơ-ra-ên thật đúng để chúng ta ghi tạc, “trong khi những ai trung thành với Chúa, Đức Chúa Trời của anh chị em, thì vẫn còn được sống đến ngày nay.” (Phục truyền Luật lệ Ký 4:4).

Tuần này chúng ta sẽ nghiên cứu để xem những lời nói dối hùng hồn và mưu kế xảo quyệt nhất của ma quỷ. Chúng ta sẽ học để biết mình phải làm gì để bảo vệ chính mình khi đối đầu với các sự nguy hiểm này.

CHƯƠNG TRÌNH VĨ ĐẠI CỦA SA-TAN

Cuộc chiến giữa Đức Chúa Trời và Sa-tan đã xảy ra suốt toàn lịch sử của nhân loại. Nhưng không mấy người tin rằng có một cuộc thư hùng đang diễn ra. Tại sao? Vì họ không tin rằng có Sa-tan. Kể cả nhiều người, đầu tin Đức Chúa Giê-su và nhận mình là Cơ Đốc nhân nhưng họ cũng không tin là Sa-tan có thật. Đối với họ, ma quỷ và tội lỗi chỉ mang ý nghĩa trừu tượng, chỉ về một trạng huống, và cuộc thiện ác đấu tranh cũng chỉ là một truyện phong thần như “*Stars Wars*” chẳng hạn.

Đọc các câu Kinh Thánh trong Khải huyền: Khải huyền 2:23, 24; Khải huyền 12:3, 7-9, 12, 17; Khải huyền 13:2; và Khải huyền 20:2, 7, 10. Các câu Kinh Thánh này cho chúng ta thấy Sa-tan rất là có thật và vai trò của nó trong thời kỳ cuối cùng cũng là có thật.

Sách Khải huyền cho thấy Sa-tan có quyền lực mạnh mẽ hơn bất cứ ai trên thế gian, nhất là trong ngày cuối cùng. Mục đích của Sa-tan là quấy phá mọi điều thuộc về Đức Chúa Trời và kéo mọi vật thọ tạo của Chúa đi theo nó.

2 Cô-rinh-tô 2:11 nói rằng Sa-tan có nhiều mưu kế và tìm đủ mọi cơ hội để lừa gạt và dụ hoặc người ta. Có thể mưu kế lớn nhất của Sa-tan là làm cho người ta tưởng rằng nó không có thật. Bạn nghĩ bạn có muốn bỏ thì giờ và năng lực để chống trả một kẻ thù mà bạn nghĩ là không có thật không? Dĩ nhiên là không. Vậy mà không biết bao nhiêu Cơ Đốc nhân đã nghĩ Sa-tan không có thật. Chỉ có một cách duy nhất với các Cơ Đốc nhân này là mang những câu Kinh Thánh nói về ma quỷ và chỉ ra cho họ thấy. Bởi vậy chúng ta phải thận trọng vì bao nhiêu Cơ Đốc nhân đã cho rằng ma quỷ không có thật, thì chúng ta cần phải học hỏi Kinh Thánh và học Lời Chúa càng kỹ lưỡng hơn.

Khải huyền nói về chương trình gian ác mà Sa-tan đang chuẩn bị cho ngày cuối cùng. Nhưng niềm hy vọng diệu kỳ nào chúng ta thấy trong Khải huyền 12:11. Quyền năng mà chúng ta có để chống trả lại ma quỷ đến từ đâu?

BIẾT CHÂN LÝ CŨNG CHƯA ĐỦ

Đọc các câu Kinh Thánh dưới đây và cho biết chúng nói cho ta thấy gì về quyền lực Sa-tan dùng để lường gạt chúng ta.

2 Cô-rinh-tô 11:13-15

---

2 Tê-sa-lô-ni-ca 2:9, 10

Khải huyền 12:9

Khải huyền 20:10

Dùng các lãnh đạo tôn giáo hoặc tiên tri giả mạo không phải là cách lừa bịp duy nhất của Sa-tan trong thời kỳ cuối cùng. Sa-tan có nhiều thủ đoạn khác nữa để lừa gạt càng nhiều người càng tốt. Là Cơ Đốc nhân chúng ta phải ý thức và nhận diện các cách lừa bịp quỷ quyệt của Sa-tan.

Bà Ellen G. White giải thích rằng trong các lời dối trá của Ma quỷ, hai điều nguy hiểm nhất là: “Trong ngày cuối cùng, Sa-tan sẽ dùng hai lời nói dối lớn nhất để lường gạt nhiều người. Các lời dối gạt ấy là gì? Đó là sự dạy dỗ dối trá rằng: (1) linh hồn không chết và (2) ngày Chủ nhật là ngày thánh. Những người tin rằng linh hồn không chết thường bị đưa đến một sự dối gạt khác còn nguy hiểm hơn. Sự dối gạt này là sự tin tưởng rằng linh hồn người chết có thể nói chuyện và liên lạc được với người sống. Sự dối gạt thứ hai về ngày Chủ nhật là ngày thánh, đưa người ta đến sự tôn vinh thế lực của Giáo hội La Mã, (là thế lực đã đổi ngày thánh của Đức Chúa Trời từ ngày Thứ Bảy của tuần lễ sang ngày Chủ nhật). Các tín đồ Cơ Đốc Cải Cách tại nước Mỹ sẽ là những người đầu tiên dang tay ra tìm cách kết nối với hội thánh La Mã bằng cách chấp nhận sự dạy dỗ sai lạc về linh hồn người chết.” – Phỏng trích *Thiện Ác Đấu Tranh - The Great Controversy*, trang 588.

LỜI GẠT GÃM THỨ NHẤT: LINH HỒN BẤT TỬ

Đọc Truyền đạo 9:5, 6, 10; Thi thiên 115:17; Thi thiên 146:4; 1 Cô-rinh-tô 15:16-18; và Đa-ni-ên 12:2. Các câu Kinh Thánh này dạy chúng ta điều gì xảy ra khi con người qua đời. Các câu này có giúp chúng ta chống chọi lại với lời dối trá của Ma quỷ rằng linh hồn tiếp tục sống sau khi thể xác đã chết.

Trong vòng 30 hoặc 40 năm nay, sách báo, radio, phim ảnh đã sản xuất rất nhiều chuyện phim hấp dẫn nói về trường hợp người chết trở về. Điều gì xảy ra khi người ta chết? Tim họ ngừng đập, máu ngừng chảy, họ ngừng thở. Nhưng rồi một chập, họ sống dậy. Phần lớn các câu chuyện này là về những người đã “chết” nói về những kinh nghiệm lạ lùng mà họ đã trải nghiệm khi họ đã “chết”. Có người nói là họ thấy như bay bổng trên không trung hoặc đứng bên ngoài nhìn vào cái xác của chính họ. Có người thì nói họ cảm thấy như nhìn thấy ánh sáng hào quang. Có người còn nói họ “chết” và gặp lại những thân nhân quá cố nói với họ những lời nhắn nhủ và dạy dỗ họ làm điều khôn ngoan.

Nhiều người bắt đầu cho biết họ có những kinh nghiệm ấy. Bởi vì số người có kinh nghiệm ấy khá đáng kể, sự trải nghiệm của họ được cho một cái tên khoa học là “Kinh nghiệm sự kiện như đã chết” (NDE: Near Death Experience). Nhiều Cơ Đốc nhân xem NDE là bằng chứng rằng linh hồn tiếp tục sống sau khi cơ thể đã chết, và họ cho là linh hồn bất tử và sống ở một nơi khác và linh hồn người chết vẫn cứ sống và biết suy tưởng, cảm xúc.

NDE là một trong những sự lừa bịp của Sa-tan trong thời kỳ sau rốt. Những người tin rằng linh hồn tiếp tục sống sau khi cơ thể chết là những người đang để mình đứng gần sự nguy hiểm để đưa đến việc tin rằng mình có thể trò chuyện với linh hồn người chết. Một điều nguy hiểm khác là lời dối gạt rằng họ không cần có Đức Chúa Giê-su nữa vì nhiều người tin NDE cho rằng linh hồn của các người thân yêu đã chết mà họ gặp đã khuyên dạy, an ủi họ và mang cho lòng họ sự bình yên. Nhưng linh hồn của các người thân yêu đã chết không bao giờ nói rằng họ đã được cứu bởi Đức Chúa Giê-su, hay nói về những điều Kinh Thánh dạy.

Là Cơ Đốc nhân, vì sao chúng ta phải tin vào các lẽ thật của Kinh Thánh, cho dầu có thể chúng ta dường như trải nghiệm những điều ngược lại với các lẽ thật này?

NGÀY SA-BÁT VÀ LỜI DỐI GẠT CỦA SA-TAN VỀ KHỞI THỦY CỦA SỰ SỐNG

Đọc Sáng thế Ký đoạn 1 và 2:1-3. Các câu này cho chúng ta thấy thế gian đã được tạo dựng như thế nào bởi Đức Chúa Trời? Sự tạo thế của địa cầu chúng ta đang ở mất bao lâu với Chúa?

Hai điều quan trọng Sáng thế Ký cho thấy địa cầu đã được tạo dựng như thế nào. Thứ nhất, Đức Chúa Trời dự định chương trình tạo thế trước khi Ngài khởi sự công việc sáng tạo. Không có điều gì là xảy ra cách ngẫu nhiên không dự tính trước được. Kinh Thánh không nói đến một sự ngẫu nhiên nào về sự sống bắt đầu trên địa cầu.

Thứ hai, Kinh thánh nói rất rõ ràng là Đức Chúa Trời đã dựng các con thú riêng rẽ tùy theo loại của chúng. Kinh Thánh không dạy gì về cái tư tưởng sai lạc rằng mọi sinh vật trên đất đều xuất xứ từ một tế bào nhỏ xíu.

Kinh Thánh nhấn mạnh hai sự thật này: (1) sự sống không khởi thủy cách ngẫu nhiên, và (2) sự sống không bắt đầu từ một tế bào đơn giản. Nhưng hai điều này là hai điều mà chính thuyết tiến hóa dạy. Thuyết tiến hóa cho rằng một tế bào đơn giản qua nhiều thời gian dài và bởi sự ngẫu nhiên đã tăng tiến thành nhiều tế bào phức tạp và cấu tạo nên những bộ phận phức tạp để trở thành cá, chim, thú và sau cùng là con người mà chúng ta thấy ngày nay.

Thuyết tiến hóa chống lại ngày Sa-bát vì ngày Sa-bát là một dấu kỷ niệm về sự tạo thế của Đức Chúa Trời. Trong sáu ngày Chúa đã tạo dựng thế gian và sang ngày thứ bảy thì Ngài nghỉ các công việc của Ngài vì Ngài đã hoàn tất. Thuyết tiến hóa phủ nhận Đức Chúa Trời là đấng đã dựng nên trời đất biển và muôn vật, nên những người tin vào thuyết này chống lại ngày Sa-bát trong thời kỳ cuối cùng.

BA NGÔI GIẢ MẠO

Cả Kinh Thánh dạy về Ba Ngôi Đức Chúa Trời. Nhưng trong sách Khải huyền, khi diễn tả về các sự khó khăn của thời kỳ cuối cùng, chúng ta thấy có một ba ngôi giả mạo cũng tạo bởi ba quyền lực tung hoành trên mặt địa cầu.

Đọc Khải huyền 12:17; 13:1, 2. Cho biết những điều được diễn tả?

Con rồng ở đây được xem là một kẻ giả mạo quyền của Đức Chúa Cha, và tự cho là hắn có quyền cai quản mọi sự. Con rồng ấy ban quyền cho một con thú từ dưới nước lên, là kẻ giả mạo để ngụy xưng mình là Đấng Christ. Tại sao con thú thứ hai giống như một Đấng Christ giả?

Đọc Khải huyền 13:2-5. Cho biết bản chất của con thú dưới nước lên?

Ngoài việc nhận quyền hành xử từ con rồng, giống như Đức Chúa Giê-su nhận được quyền ban cho từ Cha Ngài (xem Ma-thi-ơ 28:18), con thú này cũng giống như Đức Chúa Giê-su, nó chết và được hồi phục. Con thú này xưng quyền của nó trong 42 tháng, hay là ba năm rưỡi, một sự giả mạo để được giống như Đấng Christ đã làm việc trong ba năm rưỡi.

Đọc Khải huyền 13:11-17. Con thú từ đất ra được diễn tả như thế nào?

Con thú từ đất hỗ trợ cho con thú từ nước lên, tương tự như Đức Thánh Linh không vì sự vinh hiển của mình mà là vì Đấng Christ (Giăng 16:13, 14). Và nữa, giống như Đức Thánh Linh đã giáng lửa từ trời cho các tín đồ trong ngày lễ Ngũ Tuần (Công vụ 2:3), con thú từ đất ra cũng làm những điều tương tự.

“Trong ngày cuối cùng, con thú từ đất ra cũng làm nhiều điều giả mạo giống của ngày lễ Ngũ Tuần! Để làm gì? Để chứng minh cho thế giới tưởng rằng bộ ba giả mạo này là Ba Ngôi Đức Chúa Trời.” – John Paulien, *Kinh Thánh Nói Gì Về Thời Kỳ Cuối Cùng* (in bởi nhà xuất bản Review and Herald, 1998), trang 111.

Còn những sự giả mạo nào của ngày cuối cùng mà chúng ta cần phải thận trọng mỗi ngày, và cách nào chúng ta có thể giúp người khác cũng ý thức được các sự giả dối ấy nữa?

NGHIÊN CỨU BỒ TÚC:

“Thật vậy địa cầu đã bị rửa sả, và hơn thế nữa, thiên nhiên là một cuốn bài học cho nhân loại. Thiên nhiên tỏ bày cho chúng ta sự hoàn hảo và lòng yêu thương vô bờ bến của Đức Chúa Trời. Loài người cần ý thức điều ấy vì tội ác ở khắp mọi nơi. Tội lỗi làm hư vẻ đẹp vẹn toàn của địa cầu, của biển cả, và của bầu không khí. Trước khi loài người phạm tội, thiên nhiên chỉ bày tỏ sự hoàn mỹ và toàn thiện của Đức Chúa Trời, vì mọi sự đều là tốt lành. Giờ đây thiên nhiên biểu lộ sự căm ghét của Sa-tan đối với Đức Chúa Trời. Thiên nhiên ngày nay chứa đầy những sự cảnh báo cho con người điều gì có thể xảy đến khi con người phạm tội.” – Phỏng trích *Education – Giáo Dục* của Ellen G. White, trang 26.

Thuyết tiến hóa do ông Darwin khởi xướng. Thuyết này đến trong đầu ông khi ông hiểu lầm Đức Chúa Trời qua những điều hư hại, kinh khủng mà tội lỗi đã mang lại cho địa cầu. Thuyết tiến hóa rất nguy hiểm vì nó làm cho người ta sa vào lời gian dối của Sa-tan về Đức Chúa Trời, nhất là trong những thời kỳ gian nan.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Tại sao nhiều Cơ Đốc nhân bác bỏ tư tưởng rằng có một Sa-tan thật? Lỗi suy nghĩ này khiến cho chúng ta thấy sự nguy hiểm của việc bài bác những sự dạy dỗ thật của Kinh Thánh như thế nào?
2. Bạn nói gì với một người đã trải nghiệm một hiện tượng như là đã chết và trở lại (NDE) nói rằng, vì kinh nghiệm đó nên người ấy tin rằng linh hồn cứ còn sống hoài sau khi người ta đã chết?
3. Còn lý do nào khác mà bạn nghĩ những người tin vào thuyết tiến hóa dễ bị lừa dối trong thời kỳ cuối cùng?

BÀI HỌC 10

NƯỚC MỸ VÀ BA-BY-LÔN

CÂU GỐC: “Trong kỳ đó, Mi-ca-ên, quan trưởng lớn, là đấng đứng thay mặt con cái dân người sẽ chối dậy. Lúc đó sẽ có tai nạn, đến nỗi từ khi mới có nước đến kỳ đó cũng chẳng có như vậy bao giờ. Bấy giờ, trong vòng dân sự người, kẻ nào được ghi trong quyển sách kia sẽ được cứu” (Đa-ni-ên 12:1).

ĐỌC KINH THÁNH TUẦN NÀY: Khải huyền 13:1-12; 14:9-11; 16:2; 19:20; 20:4; Giê-rê-mi 51:6, 7, 53, 57; Khải huyền 18:1-4.

Tuần rồi chúng ta học về ba ngôi giả mạo là Sa-tan (con rồng) và hai quyền lực hợp lại để mang sự áp chế đến cho dân Đức Chúa Trời.

Một trong hai quyền lực sau ấy là con thú từ nước lên (Khải huyền 13:1-10) được diễn tả giống như những điều tiên tri Đa-ni-ên đã ghi lại về quyền lực thứ tư của bức tượng mà vua Ba-by-lôn có sự hiện thấy. Ba-by-lôn (con sư tử), Mê-đô Ba-tư (con gấu), Gờ-réc (con beo), và con vật cuối cùng là đế quốc La Mã. Đế quốc La Mã khởi đầu là một chế độ thờ tà thần, nhưng về sau trở thành chế độ giáo hoàng. Cái sừng nhỏ ra từ con thú thứ tư. Chúng ta cũng thấy có nhiều bản chất của La Mã giáo hoàng trong con thú này (đọc Đa-ni-ên 7:7, 8, 19-21, 23-25).

Nhưng chúng ta thấy hệ thống La Mã giáo hoàng không phải là con thú duy nhất. Một quyền lực hùng mạnh khác được diễn tả qua con thú từ đất ra trong Khải huyền 13.

Chúng ta muốn biết những hình ảnh này có ý chỉ về ai và có ý nghĩa gì trong lịch sử nhân loại.

VẾT THƯƠNG GẦN CHẾT

Đọc Khải huyền 13:1-10 và duyệt qua các lý do tại sao các câu này là nói về vai trò của giáo hoàng La Mã, trong quá khứ và cả trong tương lai. Để ý xem cái vai trò ấy đã được ban phát như thế nào. Điều này có ý nghĩa gì với những điều xảy ra trong thời kỳ cuối cùng?

Dấu Đúc Chúa Trời có các người yêu mến và tín trung với Ngài trong mọi giáo phái Cơ Đốc, Kinh Thánh có chỉ về những vai trò mà hệ thống của giáo phái này đã có và sẽ làm trong thời kỳ cuối cùng.

Đọc lại Khải huyền 13:3. Điều gì được ghi rõ ở đây, và điều này cho thấy La Mã có một vai trò quan trọng như thế nào?

Trái bao thế kỷ, Giáo hội La Mã đã là hội thánh chính của Đạo Chúa và cũng là đầu não chính trị của thế giới Âu châu. Một thí dụ điển hình về quyền uy của Giáo hội La Mã là chuyện của Hoàng đế Henry IV của Thánh Quốc La Mã, là người đã làm Giáo hoàng Gregory VII nổi giận, nên phải đến lâu đài của giáo hoàng để làm hòa. Tại đó, hoàng đế của đế quốc La Mã phải đứng châu ngoài trời tuyết giá lạnh ba ngày trước khi được giáo hoàng cho phép vào hội kiến. Giáo hoàng Gregory VII, đã kiêu hãnh tuyên bố rằng bốn phận của ông là có quyền hạ bệ lòng kiêu ngạo của mọi vị vua.

Nhưng rồi nhờ ảnh hưởng của các phong trào Cải Chánh, của Thời kỳ Khai sáng, của cuộc Cách Mạng Pháp, thế lực chính trị và cả tôn giáo của La Mã bắt đầu bị rạn nứt vào đầu thế kỷ 18. Một trong các giáo hoàng, Pius VI, đã bị quân lực Pháp Quốc bắt và đày khỏi La Mã vào năm 1798, ông mất vào năm 1799 trong lưu đày.

Khải huyền 13, nói về một cuộc “hồi sinh” của quyền lực giáo hoàng La Mã từ “vết tử thương”. Tuy ngày nay, La Mã không còn cái quyền uy chính trị như thời Gregory VII, nhưng nhờ vào uy tín của các giáo hoàng của nửa thế kỷ qua, ảnh hưởng của họ vào các chính quyền trên thế giới cũng đã được nể vì trở lại.

Làm sao chúng ta có thể chia sẻ sứ điệp mà chúng ta đã được kêu gọi phải đi rao giảng trong một cách mà không làm xúc phạm người mình muốn làm chứng cho? Tại sao, dầu chúng ta biết là mình có được sự thật của thời đại?

HOA KỲ TRONG LỜI TIÊN TRI

Nhiều người đã đặt câu hỏi, *Làm sao La Mã có được ảnh hưởng trên thế giới hiện đại và tương lai như đã có trong thời đế quốc La Mã và quyền lực của giáo hoàng thời xưa như Khải huyền 13 nói đến?* Câu trả lời cũng nằm trong Khải huyền đoạn 13

Đọc Khải huyền 13:11,12. Điều gì làm chúng ta nhận diện quyền lực này là ai?

Con thú đến trước con thú này đã từ lâu được Giáo hội Cải Chánh nhận diện ấy là La Mã, và đã được cho quyền lực trong 42 tháng (câu 5). Đa-ni-ên cũng có lời tiên tri tương tự về 42 tháng là “Vua ấy sẽ nói những lời chống lại Đấng Tối Cao; Vua ấy sẽ làm hại các thánh đồ của Đấng Tối Cao; Vua ấy sẽ cố thay đổi thì giờ và luật pháp. Người ta sẽ trao quyền cho vua ấy một kỳ, các kỳ, và nửa kỳ”, hay là ba năm rưỡi (Khải huyền 12:14) hay là 1260 ngày tiên tri, là thời gian mà quyền lực của giáo hoàng đã áp chế mọi kẻ dám chống đối quyền lực ấy. Thời kỳ tiên tri này (theo luật tiên tri là một ngày như một năm) bắt đầu vào thời điểm mà quyền lực của giáo hoàng được tuyên bố là quyền tối cao (năm 538 SC) và chấm dứt vào năm 1798 khi giáo hoàng bị lưu đày và cầm tù. 1798 là lúc quyền uy giáo hoàng như đã chấm dứt, và con thú thứ nhất đã bị thương. Lời tiên tri đã ứng nghiệm.

Cũng cùng khoảng thời gian con thú bị thương trong lịch sử gần cuối thời kỳ 42 tháng (1798), một quyền lực dấy lên (Khải huyền 13:11, và Khải huyền 13:1). Quyền lực mới này dấy lên từ trên đất, khác với các quyền lực (con thú trước) dấy lên từ nước (xem Đa-ni-ên 7:2, 3), là biểu hiệu cho số rất đông người. “Những dòng nước người thấy nơi con điếm đang ngồi đó là những dân tộc, những tổ chức quốc tế, những quốc gia, và những ngôn ngữ.” (Khải huyền 17:15).

Vì những lời tiên tri diễn tả con thú thứ hai như vậy, quyền lực ấy giống như là quyền lực của Hiệp Chúng Quốc Hoa Kỳ, đã dấy lên ở một nơi hầu như hoang vắng không bao nhiêu người đã ở, và bởi người từ khắp nơi đến, và không cần phải phá đổ một đế chế nào đang thống trị vùng đất ấy.

“Nước nào của Tân Thế Giới đã, vào năm 1798, lên nắm quyền, hứa hẹn một sức mạnh và sự vĩ đại, và thu hút sự chú ý của thế giới? Việc áp dụng các biểu tượng thừa nhận không chống cãi được. Một quốc gia, và chỉ một mà thôi, đáp ứng các đặc điểm của lời tiên tri này; không nhầm lẫn được, chỉ về Hoa Kỳ.” – Ellen G. White, *Thiện Ác Đấu Tranh – The Great Controversy*, trang 440,

Tuy quyền lực này được mô tả lúc đầu tiên giống như một con chiên với cặp sừng, biểu hiệu sự hiền hòa, nó sẽ nói những lời như “con rồng” (Khải huyền 13:11), cho thấy một thời kỳ đàn áp cũng sẽ có giống như thời kỳ của con thú hay quyền lực trước. Khải huyền 13:11-17, như vậy, trả lời câu hỏi, thế nào quyền lực của La Mã suy yếu lại vẫn còn ảnh hưởng được như lời tiên tri đã tiên báo. Quyền uy của con thú nay được có quyền lực của Hoa Kỳ sau lưng như lời của Kinh Thánh.

MỘT VẤN ĐỀ VỀ SỰ THỜ PHƯỢNG

Suốt toàn lịch sử của niềm tin, Chúa đã phải luôn luôn phải xử thế với những kẻ sa ngã, thờ thần tượng hay những sự thờ phượng giả dối (xem Ma-thi-ơ 4:8-10). Trong sự khủng hoảng được mô tả trong Khải huyền 13, vấn đề về sự thờ phượng lại được đề cập đến. Ở đây, dân Chúa phải có một sự chọn lựa về ai họ phải thờ phượng và phụng sự (Giô-suê 24:15).

Trong tuần lễ 2, với bài học tựa đề, “Tiên Tri Đa-ni-ên và Thời Kỳ Cuối Cùng,” chúng ta học được câu chuyện của ba người trai trẻ Hê-bơ-rơ khi bị bắt phải quỳ lạy thờ phượng bức tượng của xứ Ba-by-lôn. Khải huyền đoạn 13 cũng dùng cùng ngôn từ của Đa-ni-ên đoạn 3 để cảnh báo dân Chúa về những sự bất bớ và áp bức mà họ sẽ gặp. Xem Khải huyền 13:15.

Đọc Khải huyền 14:9-11; 16:2; 19:20; và 20:4. Các câu này cho thấy cuộc tranh cãi về sự thờ phượng trở nên nghiêm trọng như thế nào?

Ba-by-lôn luôn là biểu tượng cho sự thờ phượng giả mạo. Tên Ba-by-lon đến từ chữ tháp Ba-bên là nơi những kẻ xây tháp có ý đồ sẽ xây một thành cao lên hơn các tầng mây, khác nào như Lu-xi-phe đã tự hào sẽ đặt ngôi hần ngôi cao hơn các tầng mây (Ê-sai 14:14). Các kẻ xây tháp Ba-bên đã bất kể lời Chúa nói rằng Ngài sẽ không hủy diệt thế giới bằng nước nữa, họ vẫn xây thành để tránh một trận đại hồng thủy nào mà Đức Chúa Trời sẽ giáng xuống (Sáng thế Ký 9:8-11).

Thành Ba-by-lôn được xây dựng nhiều trăm năm sau do đế quốc Ba-by-lôn bởi vua Nê-bu-cát-nét-xa để biểu dương cho thế gian thời ấy thấy sự huy hoàng của Ba-by-lôn (Đa-ni-ên 4:30). Vua Nê-bu-cát-nét-xa đã dùng những vật dụng thánh bằng vàng trong đền thờ Đức Chúa Trời (bởi vua Sa-lô-môn xây) mà họ chiếm đoạt được mang về và dùng chúng để uống rượu và thờ lạy các thần của họ, là những thần bởi tay người tạc nắn bằng vàng, bằng bạc, bằng đồng, bằng gỗ, bằng đá. (Đa-ni-ên 5:3,4). Ly thánh của Đức Chúa Trời đã bị họ dùng để uống những chất rượu độc và làm cho họ say sưa đến ngu muội. Trong sự say sưa của họ, các thành trì Ba-by-lôn bị tàn phá khi quân thù đến vây hãm và chiến thắng Ba-by-lôn. Cũng một thể ấy, Ba-by-lôn biểu tượng cho sự thờ phượng, bề ngoài thì như phải lễ (ly thánh) nhưng bên trong chỉ là rượu thạnh nộ mang đến sự tàn phá. Sự thờ phượng giả dối mà Sa-tan muốn thế gian theo cũng như thế ấy.

Làm sao chúng ta muốn chắc chắn là mình không liên hệ với bất cứ sự thờ phượng giả dối nào?

“BA-BY-LÔN LỚN”

Đọc các câu Kinh Thành sau đây. Chúng ta học được gì về Ba-by-lôn?
Giê-rê-mi 51:6, 7, 53, 57; Xa-cha-ri 2:7; Khải huyền 17:5, 6; 18:2, 3.

So sánh con rồng, con thú từ dưới nước lên, và con thú màu đỏ (Khải huyền 13:3; 13:1-3; 17:3). Cho biết các điểm giống nhau của các con thú này, và các điểm khác biệt.

Cả ba con thú này cộng lại có bảy đầu và mười sừng, là cùng giống tổng số đầu và sừng của các con thú trong Đa-ni-ên 7. Mỗi vương quốc được thành lập trên sự tàn lụi của đế quốc trước nó. Cũng vậy, con thú màu đỏ có chung tất cả các quyền lực của con rồng (La Mã theo tà thần) và con thú dưới nước (La Mã theo thể chế giáo hoàng) và của con thú từ đất ra (Khải huyền 13:11-14). Rồi đến Khải huyền đoạn 17 thêm một phần tử nữa ấy là người đàn bà cỡi con thú đỏ, biểu tượng cho sự liên hiệp giữa chính quyền và tôn giáo. Người đàn bà này khác hẳn người đàn bà trong trắng trong Khải huyền 12:

<i>Người đàn bà trong trắng – Khải 12</i>	<i>Người đàn bà lãnh loạn – Khải 17</i>
Ở Thiên đàng	Ở trong các Nước
Được che phủ bởi Mặt Trời	Mặc áo tím đỏ điều
Mão triều có 12 Ngôi Sao	Trang sức bằng vàng, ngọc, hạt châu
Bị con Rồng tấn công	Được hỗ trợ bởi con Rồng
Mẹ của những kẻ còn sót lại	Mẹ của các con gái điếm hư hỏng

Là mẹ của những con cái điếm đàng hư hỏng, Ba-by-lôn tiếp tục sinh sôi các giòng giống lãnh loạn ấy. Hội thánh mẹ phản đạo sinh ra nhiều con cái phản đạo. Nhưng Đức Chúa Trời không chấp nhận những lỗi lầm tai hại vi phạm bởi các Cơ Đốc giáo phản đạo. Dân thật sự trung tín theo Ngài từ bao trăm năm đã bị tấn công bởi Sa-tan.

Khải huyền 14:8 đã cảnh cáo về sự sụp đổ của Ba-by-lôn vì nó đã phản bội lẽ thật, để cuối cùng đưa đến việc ấn hành dấu của con thú (Khải huyền 14:9-11). Đây là lời cảnh cáo phải được rao báo hoài để kêu gọi dân Chúa nào còn ở trong Ba-by-lôn hãy ra khỏi vòng ảnh hưởng của nó để hiệp lại với dân còn sót lại của Đức Chúa Trời trong thời kỳ cuối cùng (Khải huyền 18:1-4).

HỒI DÂN TA HÃY RA KHỎI BA-BY-LÔN

Trải bao thời đại, những người học hỏi lời tiên tri của Kinh Thánh đã ân cần theo dõi mọi biến chuyển của thế giới, nhất là những điều có ảnh hưởng đến thời kỳ cuối cùng. Hãy thử nghĩ lại vai trò của Hoa Kỳ. Vào năm 1851, một số tín đồ Cơ Đốc Phục Lâm đã nhận diện rằng Hoa Kỳ là con thú thứ hai (Khải huyền 13:11-15). Đó quả là một sự nhận diện vượt bậc khi nhìn vị thế của Hoa Kỳ thời ấy. Vào giữa thế kỷ 19 (các năm 1800), các quyền lực hùng mạnh của thế giới vẫn còn nằm trong tay các đế quốc của Âu châu như Nga, Pháp, Áo, Hung-gia-lợi, Hà Lan và Anh Quốc. Vào thời điểm ấy, nước Mỹ không có chiến tranh với các nước ngoài, chỉ có một quân lực an ninh với khoảng 20 ngàn người, số lính ấy chỉ đáng một phần mười binh lực Pháp Quốc dùng trong trận Waterloo (1815). Năm 1814, quân lực của Anh Quốc đã tấn công Hoa Thịnh Đốn và đốt rụi thủ phủ của Hoa Kỳ. Năm 1867, một đội quân của người Mỹ Da Đỏ đã chiến thắng và hủy phá hoàn toàn đội binh của Tướng Custer thuộc đội Kỵ Binh số 7 của Hoa Kỳ. Với những sự kiện lịch sử như vậy mà trong năm 1851, có người dám cho rằng con thú quyền uy trong Khải huyền lại là biểu tượng về nước Mỹ thì đối với những người của thời đại ấy thật quá khó tin.

Ngày hôm nay, 170 năm sau những sự thật Kinh Thánh tỏ bày cho thời đại chúng ta, những điều xảy ra trong lịch sử thế giới thật phải làm chúng ta bàng hoàng vì sự chính xác của lời tiên tri! Nhưng vẫn còn nhiều điều nữa chưa xuất hiện, nhưng sẽ ứng nghiệm dần dần vì chúng ta đang sống trong thời kỳ cuối cùng theo Kinh Thánh. Bởi vậy, khi nói về “dấu của con thú”, điều chúng ta cần biết đó là hiện tại chưa có ai được đóng dấu con thú cho dù người ấy đang giữ hay không giữ điều răn thứ tư.

Vì vẫn còn nhiều điều sẽ được ứng nghiệm trong thời đại của chúng ta.

Đọc Khải huyền 18:1-4. Điều gì đang xảy ra đây. Và tại sao ghi nhớ các điểm này là rất quan trọng cho chúng ta? Các câu này dạy gì cho chúng ta về sứ mạng của chúng ta trên toàn thế giới?

Các câu Kinh Thánh này vẽ cho chúng ta thấy một cảnh trạng lụn bại của thế giới trong mọi phạm vi, chính trị, luân lý, và tâm linh. Chúng ta thấy có sự dạy dỗ tôn giáo giả dối trong thế gian. Nhưng đồng thời chúng ta cũng thấy có một niềm hy vọng, bởi vì một thiên sứ khác từ trời mang ánh sáng đến cho thế gian bằng sự vinh hiển của mình. Và hơn nữa, dân trung tín của Đức Chúa Trời, những kẻ chưa biết về lẽ thật được kêu gọi hãy bước ra khỏi Ba-by-lôn. Điều này có nghĩa rằng, từ nay cho đến những giây phút cuối cùng của thế giới, dân Đức Chúa Trời là những kẻ đã ở ngoài Ba-by-lôn vẫn còn bổn phận phải tiếp tục kêu gọi những người ở trong Ba-by-lôn hãy bỏ nó và ra khỏi nó.

Đối với chúng ta, lời Chúa gọi những kẻ vẫn còn ở trong Ba-by-lôn là “dân ta” có nghĩa gì? Tại sao đây là một điều quan trọng mà chúng ta phải nhớ khi chúng ta làm chứng với người khác?

NGHIÊN CỨU BỔ TÚC:

Khi Sa-tan tấn công luật pháp của Đức Chúa Trời, nó đã tấn công chính Ngài, uy quyền của Ngài và chính thể của Ngài. Bởi vậy, trong thời kỳ cuối cùng, cao điểm của mọi khủng hoảng là lúc Sa-tan sẽ tấn công những kẻ thờ phượng Chúa và giữ điều răn của Ngài (Khải huyền 12:17; 14:12) bởi chỉ có những người ấy mới là những kẻ thực sự tin rằng Đức Chúa Trời là Đấng Tạo Hóa và ghi nhớ sự kỳ diệu công trình sáng tạo của Ngài. Cuộc chiến Sa-tan đã gây rối trên thiên đàng làm cho nó bị đuổi khỏi thiên đàng được nó mang vào địa cầu. Sa-tan đã bị đánh bại nơi thiên quốc, nó sẽ bị đánh bại nơi địa cầu. “Từ lúc khởi đầu của cuộc thiện ác đấu tranh tại thiên đàng, Sa-tan đã muốn phá đổ luật pháp của Đức Chúa Trời. Với mưu đồ ấy, Sa-tan bắt đầu sự nổi loạn chống nghịch Đấng Tạo Hóa, và đầu đã bị đuổi khỏi thiên đàng, hắn vẫn tiếp tục cuộc chiến trên thế gian. Sa-tan luôn dỗ dành và lừa gạt con người để họ đi đến chỗ vi phạm luật pháp Đức Chúa Trời, là mục tiêu hắn luôn muốn đánh đổ. Luật pháp Chúa, đối với Sa-tan nếu nó phá đổ được toàn bộ hay chỉ một luật mà thôi, kết quả cũng như nhau. Kẻ phạm dẫu chỉ một luật của Đức Chúa Trời, cũng không khác gì vi phạm tất cả các điều răn, kẻ ấy đã phạm tội rồi. Như Gia-cơ đã nói trong Gia-cơ 2:10.” – Phỏng trích Ellen G. White, *Thiện Ác Đấu Tranh, The Great Controversy*, trang 582.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Trong lớp, thảo luận về những điều đang diễn tiến trên thế giới để làm bằng chứng rằng chúng đều chỉ về thời kỳ cuối cùng. Sự kiện nào sẽ xảy ra? Làm sao chúng ta giữ mình thức tỉnh bởi các điều đang xảy đến và là dấu của ngày cuối cùng, nhưng không để mình bị thành người quá khích về tôn giáo, hay định ngày Chúa đến hoặc nói những lời tiên đoán như thể mình biết chính xác ngày Chúa đến, những điều mà Kinh Thánh không dạy?
2. Suy gẫm về đề tài của sự thờ phượng. Thờ phượng có nghĩa là gì? Chúng ta thờ phượng như thế nào? Thế nào những điều mình làm được xem là sự thờ phượng?

BÀI HỌC 11

ẤN TRIỆN CỦA ĐỨC CHÚA TRỜI HAY DẤU CỦA CON THÚ?

CÂU GỐC: *“Lạy Chúa là Đức Chúa Trời Toàn Năng, Những công việc của Ngài thật lớn lao và lạ lùng! Lạy Vua của muôn dân, Những đường lối của Ngài thật công chính và chân thật!” (Khải huyền 15:3).*

ĐỌC KINH THÁNH TUẦN NÀY: *Sáng thế Ký 17:9-11; Xuất Ê-díp-tô Ký 31:13, 17; Khải huyền 13:17; Ê-phê-sô 1:13, 14; Hê-bơ-rơ 4:9, 10.*

Bài Thánh ca của Môi-se và của Chiên Con bắt đầu bằng những lời trong câu gốc của chúng ta hôm nay. Những kẻ hát bài này là những kẻ đã chiến thắng con thú, chiến thắng hình tượng của nó và dấu của nó, và họ đứng trên biển lưu ly của thiên đàng và hát khúc ca này. Làm sao để chúng ta cũng được đứng trong vòng họ?

Một trong những cách để nhận diện dân thật của Đức Chúa Trời trong ngày cuối cùng là những kẻ tuyên dương sứ điệp của thiên sứ thứ ba, là lời khuyến cáo phải tránh dấu của con thú. Tuy nhiên, qua lịch sử, đã có nhiều đề nghị về cái dấu này là gì: dấu *barcode* hay mã vạch, hay số của một loại thẻ tín dụng, hoặc một loại số căn cước điện toán nào đó.

Không có gì đáng ngạc nhiên cả về các ý kiến khác nhau về dấu con thú là gì. Bởi vì thật sự cái tên Ba-by-lon đến từ cái tên Ba-bên có nghĩa là lộn xộn. Nhưng dân sót lại của Đức Chúa Trời phải có một sự hiểu biết rõ ràng vấn đề này để có thể truyền rao sứ mạng của thiên sứ thứ ba một cách đầy tự tin và không có sự nghi ngờ. Tuần này chúng ta sẽ nghiên cứu về dấu của con thú và thế nào để tránh không chịu dấu nó bằng việc nhận dấu ấn của Đức Chúa Trời.

DẤU ĐỨC CHÚA TRỜI NHẬN BIẾT DÂN NGÀI

Trong thời Cựu Ước có hai dấu biểu lộ bề ngoài để chỉ cho người ta biết ai là dân của Đức Chúa Trời. Một, ấy là kẻ chịu cắt bì. Ai là người đầu tiên được Chúa ban cho dấu này? (Sáng thế Ký 17:9-11).

Khi Đức Chúa Trời lập giao ước với Áp-ra-ham rằng giòng dõi ông sẽ là dân được chọn của Ngài, Ngài đã dùng phép cắt bì để đánh dấu dân Ngài. Nghi lễ cắt bì phải làm cho mọi trẻ sơ sinh nam, khi đứa bé sinh ra được 8 ngày (Lê-vi Ký 12:3). Nhưng nghi lễ này có một ý nghĩa sâu xa hơn. Nó có nghĩa hình bóng về sự cắt bỏ sự dơ bẩn của tấm lòng của người nhận lễ để họ có một tấm lòng mới trong sạch cho Chúa (Phục truyền 30:6). Bởi vậy sứ đồ Phao-lô đã giải thích ý nghĩa này trong Rô-ma 2:28, 29. “Vì một người chỉ có bề ngoài là người Do Thái thì không phải là người Do Thái thật; cũng thế, sự cắt bì chỉ ở bên ngoài và trên thân xác, sự cắt bì đó không phải là sự cắt bì thật. Nhưng một người bên trong là người Do Thái mới thật sự là người Do Thái. Sự cắt bì thật là sự cắt bì trong lòng, bằng Đức Thánh Linh, chứ không bằng văn tự. Một người như thế sẽ được khen ngợi không phải từ loài người, nhưng từ Đức Chúa Trời.”

Các câu Kinh Thánh trong 1 Cô-rinh-tô 7:19; Ga-la-ti 5:6 và 6:15 cho thấy trong Tân Ước, phép cắt bì đã được thay thế bởi phép báp-têm là biểu tượng cho sự cải hóa, một “sự tạo dựng mới”, một sự chết của tội lỗi để chối dậy một đời sống mới (Rô-ma 6:3, 4). Vì lẽ ấy Phao-lô nói phép cắt bì không còn quan trọng bằng “đức tin làm việc bởi tình yêu thương” và “vâng giữ các điều răn và mạng lệnh của Chúa” là quan trọng hơn cả.

Dấu biểu lộ bên ngoài thứ hai mà Đức Chúa Trời nhìn biết dân Ngài là ai và tại sao dấu ấy được ban cho? (Xuất Ê-díp-tô Ký 31:13, 17; Ê-xê-chi-ên 20:12, 20).

Hãy chú ý Ngày Sa-bát là một dấu đã được ban ra từ thời tạo thiên lập địa (Sáng 2:2, 3), trong khi phép cắt bì chỉ bắt đầu từ thời Áp-ra-ham. Bởi vậy Đức Chúa Giê-su mới phán, “vì loài người mà dựng nên Ngày Sa-bát” (Mác 2:27). Ngày Sa-bát để nhắc cho chúng ta biết chúng ta thuộc về Chúa vì Ngài tạo dựng chúng ta và chính Ngài đã chuộc chúng ta và làm cho chúng ta trở nên thánh khiết và chúng ta được biệt riêng ra cho Ngài. Vì lẽ ấy, sứ đồ Phao-lô giải thích rằng dấu phép cắt bì không còn quan trọng nữa, ông nói rằng các mạng lệnh của Đức Chúa Trời (kể cả mạng lệnh về Ngày Sa-bát) vẫn còn quan trọng (xem Hê-bơ-rơ 4:9).

Hãy tự dò thử lòng mình để xem những tư tưởng hay chủ ý của chúng ta có phản ảnh lòng mình đã thực sự được “cắt bì” như lời Kinh Thánh nói “Sự cắt bì thật là sự cắt bì trong lòng, bằng Đức Thánh Linh” không?

CON THÚ VÀ SỰ THỜ PHƯỢNG SAI LẠC

Đọc Khải huyền 13:17; 14:9, 10 và 16:2. Chúng ta học thấy bài học nào về sự quan trọng của việc phải tránh mang “dấu của con thú”?

Nhận lãnh rượu thịnh nộ không pha của Đức Chúa Trời, bị trừng phạt bởi bảy cơn dịch, và cuối cùng, bị quẳng vào hồ lửa. Thật là những hình ảnh kinh hoàng, nhất là khi so sánh chúng với hình ảnh của những kẻ khước từ dấu của con thú và đứng trên biển lưu ly và hát bài ca ngợi Đức Chúa Trời và Chiên Con trong chiến thắng.

Dấu của con thú là dấu gì mà không ai muốn phải nhận lãnh cả? Rõ ràng các câu Kinh Thánh trên đây đều nói về sự thờ phượng sai lạc. Chúng ta cũng nhớ qua một bài học trước, quyền lực của con thú thứ tư trong Đa-ni-ên 7, trong phần cuối của đời nó (cùng cùng con thú được ghi lại trong Khải huyền đoạn 13), đã nghĩ đến việc “thay đổi thì giờ và luật pháp” (Đa-ni-ên 7:25). Một luật pháp mà nó thay đổi là Ngày Sa-bát. Điều răn thứ tư là điều răn duy nhất trong luật pháp Đức Chúa Trời có nói đến thì giờ và chỉ trực tiếp về Đức Chúa Trời là Đấng đã “dựng nên trời, đất, biển, và mọi vật trong chúng, nhưng đến ngày thứ bảy, Ngài nghỉ” (Xuất Ê-díp-tô Ký 20:11).

Rõ ràng sứ điệp của thiên sứ thứ nhất đưa chúng ta đến với điều răn này và quyền của con thú muốn thay đổi cho chúng ta thấy chúng ta phải chỉ thờ phượng một mình Đức Chúa Trời là Đấng Tạo Hóa mà thôi. Cả bảy câu nhắc đến sự thờ phượng trong sách Khải huyền đoạn 12 – 14 chỉ có câu này (14:7) là câu duy nhất nói về sự thờ phượng thật; sáu câu kia cảnh cáo về sự thờ phượng sai lạc khi người ta thờ lạy con thú và ảnh tượng nó (Khải huyền 13:4, 8, 12, 15; 14:9, 11). Liền sau khi vị thiên sứ thứ ba diễn tả số phận của những kẻ thờ phượng sai lạc, thì các kẻ thờ phượng một mình Đức Chúa Trời đã được diễn tả với số phận này: “Ở đây chỉ về sự kiên trì chịu đựng của các thánh đồ, những người vâng giữ các điều răn của Đức Chúa Trời và giữ vững đức tin nơi Đức Chúa Giê-su.” (Khải huyền 14:12).

Nói một cách khác, lời tuyên ngôn của ba sứ điệp cho thấy nhân loại được chia ra làm hai nhóm: những kẻ thờ lạy Đấng Tạo Hóa và giữ tất cả các điều răn Ngài, kể cả điều răn về ngày Sa-bát; và những kẻ thờ lạy con thú và ảnh tượng nó. Sự thờ phượng sai lạc này đã làm nhiều người bỏ đi sự thờ phượng chân thật ấy là thờ phượng Đấng Tạo Hóa và ý thức điều ấy qua Ngày Sa-bát là dấu triện công trình sáng tạo của Ngài.

Hãy suy gẫm về sự liên kết của sự thờ phượng và lòng trung thành. Phần nào của sự thờ phượng là cần thiết để tỏ ra sự trung thành của chúng ta với Đức Chúa Trời?

DẤU TRIỆN (ẤN) CỦA ĐỨC CHÚA TRỜI

Dấu triện hay dấu ấn được dùng như là chữ ký, để nói lên sự chứng thực của một văn thư. Trong thời cổ, dấu ấn cũng được dùng để chứng nhận quyền sở hữu thật của một vật gì.

Điều gì là dấu triện hay dấu ấn của Đức Chúa Trời, và đã được ban ra như thế nào, lúc nào? Ê-phê-sô 1:13, 14; 4:30; 2 Ti-mô-thê 2:19; Khải huyền 7:1-4; 14:1.

Dấu của Đức Chúa Trời là một dấu hiệu cho biết chủ quyền và sự bảo vệ của Đức Chúa Trời cho dân Ngài. Phao-lô diễn tả về sự được đóng dấu khi nói về sự cải đạo và tiếp nhận ân tứ của Đức Thánh Linh. Ông gọi ân tứ này là một “tiền cọc” hay là “tiền thế chân” đã được đặt cọc vì tất cả mọi người tín đồ như là một sự bảo đảm về sự cứu chuộc hoàn toàn mà họ sẽ nhận lãnh được khi Đức Chúa Giê-su trở lại.

Sách Khải huyền cũng vẽ một hình ảnh khác về sự được đóng ấn ngay trước khi Chúa tái lâm. Dấu ấn cuối cùng được ban cho 144,000 người vào lúc ân tứ của Đức Thánh Linh tuôn đổ tràn trong cơn mưa cuối mùa. Những người này có tên (hay dấu ký) của Đức Chúa Trời viết trên trán họ. Đức Thánh Linh làm việc trong đời sống họ và họ phản ảnh cá tính của Đức Chúa Trời

Cho thấy các sự khác biệt giữa ấn của Đức Chúa Trời và dấu của con thú. Có những điểm khác nào giữa các dấu này mà chúng ta thấy được để cập đến? Khải huyền 7:3, 14:9.

Ấn Đức Chúa Trời ban cho những kẻ thờ phượng chân thật, còn dấu của con thú thì cho những kẻ thờ phượng con thú. Ấn chỉ được ghi trên trán chứng tỏ một sự chọn lựa của trí tuệ quyết định thờ phượng Chúa trong ngày Ngài đã truyền. Dấu, trong khi ấy, được ghi hoặc trên trán hoặc trên tay. Điều này cho thấy có thể những kẻ thờ con thú thì thờ phượng mà trong sự suy luận nghĩ rằng mình thờ lạy Đức Chúa Trời; hoặc những kẻ thờ lạy con thú vì sợ những hậu quả xảy đến nếu không làm theo như: không được phép mua và bán và có thể bị giết (Khải huyền 13:17; Khải huyền 15).

DẤU CỦA CON THÚ

Gi là dấu mà chúng ta phải tránh không để mình bị đóng vào trán hoặc tay? Trong một bài học trước chúng ta học về con thú thú tư trong Đa-ni-ên 7 là con thú dám “thay đổi thì giờ và luật pháp” (Đa-ni-ên 7:25). Một luật pháp mà nó thay đổi là Ngày Sa-bát. Điều răn thú tư là điều răn duy nhất trong luật pháp Đức Chúa Trời có nói đến thì giờ và chỉ trực tiếp về Đức Chúa Trời là Đấng đã “dựng nên trời, đất, biển, và mọi vật trong chúng, nhưng đến ngày thứ bảy, Ngài nghỉ” (Xuất Ê-díp-tô Ký 20:11).

Sứ điệp của thiên sứ thú nhất đã nói rõ ràng là chúng ta phải chỉ thờ phượng một mình Đức Chúa Trời là Đấng Tạo Hóa mà thôi. Sứ điệp này đưa người đọc về lại cùng một điều răn của Đức Chúa Trời mà quyền lực của con thú đã thay đổi. Sứ điệp của thiên sứ thú ba nói rõ ràng điều gì đến với những kẻ thờ phượng sai lạc, là những kẻ thờ phượng “con thú cùng ảnh tượng nó” (Khải huyền 14:9).

Đọc Khải huyền 14:12. Qua sự diễn tả trong câu này về những kẻ trung tín với Đức Chúa Trời, chúng ta đã thấy là ngày Sa-bát là trung tâm của các sự kiện xảy đến trong thời kỳ cuối cùng.

Đây tỏ ra sự nhện nhục của các thánh đồ: chúng giữ điều răn của Đức Chúa Trời và giữ lòng tin Đức Chúa Jê-sus” (Khải huyền 14:12). Như chúng ta đã thấy, một trong những điều răn của Đức Chúa Trời là điều răn thú tư, điều răn nói về ngày Sa-bát, và từ đó nói lên sự sáng tạo và quyền chủ tể đất trời của Đức Chúa Giê-su. Bởi vậy, rất dễ dàng cho người ta thấy “dấu của con thú” là liên hệ với sự thờ phượng ngày Thứ Nhất, một ngày “Sa-bát” giả mà Kinh Thánh không hề bảo phải giữ. Trong khi ấy, ngày Thứ Bảy là ngày được truyền phải giữ làm ngày Sa-bát thánh được Kinh Thánh truyền phải giữ.

Như vậy có nghĩa là các Cơ Đốc nhân nào thờ phượng Đức Chúa Trời trong ngày Thứ Nhất là mang dấu của con thú chăng? Không. Không phải vậy. Theo Khải huyền 13:15, những kẻ từ chối không tham gia sự thờ phượng sai lầm của con thú, sẽ bị giết. Nghĩa là sự thờ phượng con thú sẽ trở thành một sự chọn lựa sống chết của đời này. Dĩ nhiên, hiện thời thế giới chưa đến giai đoạn đó, và dấu con thú chưa buộc đóng trên ai.

Các điều răn truyền bởi Đức Chúa Trời. Đức tin nơi Đức Chúa Giê-su. Tại sao các điều này lại rất quan trọng, ngay cả trong thời kỳ chúng ta sống đây, để cho thấy thế nào là một môn đồ của Đấng Cơ Đốc?

NGÀY SA-BÁT LÀ DẤU ẤN

Chúng ta thấy đó, ngày Thứ Bảy Sa-bát là một dấu chỉ về dân của Đức Chúa Trời qua bao thời đại, bắt đầu với A-đam và Ê-va và tiếp tục tồn tại trong thời dân Y-sơ-ra-ên cổ. Và rồi chúng ta thấy người ta tiếp tục giữ ngày ấy trong thời kỳ Tân Ước bởi Đức Chúa Giê-su và bởi hội thánh của các sứ đồ. Ngày Thứ Bảy Sa-bát đã được giữ như là một dấu tách rời dân của Đức Chúa Trời trong thời kỳ cuối cùng “họ giữ điều răn của Đức Chúa Trời và giữ lòng tin Đức Chúa Jê-sus” (Khải huyền 14:12).

Tại sao ngày Sa-bát lại quan trọng như vậy, và ngày ấy có ý nghĩa đặc biệt gì cho người tin Chúa Giê-su Cơ Đốc? Xuất Ê-díp-tô Ký 20:8-11; Hê-bơ-rơ 4:9, 10.

Ngày Sa-bát dường như là trung tâm của Mười Điều Răn. Nó đã được ban cho bởi Đấng Tạo Hóa để làm dấu hay ấn của quyền hạn của Ngài. Ngày Sa-bát nhận diện Đấng ấy là ai và có tên gọi Ngài, “Đức Chúa Trời của người.” Nó vẽ cho thấy phạm vi mà quyền hạn của Chúa cai trị, “trời, đất, biển và muôn vật trong đó.” Nó cũng ghi rõ các điều căn bản của oai quyền Chúa, “vì trong sáu ngày Chúa đã dựng nên trời, đất biển, . . . và Ngài nghỉ trong ngày thứ bảy.”

Tân Ước chỉ ra rằng Chúa Giê-su là Đấng mà qua Ngài, Đức Chúa Trời đã dựng nên mọi sự và muôn vật (Giăng 1:1-3; Cô-lô-se 1:16; Hê-bơ-rơ 1:1, 2). Chính Đức Chúa Giê-su là đấng đã dựng nên thế giới trong sáu ngày và nghỉ trong ngày thứ bảy. Bởi vậy, giây phút Đức Chúa Giê-su bị treo trên thập giá vào buổi chiều ngày thứ sáu của tuần lễ, Ngài đã kêu lên rằng, “Mọi sự đã được trọn!” (Giăng 19:30). Như Ngài đã nghỉ ngày thứ bảy sau sáu ngày tạo thế; giờ đây Chúa cũng đã hoàn tất công việc hy sinh cứu rỗi của Ngài vào ngày thứ sáu và Ngài sẽ yên nghỉ trong mồ mà vào ngày Sa-bát. Bởi vậy ngày Sa-bát hai lần được ban phước, thứ nhất trong tuần lễ Tạo Thế và thứ nhì tại Thập Tự Giá. Bởi vậy sách Hê-bơ-rơ đoạn 4 đã ghi tỏ tường sự nghỉ ngơi trong ngày Sa-bát của mỗi Cơ Đốc nhân là bày tỏ người ấy cũng ngừng mọi công việc của mình như Đức Chúa Trời đã ngưng (xin đọc Hê-bơ-rơ 4:10). Ngày Sa-bát là một hình ảnh hoàn toàn nhất về sự thật rằng chúng ta không ai có thể tự cứu mình, và từ lúc khởi đầu cho đến cuối cùng chỉ có một công trình của Đấng Christ mà chúng ta mới được cứu bởi đức tin của mình và sự sáng tạo và hy sinh của Ngài mà thôi (cũng đọc Hê-bơ-rơ 12:2).

Nếu ngày Sa-bát biểu tượng cho sự nghỉ ngơi và ngừng mọi công việc của mình, thì việc giữ ngày thứ Nhất trong tuần biểu lộ điều gì, và vì sao giữ ngày này chúng tỏ một cá tính của Ba-by-lôn?

NGHIÊN CỨU BỒ TÚC:

“Khi dân của Đức Chúa Trời đã được đóng ấn của Ngài trên trán – đây không phải là một ấn dấu có thể thấy được, nhưng là hình ảnh trí tuệ và tâm linh của họ đã chấp nhận chân lý, thì họ có thể đứng vững vàng để chuẩn bị cho sự sàng sảy sẽ đến. Thật vậy, sự sàng sảy đã bắt đầu; sự điều tra phán xét của Đức Chúa Trời đã đến trên mặt địa cầu . . . hầu chúng ta biết điều gì sẽ đến.” Ellen G. White, *Niềm Tin Tôi Sống Theo – The Faith I Live By*, trang 285.

“Ngày Sa-bát sẽ là một thử thách lớn để chứng tỏ sự trung thành của chúng ta với Đức Chúa Trời. Ngày Sa-bát là một phần của luật pháp Đức Chúa Trời mà Sa-tan tấn công và cãi cộ chống đối nhiều nhất. Sự thử thách cuối cùng của ngày Sa-bát sẽ đến với hết thảy mọi người trên thế giới, và mỗi người phải chọn một quyết định rõ ràng. Người ta sẽ biết ai là người phụng thờ và phục vụ Đức Chúa Trời, và ai là kẻ không. Chính quyền sẽ ép buộc mọi người phải nghỉ trong ngày chủ nhật và xem ngày ấy là ngày yên nghỉ. Những ai quyết tâm giữ ngày Sa-bát thứ bảy chứng thực cho thế gian thấy họ là những người vâng phục mệnh lệnh của Đức Chúa Trời và tin Ngài là Đấng đã tạo dựng họ. Những người tôn trọng ngày Sa-bát giả là những kẻ đi ngược lại với điều răn thứ tư của Đức Chúa Trời. Hành động ấy của họ biểu lộ họ không tin Đức Chúa Trời là Đấng Tạo Hóa và oai quyền của Ngài, và họ sẽ nhận lãnh dấu của con thú. Nhưng dân của Đức Chúa Trời và vâng giữ mệnh lệnh Ngài sẽ nhận được ấn của Ngài.” – Phỏng trích Ellen G. White, *Thiện Ác Đấu Tranh – The Great Controversy*, trang 605.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Có những cách nào để chúng ta có thể chia sẻ lẽ thật (chân lý) về “dấu con thú” và ấn của Đức Chúa Trời bằng một thái độ ôn hòa và không gây cãi cộ hiểm khích? Tại sao rất quan trọng rằng chúng ta phải hiểu rõ và nhấn mạnh rằng hiện tại không có người nào đang mang dấu nầy của con thú?
2. Ngày Sa-bát và dấu ấn của Đức Thánh Linh liên hệ nhau như thế nào?
3. Trong cái tư tưởng rằng dấu của Đức Chúa Trời là lẽ thật mà chúng ta nhận thức bằng trí tuệ và tâm linh, có nghĩa là gì?

BÀI HỌC 12

BA-BY-LÔN VÀ A-MA-GHI-ĐÔN TRẬN CHIẾN CUỐI CÙNG

CÂU GỐC: *“Trên trán người đàn bà ấy có ghi một tên, là: Sự Kỳ Bí, Ba-By-Lôn Lớn, Mẹ Của Phường Đĩ Điếm Và Các Sự Đáng Gờm Ghiếc Của Thế Gian.” (Khải huyền 17:5).*

ĐỌC KINH THÁNH TUẦN NÀY: *Khải huyền 14:8; 16:19; Ê-sai 52:9; Khải huyền 18:1-10; 16:12-16; 1 Các Vua 18:1-40; 1 Cô-rinh-tô 15:1, 2.*

Sách Khải huyền, như chúng ta đã biết, đầy các hình ảnh và dẫn dụ đã được ghi chép trong Cựu Ước. Chẳng hạn như cái tên Ba-by-lôn được nhắc đến sáu lần trong Khải huyền. Nhưng cái tên ấy được dùng không phải để nói về vương quốc thời cổ đại của vua Nê-bu-cát-nết-xa thuộc về nhiều trăm năm trước. Nhưng sứ đồ Giăng đã dùng những hình ảnh cổ tích để diễn tả một sự thật. Trong Khải huyền từ Ba-by-lôn để ví về một quyền lực chính trị mạnh bạo như Ba-by-lôn cổ mà còn có cả một quyền lực tôn giáo rộng lớn sẽ tìm cách khống chế thế gian trong thời kỳ cuối cùng như đế quốc Ba-by-lôn cổ đã làm.

Có những điều liên hệ đến cái tên A-ma-ghi-đôn, là cái tên chỉ được nhắc đến có một lần trong Khải huyền nhưng là một thành ngữ trong tiếng Hê-bơ-rơ là “Đỉnh Ma-ghi-đôn” là một ngọn đồi trong thời cổ của Y-sơ-ra-ên. Vì vậy mà hàng trăm năm, nhiều người cho rằng sẽ có một cuộc dàn binh kinh khủng xảy đến tại địa điểm này trong thời gần tận thế.

Tuần này chúng ta sẽ nghiên cứu về Ba-by-lôn và A-ma-ghi-đôn, và tìm thử xem Kinh Thánh muốn nói gì với chúng ta qua các biểu tượng này.

RƯỢU GIAN DÂM CUÔNG LOẠN CỦA NÓ

Đọc Khải huyền 14:8; 16:19; 17:5; 18:2, 10, 21, là sáu lời tiên tri có nhắc đến cái tên Ba-by-lôn trong sách Khải huyền. Chúng ta phải nhớ là Ba-by-lôn là một đế quốc lấy lòng trong thời cổ mà Kinh Thánh Cựu Ước có nói đến, những lời này cho chúng ta biết gì về Ba-by-lôn của thời kỳ gần tận thế?

Kinh Thánh như là một cuốn sách nói về câu chuyện của hai thành phố, Giê-ru-sa-lem và Ba-by-lôn. Nếu Giê-ru-sa-lem qua toàn Kinh Thánh, là biểu hiệu cho thành thánh của Đức Chúa Trời và cho dân của Ngài (Thi thiên 102:21; Ê-sai 52:9, 65:19, Khải huyền 3:12), thì Ba-by-lôn biểu hiệu cho sự hiệp đáp lợi dụng kẻ thua thiệt, bạo động, tôn giáo giả mạo, và sự phản nghịch lại với Đức Chúa Trời.

Hãy thử nghĩ đến cái tên Ba-bên ngọn tháp mà dân trên đất đã xây để đối nghịch cùng Đức Chúa Trời (Sáng thế Ký 11:9). Trong tiếng Hê-bơ-rơ, tên Ba-by-lôn đến từ chữ gốc là “Ba-bên” mà ra. Trong thư 1 Phi-e-rơ 5:13, khi Phi-e-rơ gửi lời chào thăm từ hội thánh trong “Ba-by-lôn” là ý ông nói về những em em tín hữu tại hội thánh đang ở tại những nơi bị hà hiệp bởi những kẻ không tin Chúa, ấy là thành phố La Mã, nơi ông đang viết các thư của mình.

Đọc Khải huyền 14:8 và 18:3. Các câu này cho thấy ảnh hưởng của các sự đối bại mà Ba-by-lôn đã dùng để điều khiển thế gian và đàn áp dân của Đức Chúa Trời.

Sách Khải huyền nói rất rõ ràng về một Ba-by-lôn là một chính quyền tôn giáo đầy tội lỗi và gian ác. Thế lực gian ác của Ba-by-lôn bành trướng toàn cõi thế gian. Những chữ, “Nó đã khiến tất cả các dân tộc uống rượu thịnh nộ của sự dâm loạn nó” (Khải huyền 18:3; Khải huyền 14:8) là rõ ràng nói về một giáo điều giả dối trái với chân lý thật, và các thói xấu và hành xử hư hoại. Ba-by-lôn là một quyền lực ảnh hưởng trên “mọi quốc gia”. Bởi có đó, bất cứ ai cũng phải thận trọng kẻo họ cũng sẽ bị thói nát như Ba-by-lôn.

Ngày nay, chúng ta hãy nhìn quanh, bao nhiêu là sự gian ác, thói nát, tham nhũng, và hiệp đáp đang xảy ra chung quanh chúng ta. Điều này dạy gì cho chúng ta biết rằng mình phải luôn có mối tương quan mật thiết với Đức Chúa Giê-su và trông cậy nơi Lời Chúa.

BA-BY-LÔN HÙNG CƯỜNG KIA ĐÃ ĐỔ RỒI

Sứ điệp của thiên sứ thứ hai (Khải huyền 14:8) về sự sụp đổ của Ba-by-lôn lại được lặp lại ở đây, trong Khải huyền 18:2. Đó là lời cáo buộc sự thối nát của cái chủ quyền này.

“Kinh Thánh tuyên bố rằng trước thời điểm của sự hồi lai của Chúa, Satan sẽ hoảng hốt và dùng mọi tà phép dối gian để đi dụ dỗ những kẻ nhẹ dạ và tội lỗi; và những kẻ không yêu mến lẽ thật để được cứu, thì nghe những lời dụ hoặc và tin những lời giả dối. (Đọc 2 Tê-sa-lô-ni-ca 2:9-11.) Ba-by-lôn sẽ sụp đổ khi tất cả những điều trong câu Kinh Thánh này xảy đến. Nhưng Ba-by-lôn sẽ không sụp đổ cho tới khi quyền lực của một tôn giáo của Cơ Đốc giáo và của chính quyền thế gian hợp tác với nhau. Những sự thay đổi này sẽ đến dần dần, nên những điều ghi trong Khải huyền 14:8 sẽ không xảy đến cùng một lúc nhưng sẽ đến trong tương lai.” – Phòng trích Ellen G. White, *Thiện Ác Đấu Tranh – The Great Controversy*, Trang 389, 390.

Bao giờ thì tất cả mọi điều ghi trong Khải huyền 14:8 sẽ xảy đến? Chỉ có Đức Chúa Trời biết. Nhưng chúng ta biết qua những lời khuyến cáo của bà White, Ba-by-lôn thuộc linh, trong tương lai, sẽ nhận lãnh sự đoán phạt của Đức Chúa Trời vì những điều hung ác mà nó đã làm. “Hỡi dân ta, hãy ra khỏi Ba-by-lôn, để các con không can dự vào tội lỗi nó và nhận lấy tai họa với nó chẳng. Vì tội lỗi nó chống chất đến tận trời, và Đức Chúa Trời nhớ lại các việc ác nó làm” (Khải huyền 18:4,5). Thời kỳ đoán phạt chắc chắn sẽ xảy ra, như sự đoán phạt đã đến với thành Ba-by-lôn thời cổ đại (đọc Giê-rê-mi 51:9).

Sự đoán xét cuối cùng của Đức Chúa Trời không phải là điều mà chúng ta phải ngạc nhiên. Kinh Thánh đã nói rất rõ ràng về việc ấy, và chúng ta cũng đã thấy vương quốc Ba-by-lôn bị hủy diệt hoàn toàn như lời tiên tri đã nói trong Đa-ni-ên đoạn 5. Là Cơ Đốc nhân, chúng ta có một niềm an ủi vì rằng chúng ta đã chấp nhận Đức Chúa Giê-su, và Ngài là Đấng Trung Bảo để cầu thay cho mình trong ngày đoán xét ấy (xin đọc 1 Giăng 2:1; Đa-ni-ên 7:22), bằng không thì số phận chúng ta cũng chẳng khác nào số phận của Ba-by-lôn.

Làm thế nào để chúng ta có được một tấm lòng bình an vì biết chắc như lời hứa của Chúa, mọi sự bất công và gian ác mà dường như không bị đoán phạt trong đời này, sẽ phải bị tỏ bày trước mặt Đức Chúa Trời trong ngày phán xét?

A-MA-GHI-ĐÔN

Nhiều người, kể cả nhiều Cơ Đốc nhân, không biết gì về sách Khải huyền. Nhưng một hình ảnh ghi lại trong Khải huyền mà dường như ai cũng nghe đến hoặc tưởng tượng đến, là A-ma-ghi-đôn (Khải huyền 16:16). Ngay đến cả trong văn hóa ngoại tôn giáo cũng mang đến hình ảnh A-ma-ghi-đôn là sự cuối cùng của một địa cầu bị tàn diệt.

Có nhiều Cơ Đốc nhân tin rằng chính tại chỗ gọi tên là “Đỉnh Ma-ghi-đôn” tại Trung Đông sẽ là nơi một cuộc hành quân vĩ đại mà các lực lượng quân sự của thế giới sẽ giáp chiến và đó sẽ là ngày tận thế. Theo đó, nhiều người còn diễn giải rằng sẽ có một đội binh trên 200 triệu người từ Á châu sẽ kéo tràn sang miền bắc của quốc gia Y-sơ-ra-ên. Người khác thì đoán chắc rằng trận chiến nơi Đỉnh Ma-ghi-đôn sẽ là chung cuộc của thế gian.

Tuy nhiên, Kinh Thánh cho chúng ta một hình ảnh hoàn toàn khác hẳn. Lời Thánh Kinh trưng bày A-ma-ghi-đôn là cực điểm tối hậu của hai đối phương trong cuộc tranh chấp trong vũ trụ, chứ không phải là sự tranh chấp giành giật giữa các quốc gia với nhau. A-ma-ghi-đôn là ám chỉ chung cuộc của cuộc tranh chấp của niềm tin tâm linh và quyền lực của tôn giáo chứ không phải là về kinh tế hay chính trị; tuy nhiên, trong cuộc tranh chấp ấy, chính trị và kinh tế sẽ góp phần ảnh hưởng vào.

Đọc Khải huyền 16:12-16. Chỉ qua các câu này mà thôi, chúng ta học biết gì về A-ma-ghi-đôn?

Trước hết, chúng ta hãy để ý đến các chữ tượng hình trong các câu này. Tà thần giống như ếch nhái ra từ miệng con rồng, miệng của tiên tri giả, và miệng của con thú (Khải huyền 13; “tiên tri giả” đây là nói về con thú từ trong đất ở câu 11). Ở đây chúng ta thấy rõ ràng cuộc tranh chấp vĩ đại đang diễn ra, khi “các tà thần từ miệng rồng, miệng thú, miệng tiên tri giả”. Các thần linh ấy là thần linh của ma quỷ và nó đi ra dụ hoặc các vua chúa thế gian “để nhóm họp về sự chiến tranh trong ngày lớn của Đức Chúa Trời toàn năng” (16:14). Như vậy chúng ta thấy rõ ràng đó là sự tranh chiến cuối cùng giữa lực lượng của Đấng Christ và Sa-tan. Đó không chỉ là một trận chiến tranh có tính cách địa phương tại Đỉnh Ma-ghi-đôn của một góc xứ Iraq ngày nay.

Đọc Khải huyền 16:15. Thật hấp dẫn là giữa những diễn biến này, Đức Chúa Giê-su vẫn khuyến khích nhắc nhở chúng ta với sứ điệp của Phúc Âm, vừa bằng lời hứa về sự tái lâm của Ngài và vừa về nhu cầu chúng ta cần phải mặc lấy áo công bình của Ngài. Điều này giúp chúng ta hiểu gì về ý nghĩa thiêng liêng của trận chiến mà chúng ta đang dự phần?

A-MA-GHI-ĐÔN VÀ NÚI CẠC-MÊN: PHẦN 1

Cuộc thư hùng dữ dội tại A-ma-ghi-đôn mà chúng ta đã học thì thật sự là gì? Thứ nhất, chúng ta đã biết có thể cái tên A-ma-ghi-đôn là “Đỉnh Mê-ghi-đôn”. Nhưng các bạn có biết là trong vùng đất gọi là Mê-ghi-đôn trên bản đồ thế giới không có một ngọn núi nào không? Chỉ có một ngọn núi cao gần đó nhất là Núi Cạc-mên. Các nhà nghiên cứu Kinh Thánh tin rằng Đỉnh Ma-ghi-đôn tức là Núi Cạc-mên. Và các học giả Kinh Thánh cũng tin rằng câu chuyện của tiên tri Ê-li tại Núi Cạc-mên cũng là một hình ảnh cho những gì sẽ xảy ra trong ngày cuối cùng theo như Khải huyền 13.

Ngày hôm qua chúng ta học về con rồng, con thú từ dưới biển, và tiên tri giả (hay là con thú màu đỏ với oai quyền của con thú từ đất ra) trong Khải huyền 16:12-16. Chúng ta thấy câu 13 nói về những điều giống đoạn 13. Trong bài học số 9, chúng ta học về thần giả dối mà cũng là ba trong một bắt chước giống như Ba Ngôi Đức Chúa Trời mà đoạn 13 đã nói đến.

Khải huyền 13 nói rằng con thú sắc đỏ đầy quyền năng đến từ đất sẽ bắt đầu làm nhiều phép lạ. Nó có quyền làm đến nỗi “lửa từ trên trời sa xuống đất” khi mọi người đều thấy được (câu 13). Các “phép lạ” này sẽ đưa đến một sự thử nghiệm cho những người thờ phượng Đức Chúa Trời và những người thờ phượng quyền năng của “thần mà trông giống như con thú thú nhất (từ nước lên - câu 14).

Đọc lại câu chuyện trong 1 Các Vua 18:1-18. Điều gì xảy ra trong câu chuyện này cho chúng ta thấy những điều trong sách Khải huyền cũng sẽ xảy ra trong ngày cuối cùng?

Biến cố xảy ra trong 1 Các Vua 18:1-18 thật sự cho chúng ta thấy cuộc chiến giữa Đức Chúa Trời và Sa-tan. Tiên tri Ê-li cho chúng ta thấy vấn đề thật trong câu 18: Dân Đức Chúa Trời đã từ bỏ luật pháp của Chúa. Họ thờ lạy các tà thần giả dối thay vì thờ phụng Đức Chúa Trời. Lịch sử cho chúng ta thấy đây là điều xảy ra trên thế giới thường xuyên và là mầm mống của những điều xấu xa trên thế gian và cả trong vòng dân của Đức Chúa Trời. Chúng ta có thể chọn để thờ lạy “Đấng đã dựng nên trời đất biển và muôn vật trong ấy” hoặc chúng ta có thể chọn để thờ lạy một kẻ khác không phải là Đấng Tạo Hóa. Các biến cố diễn tiến trong Khải huyền 13 cho thấy người ta không thờ phượng Chúa mà người thờ phượng con thú và ảnh tượng giống nó. Không có chỗ đứng hàng hai. Chúng ta phải chọn hoặc đứng về phía Đức Chúa Trời hoặc về phía của Sa-tan. Điều này cho chúng ta thấy đây không phải là một việc không nghiêm trọng vô thường vô phạt, nhất là ở trong cuộc chiến chung kết tại A-ma-ghi-đôn, nơi mà chúng ta thấy cùng cảnh trạng của câu chuyện trên Núi Cạc-mên, sự khác biệt giữa hai phe thật rõ ràng.

A-MA-GHI-ĐÔN VÀ NÚI CẠC-MÊN: PHẦN 2

Đọc 1 Các Vua 18:18-40. Các diễn tiến nào đã xảy ra, câu chuyện kết thúc thế nào trong Cựu Ước? Câu chuyện này có cho chúng ta một khái niệm điều gì cũng sẽ xảy đến nhưng trong một phương diện rộng lớn hơn khi cuộc thư hùng của thời kỳ cuối cùng xảy đến?

Cuộc thư hùng trên Núi Cạc-mên giữa Ê-li, tiên tri của Đức Chúa Trời, và 850 tiên tri của tà thần Ba-anh. Đó là một cuộc thi thố để xem ai là Thần thật, có phải là Đức Chúa Trời - Đấng đã dựng nên trời đất, biển và muôn vật trong đó hay là Ba-anh, chỉ là hình ảnh của một “con rỗng” và một quyền lực muốn tiếm quyền cai trị thế gian bằng sự giả dối (Khải huyền 12:9).

Các thầy phù thủy, tiên tri của Ba-anh la khóc cả ngày để cầu khẩn thần của họ hãy nhậm của lễ và lời cầu xin của họ bằng cách giáng lửa xuống thiêu đốt của lễ họ dâng. Họ la khóc, nhầy nhót, và thậm chí tự rạch thân thể mình để máu chảy hầu thần họ lỡ đang ngu quên sẽ thức dậy và nghe lời cầu xin của họ.

Của lễ dâng của Ê-li dâng cho Chúa đã được tưới nước thật ướt đến nỗi nước đổ tràn xuống nương chung quanh bàn thờ. Ê-li chỉ cầu nguyện một lời cầu xin đơn giản với Đức Chúa Trời của mình, và Ngài liền nhậm lời cầu nguyện của ông và giáng lửa xuống thiêu đốt hết của lễ dâng và cả 12 hòn đá làm bàn thờ và mặt đất chung quanh. Quyền năng của Đức Chúa Trời thật tỏ tường so với thần Ba-anh.

Đọc Khải huyền 16:13; 19:20, 21, và so sánh các câu này với câu chuyện ở Núi Cạc-mên để thấy số phận của các tiên tri đạo giả như thế nào. Chúng ta thấy gì?

Có những điều chúng ta không biết rõ về A-ma-ghi-đôn, nhưng qua câu chuyện nơi Núi Cạc-mên, ít nhất chúng ta biết được chung cuộc của trận thư hùng ấy: kẻ thù của Đức Chúa Trời bị hủy diệt và danh Chúa được cả sáng và khải hoàn cho những kẻ thờ phượng Ngài.

1 Cô-rinh-tô 15:1, 2. Dầu mới đọc thì chúng ta thấy những lời này khác với A-ma-ghi-đôn, nhưng điểm chính mà ông Phao-lô muốn nói đây là gì, và tại sao chúng ta cũng cần phải ghi nhớ, nhất là cho tương lai mà chúng ta chưa thấy đến? Cũng đọc Khải huyền 16:15 mà trong ấy rõ ràng là nói về A-ma-ghi-đôn. Trong hai đoạn này chúng ta cần được cảnh báo về điều gì?

NGHIÊN CỨU BỔ TÚC:

“Trong một vài chỗ của cuộc thư hùng tại A-ma-ghi-đôn cho chúng ta thấy có những con thú ghê tởm và các biến chuyển gồm ghiếc, nhưng chúng ta thử để một đôi giây nhìn sự kiện này sâu xa hơn. Chúng ta thấy giữa những điều kinh khủng của giai đoạn ấy thì có lời Chúa phán trong Khải huyền 16:15 “Này, Ta đến như kẻ trộm. Phước cho kẻ thức canh trông đợi và gìn giữ y phục mình, để không bước đi lỏa lồ và không bị người ta thấy sự xấu hổ của mình.” Lời nhắn nhủ này nằm ngay giữa các câu Kinh Thánh đang nói về cuộc thư hùng cao điểm tại A-ma-ghi-đôn. Điều này cho thấy Tần Ước luôn có nhiều đoạn văn nói về sự chuẩn bị và chúng ta phải sẵn sàng cho các điều sẽ xảy đến trong thời kỳ cuối cùng.

“Một trong những đoạn của Tần Ước nói về sự cần phải sẵn sàng cho thời kỳ cuối cùng là Khải huyền 17:14: “Họ sẽ đánh nhau với Chiên Con, nhưng Chiên Con sẽ đánh bại họ, vì Ngài là Chúa của các chúa và Vua của các vua, và những người theo Ngài là những người được kêu gọi, được lựa chọn, và trung thành.” Đây là trận đại chiến mà một đội binh vĩ đại với hàng muôn triệu người chiến đấu để hủy diệt đối phương, không phải bằng vũ khí, nhưng bằng sự trung tín với Đấng đã kêu gọi họ. Đây là A-ma-ghi-đôn, một trận chiến khác mọi trận chiến mà các quốc gia, các nhóm phiến loạn, đang chiến đấu ngày nay. Và tôi muốn lặp lại một lần nữa, trận A-ma-ghi-đôn là trận chiến của trí tuệ loài người. Đó cũng là một trận chiến của tấm lòng nào quyết tâm giữ niềm tin vào Chiên Con đã bị giết (Khải huyền 5:9, 10, 12; 13:8)” – Jon Paulien, *Armageddon at the Door* (xuất bản bởi Review and Herald 2008, trang 193).

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Cách nào bạn có thể giúp cho một người vốn cương quyết tin rằng những diễn biến đã ghi lại trong sách Khải huyền là sẽ xảy ra tại một chỗ đích xác như đã ghi lại? Những cách nào để bạn giúp họ hiểu rằng đó là cách giảng giải sai lầm khi nghiên cứu các lời tiên tri của Khải huyền?
2. Qua bài học và qua lịch sử nhân loại, chúng ta có thể thấy ảnh hưởng của Ba-by-lôn rất lớn trên văn hóa của toàn thế giới. Có những sự dạy dỗ nào của Ba-by-lôn mà chúng ta thấy người ta vẫn giữ thời hiện đại, và cách nào mà chúng ta học được để giúp mình bác bỏ và tránh các sự dạy dỗ ấy?
3. Trong lời bà White nói (ở bài học ngày Thứ Hai), “Nhưng Ba-by-lôn sẽ không sụp đổ cho tới khi quyền lực của một tôn giáo của Cơ Đốc giáo và của chính quyền thế gian hợp tác với nhau.” Hãy suy nghĩ cẩn kỹ câu nói này, nhất là về “sự hợp tác của Cơ Đốc giáo và chính quyền thế gian” và bạn thấy gì trong khung cảnh chính trị hay xã hội bạn đang sống?

BÀI HỌC 13

SỰ TÁI LÂM CỦA GIÊ-SU, CHÚA CHÚNG TA

CÂU GỐC: “*Vì như chớp phát ra từ phương đông, nháng đến phương tây, thì sự Con người đến sẽ cũng thế ấy.*” (Ma-thi-ơ 24:27).

ĐỌC KINH THÁNH TUẦN NÀY: Ê-sai 13:6, 9; Ma-thi-ơ 24:30, 31; Đa-ni-ên 2:34, 35; 2 Ti-mô-thi 4:6-8; 2 Tê-sa-lô-ni-ca 1:7-10.

Thi sĩ T. S. Eliot bắt đầu một bài thơ bằng câu này: “Trong sự bắt đầu của đời tôi đã là sự cuối cùng của tôi.” Những lời thi sĩ nói đây thật quá đúng với sự thật của kiếp người. Trong danh xưng của giáo hội Cơ Đốc Phục Lâm An Thất Nhật, chữ “Thất Nhật” ngày thứ bảy, nhắc cho chúng ta về điều răn của Đức Chúa Trời mà Ngài muốn chúng ta phải nhớ ai là Đấng đã tạo dựng nên sự khởi thủy của loài người. Mỗi tuần lễ, lại một lần nhắc nhở chúng ta về Đấng đã dựng nên các tầng trời và địa cầu. Phần chữ “Cơ Đốc Phục Lâm” của danh xưng của chúng ta giúp chúng ta nhớ rằng Đức Chúa Giê-su sắp trở lại và sự cuối cùng của địa cầu sẽ đến.

Sự hiện hữu của loài người bắt đầu khi Đức Chúa Trời dựng nên thế giới trong sáu ngày. Sự cuối cùng của chúng ta xảy ra khi Chúa chúng ta là Đức Chúa Giê-su Christ hồi lai. Sự Tái Lâm là lúc Đấng Christ sẽ chấm dứt mọi tội lỗi trên địa cầu này, nhưng cũng là lúc cho mọi kẻ được Chúa cứu có một cuộc khởi đầu mới.

SỰ TÁI LÂM

Nhiều người nghĩ rằng sự dạy dỗ về Sự Tái Lâm của Đức Chúa Giê-su chỉ được tìm thấy trong Tản Ước. Không đúng như vậy. Thật sự, chính Cựu Ước cũng có nói những lời liên quan đến sự trở lại của Đức Chúa Giê-su. Như vậy các nhà viết sách Tản Ước khi nói về sự Tái Lâm, họ không nói về một tư tưởng mới nhưng họ cho chúng ta thêm ánh sáng vào chân lý đã được ghi trong Kinh Thánh. Nhưng loài người chưa thực sự hiểu thấu được cái giá trị thật của Sự Tái Lâm cho mãi đến thời kỳ gần đây. Tại sao? Bởi vì ngày nay chúng ta biết được sự thật về sự sống lại của Đức Chúa Giê-su từ kẻ chết. Sự thật này giúp chúng ta hiểu rõ hơn về Sự Tái Lâm.

Đọc Ê-sai 13:6,9; Xa-cha-ri 14:9; và Đa-ni-ên 12:1. Các câu này dạy gì cho chúng ta biết về Sự Tái Lâm của Đức Chúa Giê-su?

Kinh Thánh nói rất tỏ tường: Ngày Đức Chúa Giê-su Hồi Lai thế gian sẽ là một ngày đổ nát, đau thương, và những loạn cho những người nào đã chối bỏ Đức Chúa Trời. Nhưng Ngày Chúa Tái Lâm cũng là một ngày mà dân Chúa, những ai đã trung thành với niềm tin cứu rỗi, sẽ hoàn toàn được giải phóng khỏi xiềng xích của tội lỗi và sự chết. Mỗi người môn đồ trung tín sẽ được thấy tên mình ghi trong Sách Sự Sống của Đức Chúa Trời (đọc Phi-líp 4:3; Khải huyền 3:5; Khải huyền 13:8). Sự Tái Lâm là lúc Đức Chúa Trời sẽ đoán phạt thế gian. Kẻ ác sẽ bị trừng phạt. Nhưng Ngày Tái Lâm cũng là lúc mà Đức Chúa Trời sẽ bảo vệ mọi kẻ trung thành theo Ngài và ban thưởng cho họ. Chủ đề này đã được nhắc đến nhiều nơi trong Cựu Ước. Chúng ta đọc sách của Sô-phô-ni, ông nói cho chúng ta biết rằng sẽ có những kẻ sẽ gặp sự “nóng giận” và “ngày thanh nộ” của Đức Chúa Trời đối với tội lỗi (Sô-phô-ni 2:2). Nhưng những môn đồ trung thành sẽ “làm theo mạng lệnh của Chúa, hãy tìm kiếm Đức Giê-hô-va, tìm kiếm sự công bình, tìm kiếm sự nhu mì, hoặc các người sẽ được giấu kín trong ngày thanh nộ của Đức Giê-hô-va” (câu 3).

Đọc Ma-thi-ơ 24:30, 31. Các câu này cho chúng ta thấy sự khác biệt lớn giữa những người từ chối Đức Chúa Trời và những kẻ được cứu trong Ngày Tái Lâm là thế nào?

Lịch sử của nhân loại đang đi rất gần đến những giờ cuối cùng của địa cầu, việc chúng ta chọn lựa theo ai và thờ phượng ai sẽ trở nên rất rõ ràng. Quyết định nào chúng ta phải có, và làm thế nào để chúng ta biết là mình ở về bên đúng?

ĐA-NI-ÊN NÓI VỀ SỰ TÁI LÂM CỦA ĐỨC CHÚA GIÊ-SU

Nhiều người Do Thái trong thời Đức Chúa Giê-su còn sống dưới trần thế đã chờ đợi một Đấng Mê-si. Đấng Mê-si có nghĩa là một Đấng Cứu Đòi mà Đức Chúa Trời đã hứa ban, sẽ đến để cứu dân Ngài ra khỏi tội. Nhưng nhiều người Do Thái thời ấy trông đợi và muốn một Đấng Mê-si đến để cứu họ khỏi ách thống trị của đế quốc La Mã. Người Do Thái mong đợi Đấng Mê-si đến để làm họ trở nên một quốc gia hùng cường đứng đầu mọi nước khác trên địa cầu. Nhưng Đức Chúa Trời có một chương trình khác cho dân Ngài trong sự giáng trần lần thứ nhất của Đức Chúa Giê-su (sự Chúa giáng sinh). Và Ngài cũng sẽ có một chương trình còn tuyệt vời hơn cho dân Ngài trong sự giáng lâm lần thứ nhì của Đức Chúa Giê-su.

Đa-ni-ên đoạn 2 dạy chúng ta rằng địa cầu mới mà Đức Chúa Trời hứa cho dân Ngài không phải là một oai quyền, lực lượng hay thể chất đến từ trái đất cũ nát mà chúng ta đang sống đây. Đất mới sẽ là một nơi hoàn toàn khác với địa cầu này.

Đa-ni-ên đoạn 2 cho chúng ta thấy bức tượng biểu hiệu cho các cường quốc mạnh bạo nhất của thế giới, từ thời cổ đại cho đến ngày nay: Ba-by-lôn, Mê-đô – Ba-tư, Gờ-réc, và La Mã. La Mã phân chia ra nhiều quốc gia khác nhau mà chúng ta thấy ngày nay trong Âu châu hiện đại. Nhưng pho tượng ấy đã bị đánh đổ bằng một điều không ngờ. Cách pho tượng bị phá vỡ cho chúng ta biết về sự hồi lai của Đức Chúa Giê-su.

Đọc Đa-ni-ên 2:34, 35, 44, 45. Các câu này cho chúng ta thấy thế giới này sẽ chấm dứt bằng điều gì? Quyền lực cuối cùng này khác với các quyền lực thống trị trước như thế nào?

Các câu Kinh Thánh này cho thấy sự trở lại của Chúa thật tỏ tường. Trong Lu-ca 20:17, 18, Đức Chúa Giê-su xưng mình là hòn đá, đã đập vỡ tan mọi thế lực còn sót lại trên thế gian. Đọc lại Đa-ni-ên 2:35 để thấy điều gì xảy đến cho mọi quyền lực của địa cầu cũ sau khi Đức Chúa Giê-su tái lâm. Đọc lại Đa-ni-ên 2:44 để thấy điều gì xảy đến với quyền cai trị của Đức Chúa Giê-su.

NIỀM HY VỌNG CHO TƯƠNG LAI

Đọc Tít 2:13. Niềm hy vọng lớn lao nào chúng ta có, và tại sao?

Mô tả niềm tin của mình về nguồn gốc của vũ trụ của chúng ta, một giảng sư giải thích rằng khoảng 13 tỷ năm trước đây “một khối lượng nhỏ bé vô cùng nhỏ bé phát ra từ không có gì, và khối lượng đó đã bùng nổ và từ vụ nổ đó vũ trụ của chúng ta trở nên hiện hữu.” Cách nào mà “khối lượng nhỏ bé” có thể bùng ra từ cái không có gì, giảng viên không nói. Ông ta chỉ nói, bằng đức tin, chúng ta nghĩ rằng điều ấy đã xảy ra.

Hãy nhớ lại lời mở đầu của bài học chúng ta tuần nầy, rằng trong sự khởi thủy của mình, chúng ta biết được chung cuộc. Như vậy theo lời giảng sư nầy, sự cuối cùng của chúng ta không có gì đáng hy vọng cả. Cả vũ trụ đến từ một “khối lượng nhỏ bé vô cùng” đang chờ đợi một sự thời còn hiện hữu và bị tuyệt diệt như cách nó đã trở nên hiện hữu. Toàn cả vũ trụ và mọi điều trong ấy.

Trong khi đó, cách nhìn về sự khởi thủy của vũ trụ và loài người, theo Kinh Thánh, mang nhiều niềm hy vọng cho một sự cuối cùng hơn. Vì nhờ có Đức Chúa Trời là Đấng đã dựng nên mọi sự, tương lai của thế giới và vũ trụ có nhiều hy vọng hơn. Chúng ta có cả một tương lai tuyệt vời đang chờ đợi chúng ta, và tất cả nằm trong sự đến lần thứ hai của Đức Chúa Giê-su.

Đọc 2 Ti-mô-thê 4:6-8. Phao-lô nói về điều gì ở đây và ông đặt niềm hy vọng của mình ở đâu?

Khi viết bức thư thứ hai cho Ti-mô-thê, sứ đồ Phao-lô đang bị tù và sắp bị lên đoạn đầu đài, ông sống trong niềm hy vọng vào Sự Tái Lâm của Đức Chúa Giê-su, mà ông gọi là “khi Ngài hiện đến” (2 Ti-mô-thê 4:8). Một mào triều thiên của sự công bình, không phải bởi sự công chính của cá nhân ông (1 Ti-mô-thê 1:15) bèn là sự công bình của Đức Chúa Giê-su, là điều mà ông Phao-lô đã trông đợi vào lời hứa của Sự Tái Lâm. Mặc cho tương lai gần như thế nào đi nữa (trong tù, sắp bị xử tử), ông biết rằng trong tương lai dài lâu, ông có một sự an bình và niềm hy vọng. Bởi vì nhà sứ đồ đã nhìn vào một bức tranh lớn rộng chứ không chỉ chú tâm vào chi tiết của tình trạng hiện thời.

Cho dấu tình trạng hiện thời của bạn đang là thế nào, làm thế nào để bạn cũng có được niềm hy vọng như sứ đồ Phao-lô? Cách nào để chúng ta học được biết nhìn vào bức tranh lớn và niềm hy vọng kèm theo đó?

TRONG CÁC TẦNG MÂY CỦA THIÊN ĐÀNG

Cho dầu Sự Tái Lâm là cao điểm của những gì Kinh Thánh dạy, nhưng có nhiều Cơ Đốc nhân vẫn không tin rằng đó là một sự hồi lai thực thể của Đức Chúa Giê-su, mà họ cho rằng sự tái lâm của Chúa là một điều trừu tượng. Có người còn cho rằng sự tái lâm của Đức Chúa Giê-su xảy ra, không phải khi Ngài trở lại thế gian nhưng khi Thần Linh của Ngài được truyền cho hội thánh của Ngài trên đất. Nói cách khác, sự tái lâm của Đấng Christ đã hoàn tất khi các nguyên tắc luân lý của Cơ Đốc giáo được khai thị cho dân Ngài.

Chúng ta, những tín đồ Cơ Đốc Phục Lâm phải vui mừng vì sự khai thị của Kinh Thánh cho chúng ta biết học thuyết này là lầm lạc và giả dối. Vì nếu cái tư tưởng nói trên là thật, thì niềm hy vọng lâu dài nào mà chúng ta có được?

Hãy đọc các câu Kinh Thánh Tân Ước nói về Sự Tái Lâm. Các câu này cho chúng ta thấy gì về sự tái lâm của Đức Chúa Giê-su?

Ma-thi-ơ 24:30 _____

1 Tê-sa-lô-ni-ca 4:16 _____

Ma-thi-ơ 26:64 _____

Khải huyền 1:7 _____

2 Tê-sa-lô-ni-ca 1:7-10 _____

“Chân trời dường như mở và đóng lại. Sự vinh hiển từ ngai Đức Chúa Trời dường như đang lấp lánh sau chân trời. Các ngọn núi rung như cây sậy trong gió, và các tầng đá nhọn rớt đổ khắp mọi nơi. Có tiếng gầm khi cơn bão sắp tới. Biển đang gào thét. Bão tố rít như tiếng kêu của loài quỷ trong cơn hủy diệt. Toàn bộ trái đất trồi lên và sừng như từng cơn sóng biển. Bề mặt của đất bị vỡ. Nền tảng của nó dường như đang sụp đổ. Hàng loạt các dãy núi đang chìm dần. Những hòn đảo không người ở biến mất. Các cảng biển đã trở thành như thành Sô-đôm vì tội ác bị nuốt chìm bởi các dòng nước giận dữ. Ba-by-lôn vĩ đại đã được nhớ đến trước mặt Đức Chúa Trời, ‘để ban cho nó chén rượu của cơn thịnh nộ của Ngài.’” – Ellen G. White, *The Great Controversy – Thiên Ác Đấu Tranh*, trang 637.

Sự Tái Lâm của Đức Chúa Giê-su là một điển hình vĩ đại vô cùng vì đó sẽ là một hiện tượng mang sự thế giới mà chúng ta biết ngày nay đến chung cuộc của nó. Khi ngày ấy đến, mọi người sẽ biết, không ai là không trải qua điều ấy nếu họ còn sống trên mặt đất. Những gì Đức Chúa Giê-su đã thực hiện cho chúng ta trong sự giáng lâm lần đầu của Ngài, cho chúng ta biết chắc rằng sự giáng lâm lần thứ hai của Ngài sẽ đến và như thế nào.

Thể nào sống với ý niệm rằng Sự Tái Lâm là thật và chắc chắn sẽ đến, ảnh hưởng cách chúng ta sống ngày nay? Ý niệm này có giúp gì cho chúng ta nhớ rằng các điều gì là thực sự quan trọng trong đời sống?

NGƯỜI SỐNG VÀ KẸ CHẾT

Đức Chúa Giê-su phán, “Ta là sự sống lại và sự sống; kẻ nào tin ta thì sẽ sống, mặc dầu đã chết rồi” (Giăng 11:25). Đức Chúa Giê-su không muốn người ta chấp nhận lời Ngài mà không có bằng chứng. Ngài phán những lời này khi Ngài mang La-xa-rô từ kẻ chết sống lại. La-xa-rô đã chết nhiều ngày rồi và xác người đã có mùi thối rửa (Giăng 11:39).

Những người tin Đức Chúa Giê-su cũng nhiều người đã qua đời. Nhưng Đức Chúa Giê-su nói rằng họ sẽ sống trở lại. Ngài sẽ làm sống kẻ đã chết rồi trong Sự Tái Lâm của Ngài. Chúng ta có niềm tin rằng quyền năng của Đức Chúa Giê-su sẽ đánh thức được kẻ chết, mang cho chúng ta niềm hy vọng quan trọng nhất trong Sự Tái Lâm của Chúa.

Niềm hy vọng nào chúng ta tìm được trong Rô-ma 6:5; 1 Tê-sa-lô-ni-ca 4:16; và 1 Cô-rinh-tô 15:42-44, 53-55?

Sự Tái Lâm hứa với tất cả mọi kẻ tín trung theo Đức Chúa Giê-su là họ sẽ trải nghiệm cùng những điều mà chính Đức Chúa Giê-su đã trải nghiệm khi Ngài sống lại từ kẻ chết. Sự phục sinh của Đức Chúa Giê-su cho chúng ta niềm hy vọng tuyệt vời. Ấy là nếu chúng ta có qua đời trước khi Sự Tái Lâm của Chúa, thì Ngài sẽ đánh thức chúng ta dậy từ kẻ chết để sống lại khi Ngài trở lại.

Cũng sẽ có những người tin Chúa vẫn còn sống trong thời kỳ cuối cùng khi Đức Chúa Giê-su hồi lại. Những anh chị em trung tín này sẽ không qua sự chết nữa. Nhưng thân thể họ sẽ thay đổi. Đức Chúa Giê-su sẽ cho mọi kẻ tin Ngài dầu đã chết hay còn sống một thể xác mới, không hề hư nát.

NGHIÊN CỨU BỔ TÚC:

Sự giảng làm lần thứ hai của Đức Chúa Giê-su không phải là đoạn kết, phần phụ lục, hoặc phần sau của câu chuyện buồn về tội lỗi và đau khổ của con người trong thế giới sa ngã này. Nhưng thật sự, lần giảng làm thứ hai là cao điểm của toàn bộ sách lịch sử của nhân loại, là niềm hy vọng lớn lao của niềm tin Cơ Đốc. Nếu không có Sự Tái Lâm, thì sẽ là gì? Câu chuyện về nhân loại cứ tiếp diễn, cảnh khốn khổ nẩy tiếp sau cảnh khốn khổ khác, thảm kịch nẩy tiếp theo một thảm kịch khác, cho đến khi tất cả chỉ kết thúc trong cái chết. Ngoại trừ niềm hy vọng rằng sự trở lại của Đấng Christ cho chúng ta, thì cuộc sống chỉ là, như William Shakespeare đã viết, “một câu chuyện viết bởi một kẻ ngu muội, đầy tiếng náo động và sự phẫn nộ, chẳng nghĩa lý gì cả.” Nhưng chúng ta, có được niềm hy vọng này vì Lời Chúa đã đoạn chắc với chúng ta như vậy nhiều lần. Chúng ta có niềm hy vọng này vì Đức Chúa Giê-su đã trả giá cứu chuộc chúng ta bằng chính mạng sống Ngài (Mác 10:45), và Đức Chúa Giê-su đã đoạn chắc rằng Ngài sẽ trở lại để mang lấy chúng ta là những kẻ Ngài đã trả giá chuộc cho rồi. Các sao trên trời không nói với chúng ta về sự Tái Lâm. Các chim trên cành không riu rít tung hô điều ấy. Có thể qua thiên nhiên chúng ta có thấy những điều tốt lành. Nhưng chúng không dạy cho chúng ta biết rằng, một ngày khi Đức Chúa Giê-su hồi lai, “trong giây phút, trong nháy mắt, lúc tiếng kèn chót; vì kèn sẽ thổi, kẻ chết đều sống lại được không hay hư nát, và chúng ta đều sẽ biến hóa” (1 Cô-rinh-tô 15:52). Chúng không dạy chúng ta biết rằng một ngày, khi chúng ta ngước mắt nhìn lên trời và chúng ta sẽ thấy, “Con người ngồi bên hữu quyền phép Đức Chúa Trời, và ngự giữa đám mây trên trời mà đến” (Mác 14:62). Không, chúng ta biết các điều này vì chính Lời Chúa đã phán bảo chúng ta, và chúng ta tin tưởng vào Lời đã hứa cho chúng ta.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Hãy thử nghĩ nếu sự trở lại của Đức Chúa Giê-su chỉ là như một số người tin, chẳng qua là một sự sống và thể hiện đầy đủ các nguyên tắc Cơ Đốc giáo trong cuộc sống của những người theo Đấng Christ. Cho dầu họ có diễn tả văn hoa hay ho đến đâu nữa, ý tưởng như vậy có cho chúng ta một niềm hy vọng gì cho tương lai không?
2. Tại sao cái tư tưởng rằng vũ trụ đến từ như thể sự không có lại là một điều xuẩn ngốc? Nhưng tại sao người ta lại cố vờ cho một tư tưởng như vậy, và tại sao có kẻ tin? Tại sao đặt niềm tin vào một Đức Chúa Trời hiện hữu đời đời, là Đấng tạo dựng nên muôn loài vạn vật, thì lại là một cách giải thích vũ trụ hợp lý hơn?
3. Chia sẻ với học viên trong lớp một vài điều mà bạn đã ghi ra là những gì bạn nghĩ quá quan trọng đến độ bạn sẵn sàng bỏ thiên đàng để có được các điều ấy. Nếu bảng liệt kê của bạn là trống không thì làm sao chúng ta dám đoạn chắc rằng không một thứ gì hay điều gì trong đời sống chúng ta có thể ngăn cản chúng ta đến sự cứu rỗi?

**DANH SÁCH CÁC HỘI THÁNH / ĐIỂM NHÓM
CƠ ĐỐC PHỤC LÂM VIỆT NAM
TẠI HOA KỲ**

Hội Thánh Cơ Đốc Phục Lâm El Monte

4114 Peck Road, El Monte, CA 91732

Mục sư Nguyễn Khắc Vinh - (626) 422-6841

Hội Thánh Cơ Đốc Phục Lâm Garden Grove

12702 Ninth Street, Garden Grove, CA 92840

Mục sư Dương Quốc Tùng - (714) 557-7999

Hội Thánh Cơ Đốc Phục Lâm Houston

13885 Beechnut Street, Houston, TX 77083

Mục sư Nguyễn Thế Phong - (832) 490-7319

Hội Thánh Cơ Đốc Phục Lâm Loma Linda

711 W. C Street, Colton, CA 92324

Mục sư Dương Quốc Tùng - (909) 825-6886

Hội Thánh Cơ Đốc Phục Lâm Milpitas

121 Sinnott Lane, Milpitas, CA 95035

Trưởng lão Huỳnh Chí - (408) 221-5071

Trưởng lão Nguyễn Trung Hậu - (925) 413-6775

Hội Thánh Cơ Đốc Phục Lâm Oakland

655 International Blvd., Oakland, CA 94606

Mục sư Thạch Long Hạnh - (510) 967-0582

Hội Thánh Cơ Đốc Phục Lâm Orange County

2101 W. Edinger Avenue, Santa Ana, CA 92704

Mục sư Dương Quốc Tùng - (714) 557-7999

Hội Thánh Cơ Đốc Phục Lâm Orlando

4417 N. Powers Dr, Orlando, FL 32818

Mục sư Phạm Xuân Nghĩa - (407) 339-4974

Hội Thánh Cơ Đốc Phục Lâm Portland

7604 SE Clinton Street, Portland, OR 97206

Mục sư Ngô Duy Cường - (971) 322-3211

Hội Thánh Cơ Đốc Phục Lâm Riverside

8778 Magnolia Avenue, Riverside, CA 92503

Trưởng nhóm Hoàng Ngọc Trân - (951) 500-8767

Hội Thánh Cơ Đốc Phục Lâm San Diego
4185 Home Avenue, San Diego, CA 92105
Mục sư Dương Quốc Tùng - (760) 599-4747

Hội Thánh Cơ Đốc Phục Lâm San Jose
1066 S. Second Street, San Jose, CA 95112
Mục sư Quách Trọng Toàn - (503) 935-9373

Hội Thánh Cơ Đốc Phục Lâm Seattle
6020 Beacon Ave. S. , Seattle, WA 98108
Truyền đạo Hoàng Minh Trung - (713) 922-6758

Điểm nhóm Cơ Đốc Phục Lâm Greensboro
1320 Fleming Road, Greensboro, NC 27410
Trưởng nhóm Hà Phương - (336) 455-4907

Điểm nhóm Cơ Đốc Phục Lâm Oakland
2410 E. 15th Street, Oakland, CA 94601
Trưởng nhóm Nguyễn Nhật Tuấn - (408) 892-8652

Điểm nhóm Cơ Đốc Phục Lâm Portland
3707 SE 162nd Ave., Portland, OR 97236
Trưởng lão Văn Văn Tông - (503) 775-5664

Điểm nhóm Cơ Đốc Phục Lâm Shoreline
18354 8th Ave. NW, Shoreline, WA 98177
Trưởng nhóm Huỳnh Kim Anh - (425) 772-4418